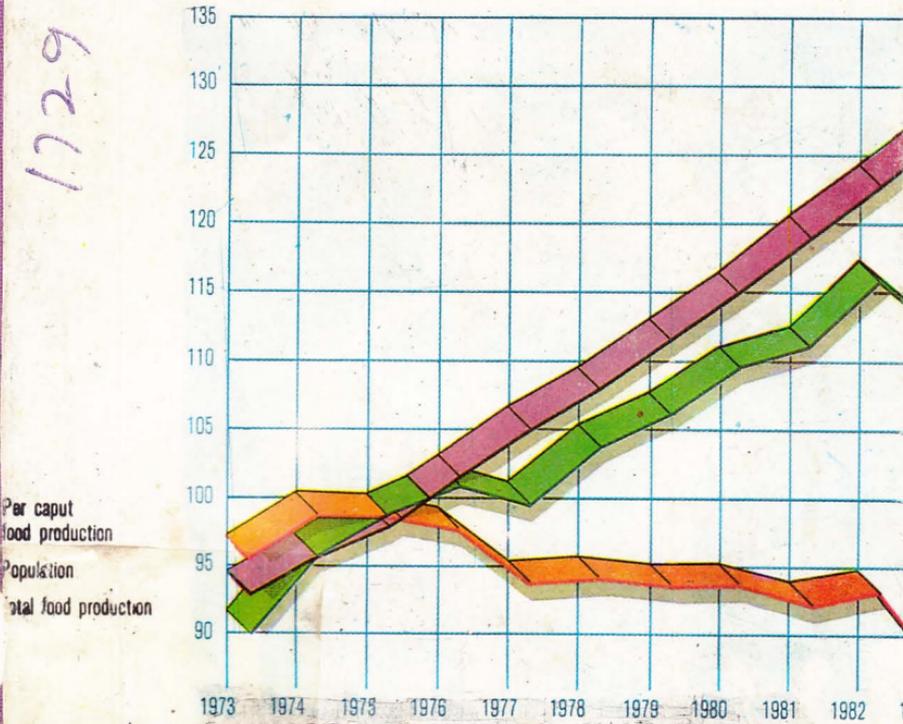

அரசுநீர்

African population growth and food production, 1973-84
(Indices, 1974-76 = 100)

மா. சீன்லாத்தும்பி

2000/2

2 * x ✓

அரசு நிதி

மா. சின்னத்தம்பி

B. A., B. Phil (Hons), Dip. in Ed.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

1729 zey

84616

- 1990 -

HR

84616 c.c

336
சின்ன

அரசு நிதி (Public Finance)

ஆசிரியர்:

மா. சின்னத்தம்பி.

வெளியீடு:

சசிலேகா சின்னத்தம்பி.

பதிப்புரிமை:

வெளியீட்டாருக்குரியது.

அச்சுப்பதிப்பு:

செட்டியார் அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

காலம்: ஜனவரி 1990

172926Y

என்னுரை

இன்று பல்கலைக் கழகத் தெரிவுப் பரீட்சைக்கான பாடங்களில் பொருளியல் முதன்மையானதாகியுள்ளது. பல்கலைக் கழக கல்வியிலும் அவ்வாறே அதன் முக்கியத்துவம் கூடியிருக்கிறது. இலங்கைப் பொருளியல் பற்றிய அக்கறையும் ஆர்வமும் பொது வாசகர்களிடமும் பெருகி வருகின்றது.

இந்த நிலையில் மாணவருக்கும், ஏனையோருக்கும் பயன்படும் வகையில் இந்த ‘‘அரசுநிதி’’ என்ற நூல் வெளிவருகின்றது. அண்மைக் காலத்தில் இலங்கை அரசுநிதியில் நிகழ்ந்துள்ள கணிப்பு முறை சார்ந்த மாற்றங்களின்படியும் விபரங்களை அதிகம் கொண்டதாயும் இந்நூல் எழுத தப்பட்டுள்ளது. மூன்றாண்டுகளுக்கு முன் சிறுநூலாக எழுதப்பட்டதன் விரிவே இந் நூலாகும்.

மாணவர் வசதிகருதி இந் நூலின் பின்னிணைப்பில் கடந்தகால க. பொ. த. உயர்தர பரீட்சை வினாத்தாள்களின் வினாக்கள் பலவற்றுக்கு விபரங்களுடன் விடையளிக்கப்பட்டுள்ளது.

□

iii

84616

இந்த நூல் வெளியிடுவதில் அதிகம் ஊக்கமளித்து உதவிய யாழ்ப்பாணம், செட்டியார் அச்சக உரிமையாளர் அவர்களுக்கும் முன் அட்டைப் படத்தயாரிப்பில் உதவிய நண்பர் திரு. வில்வராஜா, நண்பர் திரு. சண்முகராஜா ஆகியோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மா. சின்னத்தம்பி

அபிவிருத்தி நிறுவனம்
சம்பியன் லேன்,
கொக்குவில்.
03-01-1990

அரசாங்கமும் பாதிடும்

ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம் மக்களின் நலன்களைப் பேணுவது, அதிகரிப்பது தொடர்பாக பல்வேறு பணிகளைத் தொடர்ச்சியாக ஆற்ற வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு மேற்கொள்ளும் பணிகள் தொடர்பாக கையாளப்படும் நிதி விடயங்களையே அரசு நிதி என்போம். இது அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் செலவினங்களையும் அச் செலவினங்களை ஈடுசெய்வதற்காக அரசாங்கத்தினால் திரட்டப்படும் பல்வேறு வருமானங்களையும் உள்ளடக்கும். அரசாங்கம் பணிகளை ஆற்றும்போது அவை தொடர்பான பொருட்கள், ஆளணி தொடர்பாகவும் வேறு வகையிலும் ஏற்படும் பணக் கொடுப்பனவுகள் அரசின் செலவுகளாகும்..இச் செலவினங்களைத் தொடர்ந்து செய்வதானால் அரசாங்கம் அதற்கான நிதியை பல்வேறு வழிகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறையில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு பெறப்படுபவை அரசின் வருமானங்களாக அமையும். சில காலங்களில் செலவினங்களை ஈடுசெய்ய அரசு வருமானம் போதாவிடில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அத்தகைய பற்றாக்குறைக்கும் பல்வேறு வழிகளில் நிதி திரட்டப்படும். இவை பற்றிய விடயங்களும் இதிலடங்கும்.

தேசிய நூலகப் பதிப்பு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம் 27

அரசின் செலவினங்கள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ நாட்டு மக்களைச் சென்றடைவதால் அவற்றை பொதுமக்கள் வருமானமாகக் கருதுவர். அது அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் வழிமுறைகளாக அமையும். இதேபோல் அரசின் வருமானமானது பொதுமக்களிடமிருந்து வரி வடிவில் பெருமளவில் திரட்டப்படுகிறது. இதனால் அரசினை பொதுமக்களின் செலவினங்களாகவும் அமைகின்றன. இவ்வாறு அரசு நிதியானது பொதுமக்கள் சார்ந்ததாக இருப்பதால் இது பொது நிதி எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

அரசு நிதி என்பது வெறுமனே செலவுத் தொகை, வருமானத் தொகை, பற்றாக் குறைக்காகத் திரட்டப்படும் தொகை என்ற பணப்பெறுமானங்களை மாத்திரம் குறிப்பிடுவதல்ல.

இவை சார்ந்து அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும் நிதிக் கொள்கைகள், அவை பற்றிய மாற்றங்கள் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கும்.

இதேபோல் அரசினால் உருவாக்கப்படும் பல்வேறு நிறுவன அமைப்புகளும் இவை தொடர்பான செயற்பாடுகளும் இதிலடங்கும்.

இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கியும், தொடர்புபடுத்தியும் அரசு நிதி என்பது செயற்படுகிறது.

பொருளாதாரமும் அரசு தலையீடும்

இன்று எல்லா வகையான பொருளாதாரங்களிலும் அரசாங்கங்களின் தலையீடுகள் காணப்படுகின்றன. முதலாளித்துவ பொருளாதாரங்களில்கூட விலைமுறையின் குறைபாடுகளினால், பொருளாதாரங்களை மீண்டும் சமநிலைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் தலையிடவேண்டியதாயிற்று. 1930 ன் உலகப் பெருமந்தம் அரசாங்கம் தலையிடவேண்

டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தின. இன்று எல்லா முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்திலும் இது பொதுவானது. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இன்று தேசிய பொருளாதார உற்பத்தியில் அரசு துறையின் பங்கு 25 சத வீதமாகக் காணப்படுகிறது.

மத்திய திட்டமிட்ட பொருளாதாரங்களில் அரசின் பங்கு பிரதானமாயுள்ளது. சோவியத் யூனியனில் தேசிய உற்பத்தியில் அரசாங்கத் துறையின் பங்கு கூடியளவில் காணப்படுகிறது.

இலங்கை போன்ற கலப்புப் பொருளாதாரங்களில் நேரடியாக அரசின் பங்கு காணப்படுவதுடன், தனியார் துறையை ஊக்குவித்தல், ஒழுங்குபடுத்தல் என்பவற்றிலும் அரசு செயற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இடதுசாரி சார்புள்ள அரசாங்கங்கள் ஆட்சிக்கு வரும்போது அரசு பங்கு கூடி வருவதும் அவதானிக்கத்தக்கதாகும்.

நோக்கங்கள்: அரசாங்கங்கள் பலநோக்கங்களை நிறைவேற்று தற்காகவே பொருளாதாரக் கடமைகளில் ஈடுபடுகின்றன. அவற்றைப் பின்வருமாறு விளக்க முடியும்.

1) பொருளாதார வளர்ச்சியும் அபிவிருத்தியும்.

நாட்டில் அதிகரிக்கும் குடித்தொகையின் தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடியதாக உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. நாட்டு மக்களின் போஷாக்கு, சல்வி, சுகாதாரம் போன்ற பல்வேறு சமூகத்துறைகளினதும் மேம்பாட்டுக்கான நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இவற்றுக்கு ஏற்றதாக பின்வரும் நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் ஈடுபடும்.

1.1 தேசிய வளங்களை அடையாளம் காணலும், அவற்றைத் திறமையாகப் பயன்படுத்துவது பற்றிய ஆய்வினை ஊக்குவித்தலும்.

1.2 எல்லாத் துறைகளிலும் மொத்த உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதும், அதற்காக முதலீடுகளைத் தூண்டுவதும்.

1.3 சர்வதேச வியாபாரத்தை மேம்படுத்தும் தேசிய நலன்களை நீண்ட காலத்தில் அதிகரிக்கக்கூடியதாக வியாபாரக் கட்டமைப்பை மாற்றியமைத்தலும்.

1.4 மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியை அதிகரித்தலும் தலா தேசிய வருமானத்தை உயர்த்துதலும்.

2) பொருளாதாரத்தை ஒழுங்குபடுத்தல்

எல்லாப் பொருளாதாரங்களிலும் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக எழக்கூடிய பாதக நிலைமைகளைத் தவிர்ப்பதில் அக்கறை காட்டுதல். இதனால் பொருளாதார செயற்பாடுகளை ஒழுங்காக மேற்கொள்ளச் செய்தல்.

தேவைக்கேற்ப நாணய, நிதிக் கொள்கைகளையும் இதை நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் மேற்கொள்வதுண்டு. பணநிரம்பலை ஒழுங்குபடுத்தி பணவீக்க விளைவுகளைத் தவிர்ப்பதிலும் அரசாங்கம் ஈடுபடும்.

3) வருமான சமமின்மையை அகற்றுதல்

பொருளாதாரத்தில் சமூக நீதியை ஏற்படுத்தவும் சேமிப்பு ஊக்குவிப்பை மேற்கொள்ளவும் வருமான, செல்வப் பங்கீடுகளில் காணப்படும் சமமின்மையைக் குறைக்க வேண்டும். இதற்காகப் பின்வரும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும்.

3.1 உயர் வருமானத்தவரின் மேலதிகத்தைக் குறைக்கும் நோக்குடன் அவர்கள் மீது வருமான வரி, செல்வ வரி, கொடைவரி முதலிய நேர்வரிகளை விதித்தல்.

3.2 தாழ்வருமானமுடைய மக்கள் நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக உதவிப் பணம் வழங்குதல், பண்டமாக அல்லது பணவடிவமாக உதவி மானியங்களை வறியோர்க்கு வழங்கி வருகிறது.

4) விலைமுறைக்குட்படாத பண்டங்களை நிரம்பல் செய்தல்.

தனியாரால் நிரம்பல் செய்யப்படாத அவசியமான சில பொதுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதிலும், நிரம்பல் செய்வதிலும், அரசாங்கம் ஈடுபடுகிறது.

பொதுப் பாதுகாப்பு, பொது நூலகம், வீதி வெளிச்சம், போக்குவரத்துப் பாதைகள், போன்றவற்றை அரசாங்கமே வழங்கவேண்டியுள்ளது.

அரசாங்கங்களின் செயல்முறைகள்

அரசாங்கம் மேலே விளக்கப்பட்ட பல்வேறு நோக்கங்களையும் நிறைவு செய்வதற்காக அரசினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பல்வேறு செயற்பாடுகளை அவதானிக்க முடிகிறது.

1) வருமானமும் செலவும்

பொருளாதார வளர்ச்சியை மேற்கொள்ளவும், அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்தவும், அரசு செலவிடவேண்டியுள்ளது. அதேபோல் வருமான சமமின்மையைக் குறைக்க செல்வந் தரிடமிருந்து வரி வருமானத்தைத் திரட்டுகிறது. ஏழைகளுக்கு உதவி மானியம் என்ற வடிவில் பணம் செலவிடுகிறது. இதனால் வருமானங்களைத் திரட்டுவதும், செலவினங்களை மேற்கொள்வதும் பிரதான கருவியாகும்.

2) முதலீடுகளும், சட்ட நடவடிக்கைகளும்

அரசாங்கம் சில துறைகளில் தானாகவே முதலீடு செய்ய விரும்புகிறது. இலங்கையில் பல்வேறு வியாபார கைத்தொழில்

கூட்டுத்தொடரங்களிலும்; அரசாங்கமே முதலீடு செய்துள்ளது. அதேபோல் சுற்றுலாத்துறை போன்றவற்றில் வெளிநாட்டவருடன் கூட்டு முதலீடுகளையும் மேற்கொண்டு வருகிறது.

சில பொதுக் கடமைகளை முறைப்படி கொண்டு நடாத்துவதற்காக அடிப்படைச் சட்டவிதிகளை உண்டாக்குவதிலும், தேவையான அளவு ஒழுங்கு விதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் அரசாங்கம் ஈடுபடுகிறது. பல்வேறு திணைக்கள ஒழுங்கு முறைகளுக்குமாக அரசினால் வெளியிடப்படும் சுற்றறிக்கைகள் நடைமுறையில் முக்கியமானவையாய் உள்ளன.

பாதீடு அல்லது வரவு செலவுத்திட்டம்: (Budget)

அரசாங்கங்கள் பொதுமக்களின் நலன்களையும் நாட்டின் நீண்டகால வளர்ச்சி, பாதுகாப்பு, மேம்பாடுகளையும் கருதி தமது நிதியைச் செலவிட விரும்புகின்றன. நாட்டின் பேரினப் பொருளாதார மாறிகளான தேசிய உற்பத்தி, தொழில் வாய்ப்பு, விலைமட்ட உறுதி, சென்மதி நிலுவை என்பவற்றில் முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் பாதீடு பற்றிய கொள்கைகள் தீர்மானிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசிறை, செலவினங்கள், நிதியீட்டம் போன்றவற்றில் மிகக் கூடியளவு கவனம் மேற் கொள்ளப்படுகிறது.

அரசாங்க நிதியைத் திரட்டுதல், செலவிடுதல் என்ற இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு அடிப்படை நோக்கங்கள் உள்ளன.

- 1) பொருளாதார வளர்ச்சி (Economic Growth)
- 2) சமூக நீதி (Social Justice)

இயன்றளவு இந்த இரண்டும் பாதிக்காத வகையில் தன் நிதியைப் பயன்படுத்தும் உபாயம் பாதீட்டில் முதன்மையானதாக காணப்படுகிறது.

இலங்கையில் அரசாங்கம் பின்வரும் அடிப்படைகளில் தன் பாதீட்டு தீர்மானங்களை மேற்கொள்கின்றது.

- (i) மொத்த முதலீடுகளை அதிகரித்தல்
- (ii) நாட்டின் கேள்வியை ஒழுங்குபடுத்தல்
- (iii) சமூக நல சேவைகளை வழங்குதல்
- (iv) வருமான ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைத்தல்
- (v) சென்மதி நிலுவையைச் சமநிலைக்குக் கொண்டுவரல்
- (vi) பண வீக்கநிலையைக் கட்டுப்படுத்தல்

பாதீடு:

எதிர்வரும் நிதி வருடம் ஒன்றுக்கான அரசாங்கத்தின் வருமானங்கள், செலவினங்கள் பற்றிய நிதி அமைச்சரால் தயாரிக்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற நிதி மதிப்பீட்டு அறிக்கையே பாதீடு எனப்படுகின்றது.

இலங்கையில் நிதியாண்டு என்பது 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஜனவரி மாதம் முதலாம் திகதியிலிருந்து டிசம்பர் 31 வரையிலான ஒரு வருடகாலப் பகுதியைக் குறிக்கும். ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத் திட்டமிடலின் ஒரு வருடத் திற்கான செயற்படு தீர்மானங்களையும், அவற்றுக்கான நிதிப் பெறுமானங்களையும் குறிப்பிடுவதாகவே பாதீடு அமைகிறது.

நாட்டின் பல்வேறு அமைச்சுக்களும் செயற் திட்ட உத்தேசங்கள், விலைமட்டப்போக்கு என்பவற்றினடிப்படையில் பல்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்திருப்பார். நிதியமைச்சர் தன் அரசின் கொள்கைகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் மதிப்பீடுகள் எல்லாவற்றுக்கும் நிதிப் பெறுமானம் அளிப்பார். அது பாதீடாக இருக்கும். இந்த மதிப்பீடுகள் வருமானங்கள், செலவினங்கள் என்ற இரண்டும் சார்ந்தனவாகவே அமையும்.

குறிப்பிட்ட வருடகாலத்திலான அரசின் கொள்கையை யும், நாணய, நிதிக் கொள்கைகளையும், நிதி நிலை ஆற்றலையும் பாதிடு வெளிப்படுத்துவதாயமைகிறது.

வகை

அரசின் வருமானங்கள், செலவினங்கள் என்பனவற்றிடையிலான வேறுபாடுகள் பாதிடுகளை வேறுபடுத்திவிடும். அவற்றின்படி பாதிடுகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1) மிகுநிலைப் பாதிடு (Surplus Budget)

நிதிவருடத்திற்கான அரசிறையிலும் பார்க்க அரசின் செலவினங்கள் குறைவாக இருப்பின் அவை மிகுநிலைப் பாதிடுகள் எனப்படும். இதில் அரசாங்கம் மக்களிடமிருந்து அதிக வருமானங்கள் திரட்டிக் கொள்ளும். ஆனால் மக்களுக்கு அரசு செலவிடும் தொகை குறைவாகவே காணப்படும். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இது சாத்தியமாகக் கூடும். ஆனால் சாதாரண நிலைமைகளில் இவ்வகைப் பாதிடு விரும்பப்படுவதில்லை.

2) குறைநிலைப்பாதிடு (Deficit Budget)

நிதி வருடத்திற்கான அரசிறையிலும் பார்க்க அரசின் செலவினங்கள் கூடுதலாக இருப்பின் அது குறை நிலைப் பாதிடு எனப்படும். வறிய நாடுகள் தமது வளர்ச்சிக்காக இவ்வகைப் பாதிட்டினை விரும்புகின்றன. மக்களின் தாழ் வருமான நிலை காரணமாக சமூக நலச் செலவுகளை அதிகரிக்கும் போது தனியார் முதலீடு போதாதிருப்பதால் அரசு முதலீடுகளும் அதிகரிக்கப்படுவதால் செலவினங்கள் கூடுகின்றன. மறுபுறம் மக்கள் வறியவர்களாகவும், நிறுவனங்கள் வளர்ச்சியடையாதனவுமாக இருப்பதால் அரசிறையை போதியளவு அதிகரிக்க முடிவதில்லை. இதனால் பற்றாக்குறைகள் ஏற்படுகின்றன.

ஆனால் அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்கான நிதியை வழங்குவதாக இருப்பதால், அபிவிருத்திப் பாதிடு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வளர்ச்சியடைந்த பொருளாதாரங்கள் கூட தமது பொருளாதார வளர்ச்சியை, வேகப்படுத்த விரும்பும்போது இவ்வகைப் பாதிடுகளைத் தயாரிப்பது பொதுவாகியுள்ளது.

இப்பாதிடு நாட்டிற்கு கடன் சுமைகளை ஏற்படுத்த முடியும். அல்லது மிகுதியாக நன்கொடைகளை எதிர்பார்க்கும் நிலையை ஏற்படுத்திவிடும்.

இலங்கையில் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக இவ்வகைப் பாதிடே தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

3) சமநிலைப் பாதிடு (Balance Budget)

நிதியாண்டிற்கான அரசிறைக்குச் சமனாக அரசு செலவினங்கள் இருந்தால் அது சமநிலைப் பாதிடு எனப்படும். அரசு மக்களிடமிருந்து திரட்டிக் கொள்ளும் தொகையும், மக்களுக்கு அரசு செலவிடும் தொகையும் சமனாகவே காணப்படும். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இது சாத்தியமானதாகும்.

இதன்படி பொதுவாக உயர்வருமானத்தவரிடமிருந்து அதிக வரி திரட்டப்படும். பணம் செலவிடும் போது தாழ் வருமானத்தவர்க்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும். இவ்வாறு வருமானப் பங்கீட்டை சீராக்குவதற்கு இவை உதவுகின்றன. இவ்வகையில் இது விரும்பப்படும்.

இப்பாதிடு பற்றாக்குறைகளைத் தோற்றுவிக்காதென்பதால் கடன் சுமை ஏற்படுத்த மாட்டாது. இதுவும் சிறப்பம்சமாகும்.

இலங்கையின் பாதிடுகள்

பாதிடுகள் செலவினங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் அடிப்படையில் மூன்று வகையாக வகைப்படுத்தப்படுவதுண்டு.

- 1) மரபுவழியான பாதிடு
- 2) நிகழ்ச்சித் திட்ட பாதிடு
- 3) திட்ட நிகழ்ச்சித்திட்ட பாதிடு

மரபுவழியான பாதிடுகளில் முழுமையாக செலவினங்கள் பற்றி மதிப்பீடு செய்து பணம் செலவிடுதலாகும். இலங்கையில் 1971/72 நிதி ஆண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து எல்லா அமைச்சுக்களிலும் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட பாதிடு நிகழ்ச்சித்திட்ட பாதிடு ஆகும். அரசாங்கம் செலவீடுகளை வழங்கும் ஒரு சிறப்பான முறை இதுவாகும். இதில் செலவீடுகள், நிகழ்ச்சிகள், திட்டங்கள் என வேறுபட்ட முறையில் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் இலகுவான முறையில் மதிப்பீடு செய்து கொள்ள இவ்வகை வரவு செலவுத் திட்டம் உதவுகிறது.

1979 ஆம் ஆண்டிலிருந்து திட்ட நிகழ்ச்சித் திட்ட பாதிடு கையாளப்பட்டது. மூலதனச் செலவினங்களை ஒரக்கீடு செய்வது இதில் முதன்மையானதாக இருக்கும்.

தற்போது உருள் திட்டமிடல் அடிப்படையில் மூலதனச் செலவினங்கள் பற்றிய மதிப்பீடு தயாரிக்கப்படுகிறது. மீண்டெழும் செலவினங்களை வைத்து நோக்கும் போது அது நிகழ்ச்சித்திட்ட பாதிடாகவே காணப்படுகிறது. இவை தேசிய மட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்டன. நாடு முழுவதிலும் செலவு நாட்டின் மொத்த அரசிறை பற்றியனவாக இவை காணப்பட்டன. அரசினது சமூக பொருளாதாரக் குறிக் கோள்களை எய்துவதற்கு அரசு பின்பற்றும் நாடு தழுவிய இறைக் கொள்கையை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய கருவியாக தேசிய பாதிடுகள் அமைகின்றன.

இவற்றுடன் மாவட்ட அடிப்படையிலும் பாதிடுகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பாதிடுகள் மாவட்ட பாதிடுகள் என்பன இவ்வாறானவை. நாட்டின் பல் வேறுமாவட்டங்களுக்கிடையே வளப்பகிர்வு, மக்கள்தொகை, அபிவிருத்தி மட்டம் தொடர்பாக வேறுபாடுகள் காணப்படுவதால் மாவட்டத்திற்கான மூலவளங்களை அபிவிருத்தி செய்யவும், வேறுபாடுகளைக் குறைக்கவும் இத்தகைய பாதிடுகள் தயாரிக்கப்பட்டன. தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் மாவட்ட அமைச்சருக்கும், மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளுக்கும் ஒதுக்கப்படும் நிதியை செலவிடுதற்கு வரையப்படும் பாதிடுகளே பன்முகப்படுத்திய பாதிடு, மாவட்டப் பாதிடு என்பனவாகும். பன்முகப் படுத்திய பாதிட்டில் வருமான மூலங்கள் இருக்காது. எனினும் மாவட்டப் பாதிடு சில வருமான மூலங்களை கொண்டிருக்கும்.

தேசிய பாதிடுகள் நாடு தழுவிய இலக்குகளைக் கொண்டிருக்கும் போது, இவை பிரதேச ரீதியிலான இலக்குகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. நிதியளவு, உள்ளடக்கம், என்பவற்றில் தேசிய பாதிடுகளிலிருந்து மாவட்டப் பாதிடுகள் வேறுபடுகின்றன.

மாகாண சபைகள் தனியாக மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பெறும் நிலையில், அவர்களுக்கும் மாகாண மட்டத்தில் வரிவிதிப்பு அதிகாரமும் ஏற்படுகிறது. இதனால் மாகாண சபைகளும் தமக்கென பாதிடுகளைத் தயாரிக்கும் நிலையும் தற்போது வளர்ச்சி பெற்றுக் காணப்படுகிறது. இதனால் தேசிய மட்டப் பாதிடு, மாகாண மட்டப் பாதிடு, மாவட்ட மட்டப் பாதிடு என்ற பல மட்டங்களில் பாதிடுகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. *

அரசு செலவினங்கள்

ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பேணுதற்கும், படிப்படியாக அதிகரிப்பதற்கும் செலவு செய்கிறது. மக்களின் மெய் வருமானம் அதிகரிக்கப்படுதற்கு ஏற்றதாக அரசு தன் செலவினங்களை நேரடியாக மானியங்களாகவும், மறைமுகமாக தொழில் வாய்ப்பு வருமானங்களாகவும் மக்களுக்குக் கொடுப்பதுண்டு.

அரசு செலவினங்கள், பொதுவாக வருடாந்த சனத்தொகை, விலைமட்டம் என்பவற்றின் அதிகரிப்பு வீதாசாரத்திற்கேற்ப படிப்படியாக அதிகரிப்பதுண்டு.

அரசாங்கம் தன் இலட்சியங்களுக்கேற்ப தன் செலவினங்களை மாற்றியமைத்துக் கொள்வதுண்டு.

அரசாங்கத்தின் செலவினங்கள் அண்மைக்காலங்களில் குறிப்பிடத்தக்களவில் அதிகரித்துள்ளது.

1971 -	5822	மில்லியன் ரூபா
1982 -	33512	மில்லியன் ரூபா
1989 -	89651	மில்லியன் ரூபா

வகை:

இலங்கை அரசாங்கத்தின் செலவினங்கள் தற்போது பிரதானமாக மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

- 1) நடைமுறைச் செலவு
- 2) மூலதனச் செலவு
- 3) மீள் கொடுப்பனவுகளைக் கழித்த கடன்வழங்கல்

அரசாங்கம் தனது நிர்வாகத்தை திறமையாக நடத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் மேற்கொள்ளும் செலவினங்கள் நடைமுறைச் செலவுகளாயுள்ளன. அதேபோல் அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீடு சார்ந்த செலவுகள் மூலதனச் செலவுகள் ஆகும்.

அரசு முயற்சிகள் சார்ந்த உயர்ந்தளவான தொழிற் பாட்டு இழப்புக்கள் நடைமுறைச் செலவினங்களாக காட்டப்படுவதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

மீள் கொடுப்பனவுகளைக் கழித்த கடன் வழங்கல் தனியான செலவினமாக தற்போது சேர்க்கப்பட்டு வருகிறது. முன்பு நிதிச் சொத்துக்களின் கொள்வனவு என காட்டப்பட்டிருந்த பல்வேறு உப அரசு பகுதிகளுக்கான கடன்கள் அனைத்தும் தற்போது தனியாக மீள் கொடுப்பனவு கழித்த கடன் வழங்கல் எனக் காட்டப்படுகின்றன. இதில் முற்பணக்கணக்கு சார்ந்த தொழிற்பாடுகளும் அடங்குகின்றன. சில வகையான திணைக்களங்களுக்கும், சில நியதிச் சபைகளுக்கும், அவற்றின் தொழிற்பாட்டிற்கும், இருப்புக்கும் முற்பணம் வழங்கவும், அவற்றைத் திரும்பப் பெறவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கணக்கே முற்பணக் கணக்காகும்.

பாதுகாப்புச் செலவினங்கள் முழுவதும் தற்போது நடைமுறைச் செலவினங்களாகவே காட்டப்படுகின்றன. முன்பு பாதுகாப்புத்துறைக்கான சம்பளம், போக்குவரத்து, பராமரிப்புச் செலவுகள் மாத்திரம் நடைமுறைச் செலவில் காட்டப்பட்டன. மிகுதி யுத்த தளபாடங்களின் கொள்

வனவு, கட்டிட நிர்மாணம் பற்றியன முதலீட்டுச் செலவினங்களாகக் காட்டப்பட்டன. ஆனால் இச்செலவினங்கள் நாட்டின் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு அடிப்படையாவதில்லை என்ற வகையிலும், நீண்டகால நலனை அதிகரிக்காது என்ற வகையிலும் நடைமுறைச் செலவிற்குள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இதன்படி 1987 ல் செய்யப்பட்ட தரவுகளின் மீளாய்வு அடிப்படையில் மீளச்செலுத்தப்பட வேண்டியதல்லாத அரசின் எல்லாக் கொடுப்பனவுகளும் அரசின் செலவினங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

நடைமுறைச் செலவு

அரசாங்கம் தனது நிர்வாகத்தை நடாத்துவதற்கு மேற்கொள்ளும் எல்லாச் செலவுகளும் இவையாகும். இவை திரும்பத் திரும்ப ஏற்படும் என்பதால் மீண்டெழும் செலவுகள் எனப்படும். மக்களின் நிகழ்காலத் தேவைகளை நிறைவேற்றுதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் செலவுகளாக இவை அமையும். சனத்தொகை அதிகரிப்பதற்கும், விலைமட்டங்களின் அதிகரிப்புக்குமேற்ப இச்செலவுகள் அதிகரிப்பதுண்டு.

இவை அரசின் சமூக நலத்திட்டங்களினால் அதிகரிப்பதாயுள்ளன.

இச்செலவுகள் குறிப்பிடத்தக்களவில் அதிகரித்துச் சென்றுள்ளன.

1974 — 4506 மில்லியன் ரூபா

1982 — 18341 மில்லியன் ரூபா

1989 — 56682 மில்லியன் ரூபா

இச்செலவினங்கள் தொடர்பாக 1987 ம் ஆண்டின் பின்மேற்கொள்ளப்பட்ட தரவுகள் சேர்க்கை பற்றிய மாற்றங்கள் பின்வருவன:

(i) அரசு முயற்சிகளில் ஏற்படும் நட்டங்கள் அனைத்தும் நடைமுறைச் செலவாக காட்டுதல்.

(ii) பாதுகாப்புச் செலவுகள் முழுவதும் நடைமுறைச் செலவினம் சேர்க்கப்படுதல்.

(iii) முன்பு மாற்றல் கொடுப்பனவுகளில் சேர்க்கப்பட்ட வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் தனியானவையாகக் காட்டப்படுதல்.

நடைமுறைச் செலவினங்கள் அரசாங்க மொத்தச் செலவில் 60 சதவீதமாகக் காணப்படுகின்றன. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இது 20 சதவீதமாயிருந்தன.

நடைமுறைச் செலவினங்களைப் பிரதானமாக மூன்றாகப் பிரிக்கலாம்.

(i) பொருட்கள், பணிகள் மீதான செலவு

(ii) வட்டிக் கொடுப்பனவுகள்

(iii) நடைமுறை மாற்றல் கொடுப்பனவுகள்

1. பொருட்கள், பணிகள் மீதான செலவு

இவை நடைமுறைச் செலவில் (1988) 45 சதவீதத்தினைக் கொண்டிருந்தன. இதில் ஊழியர் சம்பளங்கள் கூலிகள் முக்கியமானவை. மொத்த நடைமுறைச் செலவில் இவற்றின் பங்கு 21 சதவீதமாகக் காணப்பட்டன. இச்செலவுகள் 1982 ல் 6500 மில்லியன் ரூபாவாகவிருந்து 1989 ல் 24,329 மில்லியன் ரூபாவாக அதிகரித்தது.

இச் செலவின் உபபிரிவுகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1.1 சம்பளங்களும் கூலிகளும்.

இவை பொது நிர்வாகம், பாதுகாப்புத்துறை சார்ந்தன வாக அமையும். பாராளுமன்றம், மாகாண, மாவட்ட, உள்ளூராட்சி மன்ற நிர்வாகம் சார்ந்த சம்பளங்களாக பொலீஸ், இராணுவம் போன்ற பாதுகாப்புத்துறை சார்ந்த கொடுப்பனவுகளாக இவை காணப்படும்.

1.2 ஏனைய கொள்வனவுகள்

நிர்வாகம், பாதுகாப்புத்துறை சார்ந்தபல்வேறு பொருட்கள், பணிகள் என்பனவற்றின் கொள்வனவு தொடர்பான செலவுகள் இதில் அடங்குகின்றன.

2. வட்டிக் கொடுப்பனவுகள்

அரசாங்கத்தின் படுகடனுக்கான வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் தனியாக பகுக்கப்பட்டுள்ளன. 1988 ல் நடைமுறைச் செலவில் இவற்றின் சதவீதம் 26 ஆக இருந்தது. உள்நாட்டுப்படுகடன், வெளிநாட்டுப் படுகடன் என்பன அதிகரித்ததால் வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் அதிகரித்தன. மொத்த வட்டிக் கொடுப்பனவுகளில் 56 சதவீதம் உள்நாட்டுப்படுகடனாகக் காணப்பட்டன. திறைசேரி உண்டியல் அளவும் வட்டி வீதம் என்பவற்றின் அதிகரிப்பும் இதைப்பாதித்தன.

மாற்றல் கொடுப்பனவுகள்

இவை குடியிருப்பாளர்களுக்கும், கூட்டுத்தாபனங்களுக்கும், வேறு அரசு மட்ட நிறுவனங்களுக்குமான கைமாற்றங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. இவை நடைமுறைச் செலவில் 28 வீதமாகக் காணப்பட்டன.

குடியிருப்பாளருக்கு ஒய்லூதியம், உணவு, மண்ணெண்ணெய்முத்திரை, வரட்சி நிவாரணக் கொடுப்பனவு போன்ற வழிகளில் மானியங்கள் கொடுபட்டன.

இத்துடன் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள், நிதிசாரா அரசு முயற்சிகள், நிறுவனங்கள், என்பவற்றுக்கான மாற்றல் களுடன், வெளிநாட்டுக்கான மாற்றல்களும் (IMF க்கான சந்தாப்பணம் போன்றன) வளமாக்கி உதவு தொகைகளும் அடங்கும்.

4. அரசுக்குள்ளேயான கொடுப்பனவுகள்

பல்வேறு அரசின் திணைக்களங்களுக்கான கொடுப்பனவுகள் இதில் அடங்கும். 1989 ல் இது 48 மில்லியனாகக் காணப்பட்டது.

5. குறைச்செலவுகளுக்கான ஒதுக்கீடுகள்

பொருளாதார பகுப்பு

நடைமுறைச் செலவுகள் பொருளாதாரப் பகுப்பு அடிப்படையில் மேலே கூறியவாறு வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றைத் தொழிற்பாட்டுப் பகுப்பு அடிப்படையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடமுடியும்.

(அ) பொது அரசுப்பணிகள்.

இதில் பொது நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, பொது ஒழுங்கு தொடர்பான செலவுகள் அடங்குகின்றன.

(ஆ) சமூகப்பணிகள்

இதில் கல்வி, நலத்துறை, நலன்புரித்துறை வீடமைப்பு போன்ற பல்வேறு சமூகப்பணிகள் சார்ந்த கொடுப்பனவுகள் அடங்குகின்றன.

(இ) பொருளாதாரப்பணிகள்

இதில் வேளாண்மை, நீர்ப்பாசனம், மீன்பிடி, தயாரிப்பு, சுரங்கத் தொழில், வலு, நீர் வழங்கல், போக்குவரத்து, தொடர்பூட்டல், வியாபாரம் போன்ற பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த கொடுப்பனவுகள் அடங்குகின்றன.

(ஈ) ஏனைய கொடுப்பனவுகள்

இதில் வட்டிக் கொடுப்பனவுகள் குறைச்செலவுக்கான ஒதுக்குத் தொகைகள் போன்ற கொடுப்பனவுகள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

மாற்றல் கொடுப்பனவுகள் — விளக்கக் குறிப்பு

அரசாங்கம் மக்கள் எவ்வித உற்பத்தியிலும் ஈடுபடாத போதிலும், மக்களுக்கு வழங்கும் எல்லாக் கொடுப்பனவுகளும் இதில் அடங்கும். இவை ஒரு பக்கக் கொடுப்பனவுகளேயாகும். இவை பெரிதும் சமூக நலன் பேணுதற்கான கொடுப்பனவுகளாகவே அமைகின்றன. நலன்புரி அரசாக இருப்பதால் இவ்வகைக் கொடுப்பனவுகளை விரும்பிச் செய்கிறது.

இலங்கை அரசாங்கம் தொடர்ச்சியாக மாற்றல் கொடுப்பனவுகளை மேற்கொண்டு வருவதற்குப் பின்வரும் காரணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

1) இலங்கை மக்களில் 30 வீதத்துக்கு மேற்பட்டோர் வறிய நிலையிலுள்ளனர். ஏழு லட்சம் குடும்பங்கள் வரை அவ்வாறு உள்ளன. அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக குடும்பங்களுக்கு மானியம் கொடுப்புகிறது. இலங்கையில் சனத்தொகையில் அரைப்பங்கினருக்கு உணவு முத்திரை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது வறுமை தணிப்புத் திட்டத்தின் (சனசவிய) கீழ் வறிய குடும்பங்களுக்கு 2500 ரூபா கொடுப்பதல் அவசியம் எனப்படுகிறது.

2) இலங்கையில் பல கூட்டுத்தாபனங்கள் நட்டத்துடன் இயங்க வேண்டிய நிலையிலுள்ளன. அவற்றைத் தொடர்ந்து பராமரிப்பதால் அவசியமான பொருட்கள், பணிகள் என்பவற்றை வழங்கவும், தொழில் வாய்ப்பைக் கொடுக்கவும் முடிகிறது. இதனால் அவற்றைத் தொடர்ந்து பேணுதற்கு அவற்றுக்கு மானியங்கள் அவசியமாகின்றது. இவ்வாறு அதிகளவான நடைமுறை மாற்றல்களைப் பின்வரும் நிறுவனங்கள் பெற்றிருந்தன.

இலங்கை மின்சபை

இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை

தேசிய தொழில் பயிலுனர் சபை

3) காலத்துக்குக் காலம் அரசாங்கம் பின்பற்றும் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகவும் இவ்வாறான கொடுப்பனவுகளைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. தற்போது இலவச வீடுகளை வழங்குதல், பலகலைக்கழக மாணவருக்கு மகாபொல புலமைப் பரிசில் வழங்குதல்; பாடசாலை மாணவருக்கு மதிய உணவு வழங்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் சார்ந்த கொடுப்பனவுகள் இத்தகையன.

இலங்கை அரசாங்கம் குடித்தனத்துறை (குடும்பங்கள்) யினருக்கு வழங்கும் மாற்றல்களைப் பின்வருமாறு நிரல்படுத்த முடியும்.

1. உணவு முத்திரையும், சனசவிய கொடுப்பனவும்
2. மண்ணெண்ணெய் முத்திரை
3. சமூக சேவைக்கான நலக்கொடுப்பனவு
4. பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கான பாடநூல்கள்
5. பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கான மதிய உணவு
6. விடுதலை நாட்களுக்கான பயணச் சீட்டுக்கள்
7. இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் இந்தியா செல்வோருக்கான கொடுப்பனவுகள்.

எல்லா மக்களுக்கும் வாக்குரிமை இருப்பதாலும் வாக்கு முறைச் சனநாயகம் நிலவுவதாலும், வறிய மக்களிடம் ஏற்படும் வன்செயல் உணர்வுகள் தேசிய இழப்புக்களை அதிகரிக்கச் செய்யும் என்பதாலும் குடும்பங்களுக்கான மாற்றல்களை அரசுகள் விரும்பி அதிகரித்து வருகின்றன. அண்மைக்கால வரட்சிகள், வெள்ளப்பெருக்கு, மண்சரிவு போன்ற இடற்கைப் பாதிப்பு, 1983 இனக்கலவரங்கள் தென்னிலங்கை வன்செயல்கள் போன்ற அரசியல் சமூகப் பாதிப்புக்கள் இவ்வாறான மாற்றல்களை அதிகரிக்கச் செய்து வந்துள்ளன.

நிறுவனங்களுக்கான மாற்றல்களைப் பொறுத்தவரை மக்களுக்கான சில நன்மைகளை நேரடியாக வழங்க முடியாத படியால் கூட்டுத்தாபனங்கள், நியதிச் சபைகள், உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் என்பவற்றுக்கு மானியங்களைக் கொடுத்து அவற்றினூடாக மக்களுக்கு வழங்குகிறது.

சர்வதேச நிறுவனங்களின் உதவி, ஒத்துழைப்புக்கருதி, அவற்றின் அங்கத்துவத்தைப் பேணுதற்கான சந்தாக் கொடுப்பனவுகளையும் செய்து வருகிறது.

மூலதனச் செலவு

ஒரு நாட்டினது குறிப்பிட்ட வருட மூலதன இருப்புமட்டத்தை உயர்த்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செலவினங்களாகும். நீண்டகால பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக இவைமேற்கொள்ளப்படுவனவாகும். நாட்டின்பேரினப்பொருளாதார மாறிகளான தேசிய உற்பத்தி, தொழில்வாய்ப்பு, ஏற்றுமதி, விலைமட்டம் என்பவற்றை மாற்றக்கூடிய செலவுகளாக இவை அமையும். நாட்டின் குடிப்பெருக்கம், தொழிற்படை விரிவு, பணவீக்கம் என்பவற்றுக்கேற்ப இச் செலவினங்கள் அதிகரிக்கப்படுவதுண்டு.

பாரிய செயல்திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதற்கான செலவினங்கள் இவையாகும். அண்மைக்காலங்களில் துரித மகாவலித்திட்டம், வீதி அபிவிருத்தி, வானூர்தி நிலைய அபிவிருத்தி, தொலைத்தொடர்பு வலையமைப்பு அபிவிருத்தி போன்ற திட்டங்களுக்கான செலவினங்களாக அதிகளவில் காணப்படுகின்றன.

அரசு மொத்தச் செலவினத்தில் 40 சதவீதம் வரை இச் செலவு காணப்படுகிறது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதாசாரமாக அரசு முதலாக்கம் 9.5 சதவீதம்வரை காணப்படுகிறது. முன்பு இது 14 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது.

இச் செலவினங்களின் மொத்தத் தொகை படிப்படியாக அதிகரித்தே வந்துள்ளது.

1974	—	1277	மில்லியன் ரூபா
1982	—	15427	மில்லியன் ரூபா
1989	—	25960	மில்லியன் ரூபா

மூலதனச் செலவுகளை பிரதானமாக நான்காக வகுத்துக் கூறமுடியும்.

- 1) நிலையான மூலதனச் சொத்துக்களின் கொள்வனவு
- 2) மூலதன மாற்றல்கள்
- 3) துறைசேரி வைப்புக்களின் மாற்றம்
- 4) குறைச் செலவு ஒதுக்கு

முன்பு பல்வேறு கூட்டுத்தாபனங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் இதில் 'நிதிச் சொத்துக்களின் கொள்வனவு' என சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இது தற்போது தனியான பகுப்பாக காட்டப்படுகிறது.

2.1 நிலையான சொத்துக்களின் கொள்வனவு:

அரசு திணைக்களங்கள், அமைச்சுக்கள் என்பவற்றினால் நேரடியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட மூலதனச் செயற்திட்டங்கள் சார்ந்த செலவுகள் இவை. மொத்த மூலதனச் செலவினங்களில் 35 சதவீதமாகக் காணப்பட்டன.

2.1.1 நிர்வாகம்:

பாராளுமன்றக் கட்டிடம், ஜனாதிபதி செயலகம் போன்ற நிர்வாக ரீதியிலான முதற் செலவினங்கள் இதில் அடங்கும். முன்பு பாதுகாப்புத் துறைச் செலவினங்களும் இதில் அடக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது அச்செலவு முழுதும் நடைமுறைச் செலவினுள்ளேயே காட்டப்படுகின்றது. நீதி அமைச்சு, தொலைத்தொடர்பு அமைச்சு என்பவற்றின் கட்டிட நிர்மாணச் செலவுகள் இதில் அடங்கும்.

2.1.2 சமூக நலப்பணிகள்:

அரசாங்கம் பல்வேறு சமூகநலத்துறையினது சொத்துக்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளும் செலவுகள் இதில் அடங்கும். பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், ஆசிரியர் கல்லூரிகள், வைத்தியசாலைகள் போன்றவற்றுக்கானக் கட்டிடங்கள், நீர் விநியோகம், வடிகால்கள், உபகரணக் கொள்வனவுகள் தொடர்பான செலவுகள் இதில் அடங்கும்.

2.1.3 பொருளாதார நலப்பணிகள்:

நாட்டின் பல்வேறு பொருளாதார முயற்சிகளுக்கும் கொடுபடும் செலவுத் தொகைகளை இது குறிக்கிறது. கொழும்புக்கு வெளியேயுள்ள பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தித்திட்டம் கிராமிய தொலைபேசித் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தல், கொழும்புப் பிரதேச அபிவிருத்தித்திட்டம் சார்ந்த செலவுகள் இவையாகும்.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கிராமிய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம், பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டம், மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைகள் என்பவற்றினூடாக மாவட்ட மட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் செலவுகள் இதில் அடங்குகின்றன.

பொருளாதாரத் துறைகளில் நிர்மாணம், பழுது பார்த்தல், பெருந்தெருக்கள், மேம்பாலங்கள், நீர்ப்பாசனம், தொடர்பூட்டல், தொடர்பான செலவுகளாக இவை காணப்படுகின்றன.

2.2 மூலதன மாற்றல்கள்:

அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டிய செய்தித்திட்டங்கள் பலவற்றை அரசாங்கப் பகுதியினர் நிறைவேற்ற முடியாத இடத்து அப்பொறுப்புக்களை வேறு அமைப்புக்கள் ஏற்றுக்கொள்வதுண்டு. அதற்காக அப்பகுதியினருக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற கொடுப்பனவுகள் இவையாகும்.

இவை பெருமளவுக்கு அரசு கூட்டுத்தாபனங்களினால் மேற்கொள்ளப்படும் மூலதன முதலீடுகளுக்காக கொடுபடுவனவாக காணப்படுகின்றன.

மொத்த மூலதனச் செலவுகளில் இத்தகைய மாற்றல்கள் 1988-ல் 62 சதவீதமாகக் காணப்பட்டன. இவற்றில் 70 சதவீதம் பின்வரும் முகவர்களினால் செலவிடப்பட்டன.

- 1) மகாவலி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை - 5050 மில்லியன் ரூபா
- 2) வரையறுக்கப்பட்ட வானூர்தி நிலையங்களும், வான் போக்குவரத்தும் - 1943 மில்லியன் ரூபா
- 3) நீர் வழங்கல் சபை - 1056 மில்லியன் ரூபா
- 4) வீதி அபிவிருத்தி மேலாண்மைச்சபை - 895 மில்லியன் ரூபா

இந்த முகவர் நிலையங்கள் பெரிதும் உள்ளார்ந்த அமைப்பு நடவடிக்கைகள் மீதானவையாக விளங்குகின்றன. மகாவலி அபிவிருத்தி மேலாண்மைச் சபை 1987-ல் மூலதன மாற்றல்களில் 46 சதவீதத்தைப் பெற்றிருந்தது. இதே போல் தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி மேலாண்மைச் சபை தேசிய இளைஞர் பணிகள் சபையும் மாற்றல்களைப் பெற்றன. மேற்குறிப்பிட்ட கூட்டுத் தாபனங்கள் அனைத்தும் 1981-ல் மொத்த மூலதன மாற்றல்களில் 73 சதவீதத்தைப் பெற்றிருந்தன. 1988-ல் இவை 86 சதவீதம் வரை காணப்பட்டன.

2-3. திறைசேரி வைப்புக்களின் மாற்றம்.

அரசாங்கம் மூலதனத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கென திறைசேரி வைப்புக்களைப் பேணுவதுண்டு. சில சமயங்களில் இதில் பணம் இருவதுண்டு. அதே போல் அதில் எடுத்து விடுவதுமுண்டு. 1980 ல் இந்த மாற்றம் 592 மில்லியனாகவும் காணப்பட்டன.

2-4. குறைச் செலவு ஒதுக்குகள்

அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட வருடத்தில் ஒதுக்கும் செலவுகள் முழுவதையும் பல்வேறு காரணங்களினால் மேற்கொள்ள முடியாது போகலாம். இது மொத்த மூலதனச் செலவுத் தொகையை மாற்றிவிடும். 1988 ல் நாட்டின் அமைதியற்ற நிலைமைகளின் காரணமாக புத்தாக்க, புனரமைப்பு வேலைகளில் முழுத் தொகையையும் செலவிட முடியாது போயிற்று. இதனால் மூலதனச் செலவு வீழ்ச்சியடைந்தது.

3. மீள் கொடுப்பனவுகளைக் கழித்த கடன் வழங்கல்.

இது முன்பு மூலதனச் செலவுகளுக்குள் அடக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது தனியாக நோக்கப்படுகிறது. பெருமளவு தொகை நேரடி அரசாங்கத்துள் அடக்கப்படாத கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு முதலீட்டுத் தேவைகளுக்காக கொடுக்கும் கடன்கள் இதில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் ஒரு பகுதி காலத்துக்குக் காலம் அரசுக்குத் திருப்பிச் செலுத்தப்படும். அவற்றைக் கழித்த பின்வரும் தொகையே தேறியகடன் வழங்கல் எனப்படுகிறது. இத் தொகை 1983ல் 1772 மில்லியன் ரூபாவாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் 1989 ம் ஆண்டிற்கான தொகை 7009 மில்லியன் ரூபாவென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இச் செலவுகள் பின்வரும் மூன்று உப பகுதிகளைக் கொண்டதாயுள்ளது.

- 3.1 முற்பணக் கணக்குகள்
- 3.2 கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான கடன் வழங்கல்
- 3.3 கடன்களின் மீள் கொடுப்பனவு

3.1 முற்பணக் கணக்குகள்

சில திணைக்களங்களின் செயற்பாட்டிற்கும், உபகரணங்கள் பண்டசாலகளுக்கும் முற்பணம் வழங்குவதற்கும்

நிரும்பப் பெறுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கணக்கு முற்பணக் கணக்காகும். இதில் பின்வரும் விடயங்கள் உள்ளடக்கின்றன.

1) அரச திணைக்கள முற்பணங்கள்

- 1.1 இலங்கை வங்கி தொங்கல் கணக்கு
- 1.2 உணவுக் கொள்வனவு வழங்கல் கணக்கு
- 1.3 புகைவண்டித் திணைக்களம்
- 1.4 சந்தைப்படுத்தல் திணைக்களம்
- 1.5 சுங்கத் திணைக்களம்

2) களஞ்சியங்கள், மூலப் பொருட்களுக்கான முற்பணங்கள்

- 2.1 அரச மருத்துவக் களஞ்சியங்கள்
- 2.2 தந்திக் களஞ்சியங்கள்
- 2.3 பொதுக் களஞ்சியங்கள்

3) முற்பணக் கணக்குகளிலிருந்தும் மேலதிக நிலுவைகளிலுமிருந்தும் பெற்ற கடன்கள்

- 3.1 இலங்கை மின் சபை
- 3.2 செயலாளர் - திட்ட அமுலாக்க அமைச்சு
- 3.3 நகர அபிவிருத்தி மேலாண்மைச் சபை
- 3.4 பல்வேறு உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபனங்கள்

4) ஏனைய கணக்குகள்

- 4.1 ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கிக் கடன்கள்
- 4.2 பன்னாட்டு அபிவிருத்தி அமைப்புக் கடன்கள்

இக்கணக்கில் 1987 முடிவில் வெளிநின்ற முற்பணம் 11, 880.5 மில்லியன் ரூபாவாகக் காணப்பட்டது.

அண்மைக் காலத்தில் உணவு ஆணையாளரின் தொழிற் பாடு காரணமாக இந்தக் கொடுப்பனவுகள் அதிகரித்திருந்தன.

3.2 கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான கடன்வழங்கல்:

அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் முதலீட்டுத் தேவைகளுக்காக வழங்கப்படும் கடன்கள் இவையாகும். அண்மைக் காலங்களில் சமனல வேவா, இரந்தம்பே, மின்வலுச் செயற் திட்டங்களினதும் வேறுபல மின்மாற்றல் வழங்கல் செயல் திட்டங்களினதும் அபிவிருத்திக்காக இலங்கை மின்சபைக்கு வழங்கப்பட்ட தொகை குறிப்பிடத்தக்களவினதாயிருந்தது. 1988-ல் இவ்வாறு 3901 மில்லியன் ரூபா கொடுபட்டிருந்தது. இத்துடன் மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச்சபை, இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம் என்பவற்றுக்கும் குறிப்பிடத்தக்களவு கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. 1988-ல் இவ்வாறு கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மொத்தக்கடன்கள் 5324 மில்லியன் ரூபாவாகக் காணப்பட்டது.

3.3 கடன்களின் மீள்கொடுப்பனவு:

அரசினால் வழங்கப்படும் கடன்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை காலத்துக்குக் காலம் திருப்பிச்செலுத்தப்படுவதுண்டு. இதனைக் கழித்த பின் வருவதே தேறிய கடன் வழங்கல் ஆகும். 1983-ல் 146 மில்லியன் ரூபா திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. 1989-ல் இத்தொகை 551 மில்லியன் ரூபாவாகுமென மதிப்பீடுகள் காட்டின.

*

அரசிறை அல்லது அரசு வருமானங்கள்

அரசாங்கம் தனது உத்தேச செலவுகளை மேற்கொள்வதற்கு அத்தகைய தொகையை பல்வேறு வழிகளில் பெற்றுக் கொள்கிறது. அத்தகைய பெறுகைகள் அரசிறை என்பதில் உள்ளடக்கப் படுகின்றன. மீளச் செலுத்தப்பட வேண்டியதல்லாத எல்லா வரவுகளையும் உள்ளடக்குவதாயும், மீளளிப்புக்கள் கழிக்கப்பட்டதாயும் உள்ளதே அரசிறையாகும்.

தற்போதைய தொகுப்பு முறையின்படி அரசிறை என்பது பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டதாகும்.

1. வரிவருமானங்களும், வரியல்லாத வருமானங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

2. பற்றுக் குறையை நிதியிடுவதற்கான அலகாக கருதப்பட்டுவரும் நன்கொடைகள், பற்றுக்குறை அளவினைக் குறைத்துக்காட்ட உதவுவதால், அத்தகைய நன்கொடைகள் அரசிறையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

3. அரசு வர்த்தக முயற்சிகளின் இலாபங்கள் அரசிறையில் சேர்க்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றின் நட்டங்கள் நடைமுறைச் செலவில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

4. இறக்குமதித் தீர்வை மீளளிப்புத் தொகைகள் இவற்றிலிருந்து கழித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையின் அரசிறையானது குறிப்பிடத்தக்களவில் அதிகரித்துவந்துள்ளது. 1979 - 1982 காலப் பகுதியில் வருடாந்த அதிகரிப்பு சராசரியாக 11% மாக இருந்தது. 1987இல் 13% மான அதிகரிப்பைக் காட்டுகிறது. ஆனால் நடைமுறைச் செலவின அதிகரிப்பு 16% மாகக் காணப்பட்டது. இதனால் செலவின் அதிகரிப்பிலும் குறைவாகவே அரசிறை அதிகரிப்பு காணப்படுகிறது. 1987இல் அரசிறையானது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 21.4% மாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் 1988இல் இது 18.9% மாக வீழ்ச்சியுற்றது.

அரசிறையின் பல்வேறு மூலங்களையும் மூன்றாக வகைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

- 1) வரிவருமானங்கள்
- 2) வரியல்லா வருமானங்கள்
- 3) வெளிநாட்டுக் கொடைகள்

இவ்வாறு கிடைக்கும் அரசிறையானது இருவழிகளில் அமைகிறது.

- 1) நடைமுறை அரசிறை
- 2) மூலதன அரசிறை

நடைமுறையில் வருடாந்தம் அரசாங்கம் திரட்டக் கூடிய வருமான வழிகள் நடைமுறை அரசிறை எனப்படும். இவை அரசிறையில் பெரும் பங்கினை வழங்கும். அரசிறையில் இவற்றின் பங்கு 1979 இல் 98% மாயிருந்து 1988இல் 99% மாக அதிகரித்திருந்தது. எல்லா நேரில்வரிகளும்,

அரசுமுயற்சிவரவுகளும், நடைமுறை மாற்றல்களும், இலாபங்கள், வட்டிகளும் இதில் அடங்குகின்றன.

மூலதன அரசிறை என்பது முதற் சொத்துக்கள், ஏனைய முதலீடுகள் தொடர்பாக அறவிடப்படும் தொகைகளாகக் காணப்படும். இதில் சொத்துவரிகள், செலவு வரிகள், மூலதனப் பொருட்களின் வீற்பனை வருமானம் என்பன பிரதானமானவை. இவை அரசிறையில் மிகவும் குறைவாகவேயுள்ளன. 1979 இல் 2% மாயிருந்த இந்த வருமானங்கள் 1988இல் 1% மாக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தன.

(மில்லியன் ரூபாவில்)

அரசிறை வகை	1979	1988
நடைமுறை அரசிறை	12464.9	48725.0
மூலதன அரசிறை	265.2	535.0
மொத்தம்	12,730.1	49260.0

மூலம் : மத்திய வங்கி மீளாய்வு 1987

அரசிறையும் அரச வரவுகளும்

அரசாங்கம் வருடாந்தம் ஒழுங்காகத் திரட்டக் கூடிய வருமானங்களே அரசிறையாகும். இது வரி வருமானங்களைப் பிரதானமாகக் கொண்டது. இத்துடன் வரி அல்லாத வருமானங்களும், தற்போது நன்கொடையும் சேர்த்துக் கணிக்கப்படுகின்றன. சமநிலைப் பாதீடு காண்படுமாயின் அரசு செலவுக்கு சமனாக அரசிறை காணப்படும். பற்றாக்குறைப் பாதீடு காண்படுமாயின் அரசிறையானது அரசு செலவினங்களிலும் குறைவாயுள்ளது என்பதாகும்.

பற்றுக்குறைப் பாதிடு காணப்படும் போது அரசிறை போதாதிருப்பதால் மிகுதித் தொகைக்கு நிதியீட்டம் செய்யப்படும். அது கடன்களையும், காசு நிலுவைகளைப் பயன்படுத்துவதையும் காணப்படும். முன்பு நன்கொடைகளும் நிதியீட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. தற்போது அது அரசிறையில் சேர்த்தும் நோக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு அரசிறையுடன் நிதியீட்டத் தொகையையும் கூட்டுவதால் பெறப்படுவதே அரசு வரவுகள் ஆகும். இவை நடைமுறை வரவுகளையும், மூலதன வரவுகளையும் காணப்படும். இத்தகைய மொத்த வரவுகள் பற்றுக்குறைப் பாதிட்டின் செலவுகளுக்குச் சமனாக காணப்படுவதுண்டு.

வரி வருமானங்கள்

அரசாங்கம் நாட்டு மக்கள் மீது வரி விதிப்பதன் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வருமானங்கள் அனைத்தும் வரி வருமானங்களாகும். இத்தகைய வரி அரசிறையானது மொத்த அரசிறை வருமானத்தில் பிரதான பங்கு கொண்டுள்ளது.

வருடம்	மொத்த அரசிறையிலான வரி வருமானத்தின் சதவீதம்
1980	88.9
1887	83.0
1988	85.0

பெறப்படுகின்ற வரி அரசிறையானது. 1988 இல் 35691 மில்லியன் ரூபாவாகவும் 1989 இல் 47634 மில்லியன் ரூபாவாகவும் காணப்படுகிறது.

வரி அரசிறையை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக கணித்தால் அது இருபது சதவீதத்திலும் குறைவாயிருப்பதோடு தளம்பலடைவதாயும் தென்படுகிறது.

வருடம்	மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதம்
1981	16.1
1982	14.9
1983	16.4
1984	19.5
1985	18.7
1986	17.4
1987	17.9
1988	17.6
1989	17.9

மூலம்: மத்திய வங்கி மீளாய்வு 1987

ஆண்டு அறிக்கை 1988

மொத்தப் பெறுமதி அடிப்படையில் நோக்கும் போது வரி அரசிறை அதிகரிப்பதற்கான நிலைமைகள் அண்மைக் காலங்களில் காணப்படுகின்றன. அவை

1. கலால்வரிகள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விடயங்களின் மீதான மொத்த விற்பனை வரி வீதங்கள் மேல் நோக்கித் திருத்தியமைக்கப்பட்டதனால் வரி வருமானங்கள் உயர்ந்தன.
2. தேயிலை, இறப்பர், பெற்றோயிய உற்பத்திகளின் விலைகள் கூடிச்சென்றதால் அவை சார்ந்த வரி வருமானங்கள் உயர்ந்தன.

3. தயாரிப்பு நடவடிக்கைகள் விரிவடைந்ததால் அவை சார்ந்த விற்பனை வரி வருமானம் உயர்ந்தன.

ஆனால் 1988 - ல் இந்த நிலைமைகளில் வேறுபட்ட மாற்றங்களும் ஏற்பட்டன.

இலங்கையின் வரிவருமானங்களில் பின்வருவன அடங்குகின்றன. 1989ன்படியான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதமாக அவற்றின் பங்கு பின்வருமாறு அமையும்:

1. வருமான வரிகள் (தேறிய வருமானம், இலாபம், மீதானவரி) 2. 3
 1. 1 தனியார் வருமானங்கள்
 1. 2 கூட்டு வருமானங்கள்
2. சொத்துக்கள் மீதானவரிகள் 0.9
 2. 1 சொத்து மாற்றல்கள்
 2. 2 மூலதன மாற்றல்கள்
 2. 2. 1 பூதல் வரிகள்
 2. 2. 2 செல்வவரிகள்
 2. 2. 4 நன்கொடைவரிகள்
 2. 2. 4 ஏனைய வரிகள்
3. உள்நாட்டுப் பொருட்கள் மீதான வரிகள் 8.3
 3. 1 பொதுவிற்பனை, மொத்த விற்பனை வரிகள்
 3. 2 தேர்ந்த விற்பனைவரிகள் (கலால் வரிகள்)
 3. 3 உரிமக்கட்டணங்கள் (ஊர்திகள் மீதானது)
4. பன்னாட்டு வர்த்தகத்தின் மீதானவரி 6.0
 4. 1 இறக்குமதித் தீர்வை
 4. 2 ஏற்றுமதித் தீர்வை
5. வேறெங்கும் சேர்க்கப்படாத வரிகள். 0.5

வரிகள்

வரைவிலக்கணம்

நேரடியான பலன்களுடன் தொடர்பு எதுவுமின்றி அனுமதிக்கப்பட்ட அரச அதிகாரத்தின்படி, தனி நபர்களோ, நிறுவனங்களோ அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்கும் கட்டாய கொடுப்பனவுத்தொகை வரி எனப்படுகிறது. இதன்படி வரியின் பிரதான அம்சங்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. கொடுப்பனவுகள் கட்டாயமாதல்
2. வரி செலுத்துபவர் இதற்காக நேரடியான பிரதி பலன்களை எதிர்பாராதிருத்தல்
3. அனுமதிக்கப்பட்ட அரசாங்கம் ஒன்றின் அதிகாரத்தின் கீழ் செலுத்தப்படுதல்.

நல்லவரி முறையின் இயல்புகள்

விதிக்கப்படும் வரிகள் சிறந்தனவாக நடைமுறையில் காணப்படுவதாயின் அவை பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இவை நல்ல வரிமுறையின் அளவீடுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

1. நீதித்தன்மை:

வரிகொடுக்கக் கூடிய ஆற்றலின் அடிப்படையில் வரிகள் விதிக்கப்படுதல் வேண்டும். வருமானம் அதிகரிக்குமானால் அதற்கேற்ப வரிப்பளு அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும். இதனால் வருமானம் உயர்வதற்கேற்ப வரிவீதமும் அதிகரிக்கின்ற விருத்திமுறைவரி விரும்பப்படுகிறது. இந்தத் தத்துவம் முற்காலத்தில் கூட கையாளப்பட்டது. இது வழக்க நீதித்தத்துவம் எனப்படுகிறது.

2. எளிமைத் தன்மை

வரிசெலுத்துவோனால் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக வரி அமைதல் வேண்டும். வரிவிதிப்பின் அடிப்படை, வரிவிதிப்புக்காலம், வரிவிதிப்புத் தொகை பற்றிய தெளிவான விளக்கம் வரி செலுத்துவோனுக்கு ஏற்படுத்தப்படத்தக்கதாக வரி அமைதல் வேண்டும்.

3. சிக்கனத்தன்மை

இயன்றளவு குறைந்த செலவில், வரி வருமானத்தைச் சேகரிக்கும் ஒழுங்குமுறை காணப்படுதல் வேண்டும். அதாவது வரி விதிப்பினால் பெறப்படும் வருமானத்திலும் பார்க்க வரி அறவிடுவதற்கு ஏற்படும் நடைமுறைச் செலவு அதிகரிக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

4. தூண்டற்தன்மை

வரிமுறையானது பொருளாதாரத்தில் பல்வேறு துறையினருக்கும் ஊக்கம் அளிப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். முதலீட்டாளரது முதலீடும் ஊக்கத்தைத் தூண்டுவதாக வரி அமைதல் வேண்டும். இதேபோல் சேமிப்போருக்கும் ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் வரி அமைதல் வேண்டும்.

5. வருவாய் அதிகரிப்புத்தன்மை

பொருளாதாரம் விரிவடைவதற்கேற்ப அரசின் வரி வருமானங்களும் அதிகரித்துச் செல்லவேண்டும். இயன்றளவு கூடிய வருமானம் திரட்டக்கூடியதாயும் வரிமுறை அமைதல் வேண்டும். இதனால் "வரி வீதங்கள்" என்ற அடிப்படையில் விதிக்கப்படுவது விரும்பப்படுகிறது.

வரிவிதிப்பு நோக்கங்கள்:

எல்லா நாடுகளிலும் அரசாங்கங்கள் தமது பல்வேறு நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்குக் கையாளும் கருவிகளில் ஒன்றாக வரி பயன்படுகிறது. நேர் வரி களும்,

நேரில்வரிகளும் பின்வரும் நோக்கங்களுடன் விதிக்கப்படுகின்றன. அதேபோல் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன.

1. அரசு தன் செலவினங்களை ஈடுசெய்வதற்கான அரசி றையைப் பெறுவதற்காகவே வரிகளை விதிக்கிறது. வருடாந்தம் புதிய வரிகளை விதிப்பதும், வரி வீதங்களை உயர்த்துவதும் இந்த நோக்கத்துடனேயாகும். எல்லா வரிகளும் வருமானம் தருவனவாகும்.

2. நாட்டின் பற்றாக்குறையான வளங்களை பல்வேறு பட்ட உற்பத்திகளுக்கிடையே ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ஏற்ற வகையிலும் வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஆடம்பர உற்பத்திகள் மீது அதிகளவு வரிவிதிப்பதால் அதன் உற்பத்தியிலிருந்து வளங்கள் வெளியேறிவிடும். அத்தியாவசிய உற்பத்திகளுக்கு வரிவிலக்கு, வரி விடுதலை கொடுப்பதால் அவற்றுக்குள் அதிகளவு வளங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட முடியும்.

3. பொருளாதாரத்தின் மொத்தக் கேள்வியை ஒழுங்கு படுத்துவதற்கும் வரிவிதிப்பு உதவும். ஆடம்பரப்பண்டங்களின் நுகர்வைக் குறைக்கவும், அவசியமான முதலீட்டுப் பண்டங்களின் கேள்வியைக் கூட்டவும் வரி விதிப்பும் வரிச்சலுகையும் உதவுகின்றன. மொத்த விற்பனை வரிகள் இவ்வாறு வெவ்வேறு பண்டங்களில் வெவ்வேறு அளவுகளில் விதிக்கப்படுகின்றன.

4. இலங்கை போன்ற அந்நியச் செலவாணி நெருக்கடியுள்ள நாடுகள் இறக்குமதியின் செலவு கூடி செலாவணி வீரயம் ஏற்படுவதைத் தடுக்க, இறக்குமதிகளின் மீதான தீர்வைகளை அதிகரிக்கலாம். இறக்குமதித் தீர்வைகளை உயர்த்துவதும், அவற்றின் மீதான மொத்த விற்பனை வரிகளை உயர்த்துவதும் இவ்வாறானதே.

5. ஒரு காப்புக் கொள்கையாகவும் தீர்வை விதிப்பு முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. இறக்குமதிப் பண்டங்கள் தரமாகவும், ஓரளவு மலிவாகவும் இருக்குமிடத்து நுகர்

வோர் இறக்குமதிப் பண்டங்களையே அதிகம் வாங்குவர். அப்போது உள்நாட்டு உற்பத்திப் பண்டங்களின் கேள்வி குறையும். இதனால் உள்நாட்டின் புதிய சிறிய கைத் தொழில்களை மூடவேண்டியேற்படும். இது தொழில் வாய்ப்பு, வருமானம் என்பவற்றைப் பாதிப்பதால் பொரு ளாதார வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும். இந்த நிலையில் உள் நாட்டில் சிறிய குழந்தை நிலைக் கைத்தொழில்களை (Infant Industries) காப்பற்றுவதற்கு தீர்வைகள் விதிப்பது உதவுகிறது. இறக்குமதிகள் மீதான தீர்வைக் கட்டணங்களை உயர்த்துவதும், புதிய சுதேசிய கைத் தொழில்களுக்கு வரி விடுதலை வழங்குவதும் இவ்வாறு னது.

6. சில அத்தியாவசிய துறைகளில் தனியார்துறையின் தனி யுரிமை பலமடைவது நுகர்வோருக்கு ஆபத்தானதாக அமையும். இதனால் அத்தகைய துறைகளில் நிறை போட்டியை உருவாக்க வரி விதிப்புமுறை உதவுகிறது. வளர்ச்சியடைந்த தனி நிறுவனத்தின்மீது அதிகளவு வரி விதிப்பதும், அத்துறையில் நுளையும் புதிய நிறுவனங்க ளுக்கு அதிகளவு வரிச்சலுகை கொடுப்பதும் பயன் படு கிறது. இலங்கையில் ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டேல் களின் (Five Star Hotels) எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க இத்தகைய நடவடிக்கை கையாளப்பட்டது.
7. வளர்முக நாடுகளின் முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்று வருமான சமயின்மையாகும். தேசிய வருமானத் தில் பெரும்பகுதி குடித்தொகையின் சிறு சத வீதத்தி னரிடம் குவிக்கப்பட்டிருத்தலாகும். இது சமூக நீதி யையும் பாதிக்கிறது. இதனால் இந்த ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைப்பதற்கு வரிவிதிப்பு உதவுகிறது. இலங்கையில் செல்வந்தர்கள் மீது வருமானவரி, செல்வவரி, கொடை வரி என்பன விதிக்கப்படுவதும், அத்தொகைகள் தாழ் வருமானத்தவர்க்கு உதவிப்பணமாவும், மானியமாகவும் கொடுப்பதும் இத்தகைய நடவடிக்கைகளேயாகும்.

வரிவிதிப்பினால் ஏற்படும் தாக்கங்கள்

அரசாங்கம் நேரில்வரிகள், நேர்வரிகள் போன்றவற்றை உற்பத்திகள் தொடர்பாயும், செலவீடுகள் தொடர்பாயும் விதித்து வருகின்றது. காலத்துக்குக் காலம் வரிகளின் வீதங் களையும், வரிவிதிப்புக்குரிய பரப்புக்களையும் மாற்றியும் வரு கின்றது. இந்த நடவடிக்கைகள் பொருளாதாரத்தின் பல் வேறு துறைகளைப் பாதித்து வருகிறது.

நுகர்விலான தாக்கங்கள்

நேரில்வரிகள் எல்லாவகையான பண்டங்களிலும், அவற் றின் பல்வேறு உற்பத்தி நிலைகளிலும் விதிக்கப்படுவதால் விலை உயர்கிறது. இதனால் நுகர்வோர் தம் நுகர்வுமட்டத் தைக் குறைத்துக் கொள்கின்றனர். அத்துடன் எல்லா அத் தியாவசியப் பொருட்கள், சேவைகளில் வரிவிதிப்பதால் விலை கள் உயரும்போது பணவீக்க நிலை தோன்றுகிறது. இதனால் மக்களின் மெய்வருமானம் வீழ்ச்சியுறும். இதனாலும் நாட் டின் நுகர்வு மட்டம் குறையும்,

இதேபோல, நேர்வரிகளான வருமானவரிகள், செல்வ வரிகள், கொடைவரிகள் என்பவற்றை விதிப்பதன் மூலம் நுகர்வோரின் செலவிடத்தக்க வருமானம் (Disposable inco- me) குறையும் இதனாலும் நுகர்வைக் குறைத்துக்கொள்வர்.

இதற்குமாறாக அரசாங்கம் அத்தியாவசிய பண்டங்கள் மீதான நேரில் வரிகளைக் குறைத்தால் நுகர்வோர் நுகர்வு மட்டத்தை அதிகரித்துக் கொள்வர். வாழ்க்கைத்தரம் உய ரும். இதேபோல் நேர்வரிகளில் சிலவற்றை அகற்றினால் அல்லது அவ்வரி வீதங்களைக் குறைத்தால் மெய்வருமானம் அதிகரிக்க வாழ்க்கைத்தரம் கூடும்.

உற்பத்தியிலான தாக்கங்கள்

உற்பத்தியாளர்கள் மீது அரசாங்கம் வரி விதிக்கும் போது அவர்களின் இலாபம் குறைந்து போகும். இதனால்

முதலீட்டுக்கான ஊக்கம் குறைந்து போகும் பங்கிலாபங்களின் மீது வரிவிதிப்பதும் இதே போல் முதலிடும் ஆர்வத்தைக் குறைக்கச் செய்துவிடும். இது தேசிய உற்பத்தி பெருகு வதற்கு தடையாக அமைந்துவிடும்.

இலங்கை போன்ற அந்நிய முதலீடுகளை அதிகளவில் எதிர்பார்க்கும் நாடுகள் தனியார் முதலீடுகளை ஊக்குவிக்க விரும்பும் நாடுகளுக்கு இத்தகைய முதலீடு தொடர்பான வரி விதிப்பு பாதக விளைவை ஏற்படுத்தும்.

இதற்கு மாறாக, முதலீட்டாளருக்கான வரிச்சலுகை களும், வரிவிடுதலைகளும் வழங்கப்படுமிடத்து, உற்பத்தி யாளர் ஊக்குவிக்கப்படுவர்.

சேமிப்பிலான தாக்கங்கள்

நாட்டின் முதலாக்கத்தைத் தூண்டுவதற்கு வரி விதிப்பு உதவும். மக்களின் ஆடம்பர நுகர் பண்டங்கள் மீது அதிகளவு வரிவிதிப்பதால் நுகர்வு நாட்டத்தைக் குறைத்துவிடு கிறது. மறுபுறம் சேமிப்புத்தொகைகள், சேமிப்பு வைப்புக் கணக்குகள் தொடர்பாக வரிவிலக்குகளை வழங்கும் போது சேமிப்பு நாட்டம் அதிகரித்துவிடும். வெளிநாட்டில் உள்ள இலங்கையரால் திறக்கப்படும் சேமிப்புக் கணக்குகளுக்கு வரிச்சலுகை கொடுப்பதால் சேமிப்பு அதிகரிக்கப்படுவ துண்டு

மறுபுறமாக, ஆடம்பரப்பண்டங்களிலும் சேமிப்புக்களை வெளியே எடுப்போர் மீதும் அதிகளவு வரி வீதங்களைக் குறைக்கும் போதும் நாட்டின் சேமிப்பு குறைந்துவிடுவ துண்டு.

விலைமட்டத்திலான தாக்கங்கள்

அரசாங்கம் பண்டங்கள் சேவைகள் மீதான வரிகளை புதிதாக விதிப்பதாலும், வரி வீதங்களை உயர்த்துவதாலும்

உற்பத்தியின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் வரி விதிப்பதாலும் பொது விலை மட்டம் உயர்ந்துவிடும்.

நேர்வரிகளைக் குறைப்பதாலும் உயர்வருமானத்தவரின் செலவு நாட்டம் கூடிவிடும். இதனால் பணத்தின் சுற்றோட் டம் (Velocity) அதிகரிக்கும். இவ்வாறு பணநிரம்பல் உயர் வதாலும் விலைமட்ட அதிகரிப்பு கூடிச் செல்ல முடியும்.

வரி வகைகள்

ஒரு நாட்டில் விதிக்கப்படுகின்ற வரிகள் நேர்வரிகள் என்றும் நேரில் வரிகள் என்றும் இரண்டு வகைப்படுகின்றன. இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் நேரில் வரிகளின் பங்கு முக்கியமானதானக் காணப்படுகின்றன. பொருளா தார அமைப்பின் தன்மை சார்ந்து நேர்வரிகள் தொடர்ந் தும் முக்கியத்துவம் குறைந்தனவாகவே காணப்படுகின்றன.

நேரில் வரிகள் (Indirect Taxes)

அரசாங்கம் பொது மக்களிடமிருந்து மறைமுகமாகத் திரட்டும் வரிகள் இவையாகும். இவை பெயர்ச்சித் தன் மையுடையவை. அதாவது இந்த வரித்தொகையை எந்த நபர் முதலில் அரசுக்குச் செலுத்துகிறாரோ, அதேநபர் வரிச் சூமையை இறுதிவரை தாங்க வேண்டியதில்லை. படிப்படியாக அதை நுகர்வோருக்கு கைமாற்றி விடமுடியும். இவை பொருட்களின் மீதும் சேவைகள் மீதும் விதிக்கப்படுபவை. இந்த வரிகள் பெருமளவுக்கு உற்பத்தி, செலவினங்கள் மீது விதிக்கப்படும். பண்டங்களின் விலைகளில் சேர்த்து இவை திரட்டப்படுவதால் பணவீக்கத்தை உருவாக்கக் கூடியன வாயுள்ளன,

இலங்கையில் நேரில் வரிகள் வருமானங்களில் 72% - 80% வரையில் வேறுபடுகின்றன. இலங்கையில் காணப்படுகின்ற பிரதான நேரில் வரிகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. பொருள்கள் பணிகள் மீதான வரிகள்

உள்நாட்டில் காணப்படும் பலவேறு பொருட்கள், பணிகளின் உற்பத்தி, விற்பனை தொடர்பாக விதிக்கப் படுவனவாயுள்ளன. உற்பத்தி அதிகரிப்பதாலும் வரிகளின் மேல்தோக்கிய சீராக்கங்களினாலும் அதிகரிப்பதுண்டு. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இவ்வரிகளின் பங்கு 1988 ல் 8.3 சதவீதமாயும் காணப்பட்டது. 1989 ல் இது 8.2 சதவீதம் எனமதிப்பிடப்பட்டது.

மொத்த அரசிறையில் இதன் பங்கு 1982 ல் 39 சதவீதமாயும் காணப்பட்டது 1986 ல் 40 சதவீதம் எனமதிப்பிடப்பட்டது.

இவ்வரிகளில் மொத்தவிற்பனைவரிகள் கலால்வரிகள் (தேர்ந்த விற்பனை வரிகள்) உரிமக்கட்டணங்கள் என்பன அடங்குகின்றன,

மொத்த விற்பனை வரிகள்: (Business Turnover Taxes)

இலங்கையின் நேரில்வரிகளில் முதன்மையானது. இது வாகும். வர்த்தகம், பணிகள் தொழில்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கும் தடாரிப்பு அல்லாத துறைகள் மீதும், தயாரிப்புத்துறைகள் மீதும் விதிக்கப்படுகின்றது. வங்கிகள், நிதிகம்பனிகள் போன்ற நிதி நிறுவனங்கள் சார்ந்தும் இவை விதிக்கப்படுகின்றன.

1963 - 64 காலப்பகுதியில் அறிமுகமாகி, முதன்மை பெற்றுவிட்ட வரிகளாக இவை விளங்குகின்றன. இக்காலப்பகுதியில் உள்நாட்டில் தனியார் துறையில் தோன்றிய அதிகளவு கைத் தொழில்கள் மீது விதிக்கப் படுவனவாக இவை அமைந்தன. உணவு, குடிவகை, புகையிலை, புடவை, தோல், பெற்றோலியம், இரசாயனம், நிலக்கரி இறப்பர் போன்ற கைத் தொழில்கள் மீது இவ்வரிகள் அதிகளவில் விதிக்கப்படுகின்றன. இறக்குமதிகள் மீதும் இவை விதிக்கப்படுகின்றன.

இத்தகைய வரிவருமானம் குறிப்பிடத்தக்களவில் அதிகரித்து வந்துள்ளது.

வருடம்	வரிவருமானம் (மில்லியன் ரூபா)
1963 - 64	16
1967 - 68	111
1969 - 70	247
1984	8114
1986	10088
1988	17063
1989	22072

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலான இந்த வரிகளின் பங்கு 1981இல் 3.3 சதவீதமாயும் 1986இல் 5.6 சதவீதமாயும் 1989 இல் 5.8 சதவீதமாயும் காணப்பட்டது. மொத்த அரசிறையில் இவ்வரிகளின் பங்கு 1989இல் 11.6 வீதமாயும் 1989 இல் 12.2 சதவீதமாயும் காணப்பட்டது

இந்த வரிவருமானம் 1978 - 1985 காலப் பகுதியில் வருடாந்தம் சராசரியாக 41 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. வரி அரசிறையில் இதன் பங்கு 1978 இல், பத்தாவது இடத்திலிருந்து 1986 இல் மூன்றாவது இடத்திற்கு உயர்வடைந்திருந்தது.

மொத்த விற்பனை வரிவருமானங்கள் உள்நாட்டுப் பொருட்கள், பணிகளிலிருந்து கிடைத்த அரசிறையில் மூன்றில் இரண்டு பங்காகவும் வரி வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்காகவும் காணப்பட்டன.

அரசின் அரசிறையை அதிகரித்துக் கொள்ளவும் நாட்டின் மொத்தக் கேள்வியை ஒழுங்குபடுத்தவும் இந்த வரிகளிலான மாற்றங்கள் உதவுகின்றன. நாட்டின் பணவீக்கத்தை தூண்டக்கூடிய வரிகளாக இவையுள்ளன.

1.2 தோர்ந்த விற்பனைவரிகள்:

இலங்கையின் பிரதான நேரில் வரிகளில் இதுவும் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. உள்நாட்டுப் பொருட்கள், பணிகள் மீதான வரிகளில் 30 சதவீதமாக இவை காணப்படுகின்றன. மொத்தவரிவருமானத்தில் ஏறக்குறைய பத்திலொரு பங்காக இவை காணப்படுகின்றன.

தேரிந்தெடுக்கப்பட்ட சிலவகைப் பண்டங்களின் மீதே இவை விதிக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக நுகர்வோரின் தீவிரமான பழக்கத்திற்குரிய பண்டங்கள் மீது இவை விதிக்கப்படுகின்றன. இவை புகையிலை, தேயிலை, மது என்பவற்றில் பிரதானமாக விதிக்கப்படுகின்றது. தேங்காய் உள்ளிட்டின் மீதான நிர்வாக வரிகளும் இதில் அடங்குகின்றன.

இத்தகைய கலால் வரிகள் (Excise Duties) அரசின் அரசிறையைப் பெருக்குதற்கு முக்கியமானவை. தேவையற்ற உற்பத்தியையும், நுகர்ச்சியையும் குறைப்பதற்கும் இந்த வரிகளை விதிக்கிறது.

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இந்த வரி வருமானத்தின் பங்கு 1981-ல் 2.3 சதவீதமாயும் 1986-ல் 2.5 சதவீதமாயும் காணப்பட்டது. 1989-ல் இது 2.7 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது.

புகையிலை, தேயிலை, மதுபானம் போன்றவற்றின் விற்பனை அளவு மாற்றங்கள் இந்த வரி வீதங்களிலான திருத்தங்கள் என்பவற்றுக்கேற்ப இவ் வரி வருமான அளவில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதுண்டு.

இந்த வரிவருமானம் 1960-61-ல் 207 மில்லியன் ரூபாயாகவிருந்து 1970-71-ல் 797 மில்லியன் ரூபாயாக அதிகரித்தது. இது 300 சதவீத அதிகரிப்பாகும். 1988-ல் 5702 மில்லியன் ரூபாயாகவும் 1989-ல் 7132 மில்லியன் ரூபாயாகவும் அதிகரித்தன.

பன்னாட்டு வர்த்தகம் சார்ந்த வரிகள்

இலங்கை வர்த்தகப் பொருளாதாரம் 'என்ற முறையில் பன்னாட்டு வர்த்தக நடவடிக்கைகள் முக்கியமானவை. இதனால் இவை தொடர்பான வரிகளும் முதன்மையானவையாகவுள்ளன. வரி வருமானங்களில் இவற்றின் பங்கு 1986-ல் 35 சதவீதமாயும் 1987-ல் 37 சதவீதமாயும் காணப்பட்டன. உள்நாட்டு உற்பத்தியிலான இத்தகைய வரிகளின் பங்கு 198 -ல் 7.7 சதவீதமாயிருந்து 1984-ல் 8.5 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் 1988-ல் 6.5 சதவீதமாகவும், 1989-ல் சத 6.0 வீதமாகவும் காணப்பட்டன. இத்தகைய வரிகளில் இறக்குமதித் தீர்வைகள், ஏற்றுமதி வரிகள் என்பன அடங்குகின்றன.

இறக்குமதித் தீர்வை:

இலங்கையின் நேரில் வரிகளில் முக்கியமானவை இவையாகும். இறக்குமதியாகும் பண்டங்கள் மீது விதிக்கப்படுபவை இவையாகும். பின்வரும் பண்டத் தொகுதிகளில் இவை விதிக்கப்படுகின்றன.

1. காய்கறி உற்பத்திகள்
2. தயாரிக்கப்பட்ட உணவு
3. குடிபானம்
4. புகையிலை
5. கனிப்பொருள் உற்பத்தி

6. இரசாயன உலோக உற்பத்திகள்
7. பிளாஸ்டிக், றப்பர் பொருட்கள்
8. கடதாசிப் பொருட்கள்
9. புடைவையும், புடைவைப் பொருட்களும்
10. உலோகமும், செயற்கை உலோகமும்
11. இயந்திர சாதனங்களும், மின் உபகரணங்களும்
12. வாகனங்கள், வானூர்தி, கலங்கள்
13. இறக்குமதி அனுமதிக்கீட்டணம்

அரசாங்கம் அரசிற்றையை அதிகரிக்கவும், தேவையற்ற இறக்குமதிகளைக் குறைத்துச் செலவாணியை மீதப்படுத்தவும், இத் தீர்வைகளை விதிக்கிறது. இத்தீர்வைகள் இறக்குமதி விலைகளின் உயர்வுக்கும் காரணமாகின்றன. அரசாங்க இறக்குமதிக்கொள்கையைப் பொறுத்து இந்தத் தீர்வை வருவாய்கள் அதிகரிக்கின்றன. இறக்குமதிப் பண்டங்களின் அளவு, விலை என்பவற்றின் அதிகரிப்புக்கேற்ப இறக்குமதித் தீர்வை வருமானங்கள் அதிகரித்துச் செல்லும்.

1960 காலப் பகுதிகளில் இறக்குமதித் தீர்வை பிரதான நேரில் வரியாகக் காணப்பட்டது. 1960 - 61ல் மொத்த அரசு வருமானத்தில் 28.7 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் 1970 - 71ல் இதன் பங்கு 9.7 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. இந்த வீழ்ச்சிக்குப் பின்வரும் காரணங்கள் பொறுப்பாயிருந்தன.

1. இக்காலத்தின் சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினையால் இறக்குமதி அளவு குறைக்கப்பட்டமை.

2. உள்நாட்டு உற்பத்தி அதிகரித்ததால் பல பண்டங்கள் இறக்குமதித் தீர்வையிலிருந்து மொத்த விற்பனை வரிக்கு மாற்றப்பட்டமை

3. இக்காலத்தில் பல இறக்குமதிகள் மீது பீக்ஸ் (Feecs) கட்டணம் விதிக்கப்பட்டதால், இறக்குமதித் தீர்வைகள் அவற்றில் குறைக்கப்பட்டமை

1977க்குப் பின் மீண்டும் தாராள இறக்குமதி அனுமதிக்கப்பட்டதால் இறக்குமதி அதிகரிக்க இந்தத் தீர்வை வருமானங்களும் உயரலாயின. மொத்த அரசிற்றையிலான இத் தீர்வைகளின் பங்கு 1980ல் 20.8 வீதமாயிருந்து 1986ல் 33 வீதமாகக் கூடியிருந்தன. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலான இவற்றின் பங்கு 1980ல் 4.4 வீதமாகவும் 1986ல் 6 வீதமாகவும் 1988-ல் 5.5 வீதமாகவும் காணப்பட்டது. 1989-ல் 5.2 வீதம் என மதிப்பிடப்பட்டது.

அண்மைக் காலப் பகுதியில், கனிப்பொருள் உற்பத்தி சரின் இறக்குமதிகள், மீதான தீர்வைகள் இறக்குமதித் தீர்வையில் மூன்றிலொரு பங்கினை வழங்குகின்றன.

ஏற்றுமதி வரிகள்

இலங்கையின் ஏற்றுமதிகள் மீது விதிக்கப்படும் தீர்வைக் கட்டணங்கள் இவையாகும். இவை பிரதானமாக தேயிலை, இறப்பர், தெங்கு ஏற்றுமதிகள் மீது விதிக்கப்படுகின்றன. ஏற்றுமதிக் கேள்வி அதிகரிப்பு, விலைகள் உயர்வு என்பன இத்தீர்வை வருமானங்களை அதிகரிக்க உதவும். தேயிலையின் ஏற்றுமதித் தொகை, பெறுமான விதிதங்கள் சார்ந்து விதிக்கப்படும் வரிகள் முக்கியமானவையாயுள்ளன.

அரசிற்றையை அதிகரிப்பதற்கும், ஏற்றுமதியை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் இத்தீர்வைகள் கையாளப்படுகின்றன. ஏற்றுமதிக் கேள்வியின் தளம்பலுக்கேற்ப இலங்கையில் இத்தீர்வை வருமானங்களும் தொடர்ந்து தளம்பிச் செல்கின்றன.

வருடம்	ஏற்றுமதித் தீர்வை வருமானங்கள் (மில்லியன் ரூபா)
1960 - 61	224. 0
1964 - 65	249. 1
1966 - 67	179. 9
1969 - 70	323. 9
1970 - 71	265. 9
1981	3771
1984	6412
1986	1636
1988	2215
1989	2015

இவ் வரிசள் பன்னாட்டு வர்த்தகம் சார்ந்த வரிகளில் 15 சதவீதத்தை வழங்கின. அரசாங்க வருமானங்களில் இதன் பங்கு 1960 - 61இல் 14. 8 வீதமாகவும் 1970 - 71இல் 9.2 வீதமாகவும் காணப்பட்டன. வரிவருமானங்களில் இதன் பங்கு 1986ல் 5 சத வீதமாக காணப்பட்டது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலான இதன் பங்கு 1981 இல் 4. 4 வீதமாகவும் 1986 இல் 0.9 சதவீதமாயும் காணப்பட்டது. 1988ல் 1.0 வீதமாக்க காணப்பட்ட இதன் பங்கு 1989ல் 0.8 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது.

பீக்ஸ் (FEECS) கட்டணம்:

இலங்கையில் 1968 மே மாதத்திலிருந்து 1977 நவம்பர் மாதம் வரை நடைமுறையிலிருந்த கட்டணம் இதுவாகும்

அந்நியச் செலாவணி வெளிப் பாய்ச்சலைக் குறைப்பதற்குத் தேவையற்ற இறக்குமதிகளுக்கான செலாவணி அனுமதி மீது விதிக்கப்பட்ட தண்டக் கட்டணம் இதுவாகும். மறு புறம் மரபு வழியல்லா ஏற்றுமதியாளருக்கு சன்மானக் கட்டணமாகவுமிருந்த இந்தக் கட்டணம் 44%, 55%, 65% எனப் படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டது. இறக்குமதித் தொகைகள் குறைக்கப்படாத போது, பீக்ஸ் வீதங்களும் உயர்ந்ததால் இந்த வரி வருமானங்களும் கூடிச் சென்றன.

இது பின்வரும் காரணங்களால் நேரில் வரியாக கருதப்பட்டது.

- 1 இறக்குமதியாளரால் கொடுக்கப்படும் இத்தொகை பின் நுகர்வோருக்கு மாற்றப்பட்டமை.
2. இறக்குமதிப் பண்டங்களின் விலை உயர்வுக்குக் காரணமாக அமைந்திருந்தமை.
3. அரசிறையை அதிகரிக்க பெருமளவில் உதவியமை.

இந்தக் கட்டண வருவாய்கள் 1981 வரை பெறப்பட்டன. இதன் மூலம் 1981-ல் 22.5 மில்லியன் ரூபா பெறப்பட்டது.

நேரில்வரிகளால் அதிக வருமானம் கிடைத்தற்கான காரணங்கள்.

இலங்கையில் அரசாங்க வரிவருமானங்களில் பெரும் பகுதி நேரில்வரிகள் மூலமாகவே கிடைக்கிறது. சராசரியாக 75% வரை வரிவருமானங்களில் இவை காணப்படுகின்றன. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் இது பொதுவானதாகக் காணப்படுகிறது.

இலங்கையில் நேரில்வரிகளினால் அதிகளவு வருமானம் கிடைப்பதற்கான காரணங்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட முடியும்.

1. எல்லா வகைப் பொருட்கள், சேவைகளமீதும் விதிக்கப் படுவதால், எல்லா மக்களாலும் இவை செலுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு அதிகளவு மக்களிடமிருந்து பெறப் படுவதால் அதிக வருமானம் கிடைக்கிறது.
2. வருடாந்தம் புதிய முதலீடுகளும், புதிய உற்பத்திகளும் ஏற்படும் என்பதால் அவை தொடர்பாக புதிய வரிகளும் விதிக்கப்படும் இதனால் இவ்வருமானம் கூடும்.
3. பெரிதும் பண்டங்கள் மீதான வரிகளாக இருப்பதால், நுகர்வை மக்கள் கைவிடமுடியாது. இதனால் வரி வருமானங்களும் அதிகரித்துச் செல்லும்.
4. இந்த வரிகள் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒழுங்கான தொழில் நிறுவனங்களினால் அரசாங்கத்துக்குக் கொடுபடுவதால் இவை நிச்சயமாகக் கிடைக்கின்றன.
5. தொழில் நிறுவனங்கள் இந்த வரிச்சுமையைக் காலக் கிரமத்தில் நுகர்வோருக்கு மாற்றிவிடும் வசதியைக் கொண்டிருப்பதால் இந்தவரிகள் ஒளிக்கப்படுவதில்லை. முழுமையாகக் கொடுபடுகின்றன.
6. இந்தவரிகள் விலைகளுடன் சேர்த்துத்திரட்டப்படுவதால் நுகர்வோர் வரிச்சுமையை உணர்வதில்லை இதனால் வரியைத் தவிர்க்க முயற்சிப்பதுமில்லை.
7. ஒரு பொருளின் பல்வேறு உற்பத்திக் கட்டங்கள் சார்ந்தும் விதிக்கப்படமுடிவதால் மிக அதிகளவில் கிடைக்கிறது. அதாவது கூட்டிய பெறுமதி முறையில் விதிக்கப்படுவதால் அதிக வரிவருமானம் கிடைக்கிறது.
8. நேர்வரிகள் போலன்றி, இவற்றை மாற்றுவதும் தேவைக்கேற்ப அதிகரிப்பதும், சமூக ரீதியில் இலகுவானது. அதாவது நெகிழ்ச்சியுடையது. இதனாலும் அதிகளவு வரி வருமானம் கிடைக்கிறது.

நேர்வரிகள் (DIRECT TAXES)

அரசாங்கம் பொதுமக்களிடமிருந்தோ, தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்தோ நேரடியாகத் திரட்டக் கூடிய வரிகள் நேர்வரிகள் ஆகும். இவை பெயர்ச்சித்தன்மையற்றவை. எந்தநபர் முதலில் அரசாங்கத்துக்கு வரி செலுத்துகிறாரோ, அதே நபர் இறுதிவரை அதைத்தாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் இவைகூட ஓரளவு தற்போது கைமாற்றப்படுகின்றன. வருமானங்கள் சார்ந்தும், சொத்துக்கள், கொடைகள் சார்ந்தும் இவை விதிக்கப்படும். விலைமட்ட உயர்வுக்கு இவை காரணமாவதில்லை. ஆனால் வரி செலுத்துவோரின் செலவிடத்தக்க வருமானத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் விலைமட்டத்தைக் குறைக்க உதவலாம்.

இலங்கையில் வரிவருமானங்களில் சராசரியாக 25 சதவீதம் வரை நேர்வரிகளாகவேயுள்ளன. இத்தகைய நேர்வரிகளில் 97 சதவீதம் வரை வருமானவரிகளாகவே காணப்படுகின்றன. செல்வவரிகள், கொடைவரிகள் என்பவற்றின் பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவேயுள்ளன. இலங்கையின் நேர்வரிகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1. கூட்டு கூட்டில்லா நிறுவனங்களின் வருமானம் மீதான வரிகள். இவை தனியார் வருமானங்களிலும், கூட்டு நிறுவனங்களின் வருமானங்கள் மீதும் விதிக்கப்படுகின்றன.
2. மூலதன மாற்றல்கள் தொடர்பான வரிகள். இவை, உள் நாட்டுத்துறைகளுடன் தொடர்புடையனவாக காணப்படுவதுண்டு. பெருந்தோட்டவரிகள், செல்வவரிகள், ஏனையவரிகள் என்பன இதிலடங்கும்.

இவ்வாறானவரிகளை பின்வருமாறு இலகுவாக நிரல் படுத்திக் கொள்ளலாம்.

- 1) வருமான வரிகள்
- 2) செல்வ வரிகள்
- 3) கொடை வரிகள்
- 4) பூதல் வரிகள்

1.1 வருமான வரிகள் INCOME TAX

தனி நபர்களினதும் நிறுவனங்களினதும் வருமானங்கள் சார்ந்து விதிக்கக்கூடிய வரிகள் இவையாகும். இவை இலங்கையரின் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வருமானங்கள் மீது விதிக்கப்படும் அதேபோல் வெளிநாட்டாரின் இலங்கையில் பெறப்படும், வருமானங்கள் மீதும் விதிக்கப்படும்.

பொதுவாக அரசினால் அனுமதிக்கப்பட்ட முதலீடுகளின் வருமானங்களுக்கும், பாதீட்டில் குறிப்பிடப்படும் விலக்குக் குட்பட்ட வருமானங்களுக்கும் வரி விலக்கு உண்டு.

பின்வரும் வடிவிலான வருமானங்களுக்கு வரிவிதிப்பு காணப்படுகிறது.

- 1) தொழில் அல்லது வியாபார வருமானம்
- 2) உயர்தொழில் அல்லது கண்ணியத் தொழில் வருமானம்
- 3) சொத்துக்களின் தேறிய வருடப் பெறுமதி
- 4) வாடகையும், கட்டுப்பணமும்
- 5) பங்கிலாபம், வட்டி, கழிவு
- 6) தேறிய மூலதன இலாபங்கள்
- 7) வேறு மூலதார வளங்கள்

இலங்கையில் தனியார் கூட்டு வருமானங்கள் மீது இவை விதிக்கப்படுகின்றன. வங்கிவைப்புக்களின் வட்டி வருமானத்தின் மீதான தடுத்து வைத்திருக்கும் வரிகளும் இதில் சேர்க்கப்படுகின்றன. அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள், அரசு கடைமையாக்கப்பட்ட வர்த்தக முயற்சிகள் என்பவற்றின் மீதான பங்கு இலாபவகைகளும் இதில் சேர்க்கப்பட்டன.

இலங்கையில் இவ்வரி செலுத்துவோர் இரண்டு லட்சத்திலும் குறைவாகவேயுள்ளனர்; வரி செலுத்தும் நிறுவனங்களில் அரசதுறைசார்ந்தன. 130 வரையிலும் தனியார் நிறுவனங்கள் 7400 வரையிலுமே காணப்படுகின்றன.

இவ்வரியானது விருத்திமுறை அடிப்படையில் விதிக்கப்படுகின்றன வருமானத்தில் 65% வரை இவற்றை விதிக்க முடிகிறது. நேர்வரி வருமானங்களில் 98% வரை வருமான வரிகளாகவே காணப்படுகின்றன.

அரசு கொள்கை மாற்றங்களுக்கேற்ப வரிவிதிப்பு எல்லைகளின் மாற்றங்கள் வரிச்சலுகை, வரிவிடுதலை என்பவற்றுக்கேற்ப இந்த வருமானவரித் தொகை மாற்றமடைவதுண்டு.

1989க்காண பாதீட்டில் 1991வரை வருமானவரி, செல்வ வரி செலுத்தும் ஒவ்வொருவரும் 15% ற்குச் சமனான அளவிற்கு மேலதிகக்கட்டணம் ஒன்று செலுத்த வேண்டும் என கூறப்பட்டுள்ளது.

மொத்த வரி வருமானத்தில் வருமானவரிகளின் பங்கு 1985-ல் 18 சத வீதமாயும் 1986-ல் 15 சத வீதமாயும் 1987-ல் 14 சத வீதமாயும் 1988 ல் 13 சத வீதமாயும் காணப்பட்டன மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இதன் பங்கு 1982-ல் 2.9 சத வீதமாயிருந்து 1984-ல் 3.6 சத வீதமாக உயர்ந்து 1989-ல் 3.3 சத வீதமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

1.2 செல்வ வரிகள் (WEALTH TAX)

இலங்கையில் காணப்படும் நேர் வரிகளில் இதுவும் அடங்கும். இலங்கையர்கள் இலங்கைக்கு வெளியே கொண்டுள்ள அசைவற்ற சொத்துக்கள் தவிர ஏனைய எல்லாவகைச் சொத்துக்கள் மீதும் இவை விதிக்கப்படுகின்றன. 1959/60ம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையில் இவ்வரி விதிப்பு காணப்படுகின்றது. சந்தைப் பெறுமதி அடிப்படையில் சொத்துக்கள் மீது இவை விதிக்கப்படுகின்றன.

பின்வருவனவற்றுக்குப் பொதுவாக வரிவிலக்கு உண்டு.

- 1) வீட்டுத் தளபாடங்கள்
- 2) மரபுரிமைப் பொருட்கள்
- 3) அங்கீகரித்த முதலீடுகள்
- 4) விஞ்ஞான உபகரணங்கள்
- 5) ஊழியர் சேமலாப நிதி
- 6) ஓய்வூதியம்
- 7) ஆயுட் காப்புறுதித் தொகை
- 8) கலைப் பொருட்கள்

இந்த வரியானது விருத்தி முறை அடிப்படையில் 1% திலிருந்து இரண்டு வீதம் வரை அதிகரிக்கக் கூடியதாகும். இலங்கையில் இவற்றின் பங்கு மிகக் குறைவாகும். இந்த வரித்தொகையைக் கணித்துக் கொள்வதும், அறவிடுவதும் கடினமாகும். இதனால் சில வருடங்களின் பாதிடுகளின் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை.

1.3. கொடைவரி (GIFT TAX)

இலங்கையில் விதிக்கப்படுகின்ற நேர்வரிகளில் கொடை வரியும் ஒன்றாகவுள்ளது. ஒரு நபர் எவ்வித பிரதிபயனுமின்றி தன்னிச்சையாக தற்போதுள்ள ஏதேனும் அசைவுள்ள அசைவற்ற ஆதனத்தை அல்லது பணத்தை மற்றோர் நபருக்குக் கைமாற்றுவது கொடை எனப்படுகிறது. அவற்றின் மீது விதிக்கப்படும் வரியே கொடைவரியாகும்.

கைமாற்றப்பட்டதற்கு ஏதேனும் பிரதிபயன் பெறப்படுமிடத்து, ஆதனங்களின் சந்தைப் பெறுமதிக்கும், பிரதிபயனுக்குமிடையேயுள்ள வேறுபாடு கொடையாக கணிக்கப்பட்டு அவற்றின் மீதும் கொடைவரி விதிக்கப்படும்.

பிரதிபயன் இல்லாதவிடத்து கைமாற்றப்பட்ட ஆதனத்தின் முழுப் பெறுமதியிலும் கொடைவரி விதிக்கப்படும்.

வழங்கிய கடன்கள் அவற்றைப் பெற்றவருக்கு விட்டுக் கொடுக்கப்படுமிடத்து அவையும் நன்கொடையாகக் கருதப்பட்டு வரி விதிக்கப்படும்.

வரி செலுத்துபவர்கள்:

கொடை வழங்கிய ஒவ்வொரு தனி நபரும், ஒவ்வொரு கம்பனியும் கொடை வரி செலுத்துபவர்களாக இருப்பர். கொடை வழங்குபவர்களே பொதுவாக வரி செலுத்தவேண்டும்.

கொடையளிப்பவர் இறந்தால் அல்லது வரி செலுத்த சொத்துக்கள் போதாதிருந்தால், அல்லது அவர் மீது வரி விதிப்பது இயலாத நிலையாக இருந்தால் கொடை பெறுபவர் இந்த வரியைச் செலுத்த வேண்டும்.

லிலக்குகள்:

பின்வருவனவற்றுக்கு விலக்கு உண்டு.

- (1) இலங்கைக்கு வெளியேயுள்ள அசைவற்ற ஆதனக் கொடைகள்.
- (2) வதிவற்ற அல்லது இலங்கையரல்லாத ஒருவரால் வெளிநாட்டில் வழங்கப்பட்ட அசைவுள்ள ஆதனக் கொடைகள்.
- (3) திருமணத்தின் போது பிள்ளை ஒன்றுக்கு கொடுபடும் ரூபா 25,000 வரையிலான கொடைகள்.
- (4) அங்கீகரிக்கப்பட்ட தரும் ஒன்றுக்கு தனி நபர் தன் வாழ்நாளில் 500,000 ரூபாவுக்கு மேற்படாது வழங்கும் கொடைகள்.
- (5) அரசாங்கம் அல்லது உள்ளூராட்சி சபைக்கான கொடைகள்.

(6) மரணத்தை எதிர்நோக்கி அல்லது இறுதி விருப்பு ஆவணம் மூலம் வழங்கப்படும் கொடைகள்.

(7) சாதனம் தொடர்பாக செலுத்தப்பட்ட முத்திரை வரியாகச் செலுத்தப்பட்ட தொகைகள்.

1958 விருந்து இந்த வரி விதிப்பு நடைமுறையில் காணப்படுகிறது. விருத்திமுறை வரியடிப்படையில் இது விதிக்கப்படும். கொடையின் முதல் ரூபா 50,000 க்கு வரி இல்லை. அடுத்த 100,000 க்கு 5% விதிக்கப்படும் ரூபா 5 லட்சத்தின் பின் 200,000 க்கும் ரூபா 15 லட்சத்தின் பின் 500,000 க்கும் 5% ப்படி வரி அதிகரித்து 70% வரையில் அறவிடப்படுவதாக இருக்கும்.

ஒவ்வொரு பாதீடுகளின் போது வரி வீதங்களை மாற்றியமைக்கவும் முடியும். *

4

பாதீட்டுக் கணக்கு

அரசாங்க பாதீடு எதிர்வரும் வருடத்துக்கான மதிப்பிடப்பட்ட புள்ளி விபரங்களை காட்டும் கணக்காகும். இது அரசாங்கத்தின் செலவினங்களைப் பற்றியும், வருமானங்களைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு திணைக்களத்தினாலும் வழங்கப்பட்ட விபரங்களின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்பட்டதாக இருக்கும்.

இலங்கையின் பாதீடுகள் பெரிதும் ஒரு வருடத்தின் நவம்பர் மாதத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. இலங்கையின் பாதீட்டுக் கணக்குகள் மூன்று விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும்.

- 1) அரசாங்க செலவினங்கள்
- 2) அரசு வருமானம் அல்லது அரசிறை
- 3) பற்றாக்குறைக்கான நிதியீட்டம்

பாதீட்டுக் கணக்குகளை இலகுவான வடிவங்களில் பின் வருமாறு விளக்கிக் காட்டமுடியும்.

கணக்கு 1

பாதீட்டின் மதிப்பீட்டு விபரங்களின் அடிப்படையில் பின்வரும் ஒழுங்கில் இவை அமையும்.

விடயங்கள்	மில்லியன் ரூபாவில்
1. செலவினங்கள்	50 000
2. அரசிறை	30 000
3. பற்றுக்குறை	20 000
4. நிதியீட்டம்	16 000
5. பாலமிடப்படாத இடைவெளி	4 000

இந்த உதாரணத்தில் அரசிறை செலவினங்களை விட குறைவாக உள்ளது. இதனால் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. அதாவது அரசாங்கம் செலவிடுதற்கு உரிய பணத்தில் ஒரு பகுதி போதாமல் உள்ளது. அத்தகைய பற்றுக்குறையே இதில் 20000 மில்லியன் ரூபாவாகும். அவ்வாறு பற்றுக்குறையாக உள்ள தொகையைத் திரட்டிக் கொள்வது நிதியீட்டம் எனப்படும். இது வெளிநாட்டு உதவிகளினாலும், உள்நாட்டுக் கடன்களினாலும் பெறப்பட்டிருக்கும். இத்தகைய தொகையே 16 000 மில்லியன் ரூபாவாகும். இந்த நிதியீட்டத் தொகை பற்றுக்குறைக்குப் போதாமல் இருப்பின் அதுவே பாலமிடப்படாத இடைவெளி எனப்படும். அது இங்கு 4000 மில்லியன் ரூபாவாக உள்ளது. இத்தகைய நிலையை ஈடு செய்ய இரண்டு வழிகளைக் கையாளலாம். அவை:

- 1) மீண்டும் கடன்களைப் பெற முயலுதல்
- 2) அனுமதித்த முதலீட்டுச் செலவினங்களின் ஒரு பகுதியைக் குறைத்தல் அல்லது வெட்டுதல். இது செலவின வெட்டு எனப்படும்.

கணக்கு 2

சில சமயங்களில் பற்றுக்குறைத் தொகையை விட நிதியீட்டத்தொகை அதிகமாகக் கிடைக்கலாம் அப்போது ஏற்படும் மிகை பாதீட்டு மிகை ஆகும் இதன் கருத்து மிகு நிலைப் பாதீட்டு என்பதல்ல.

விடயங்கள்	மில்லியன் ரூபாவில்
1. செலவினங்கள்	50 000
2. அரசிறை	30 000
3. பற்றுக்குறை	20 000
4. நிதியீட்டம்	23 000
5. பாதீட்டு மிகை	3 000

இதில் நிதியீட்டம் பற்றுக்குறையிலும் பார்க்க 3000 மில்லியன் மிகையாக உள்ளது. இவை ஒதுக்கமாகப் பேணப்படலாம். இந்த உதாரணத்தில் மிகை 3000 மில்லியன் ரூபாவாகும்.

பற்றுக்குறைக்குச் சமனான அளவு நிதியீட்டம் நிகழ்ந்தால் பாதீட்டு மிகையோ, பாலமிடப்படாத இடைவெளியோ தோன்றமாட்டா என்பதனையும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

கணக்கு 3

இலங்கையின் பாதீட்டுக் கணக்கு தயாரிக்கப்படுகின்ற ஒழுங்கு முறையில் அமையும் கணக்கை பின்வருமாறு நோக்குவோம். 1988 இல் உள்ளபடியான கணக்கு பின்வருமாறு தரப்படுகிறது.

விடயங்கள்

மில்லியன் ரூபாவில்

1. மீண்டெழும் செலவு	- 39 780
கழி: சேமிப்பு 2½%	+ 995
	<hr/>
	- 38 785
2. அரசிறை	+ 47 350
3. நடைமுறைக் கணக்கு மிகை	+ 8 565
4. மூலதன செலவினங்கள் (கடன் மீள் கொடுப்பனவுகளும், கடன்களும் உள்ளடங்கியது)	- 44 020
5. முழுமையான பாதீட்டுப் பற்றாக்குறை	<hr/>
	- 35 455
	<hr/>

இதன்படி அரசாங்கத்தின் 1988ம் ஆண்டிற்கான நடைமுறைத் தேவைக்கான செலவிலும் (மீண்டெழும் செலவு) கூடுதலாக அரசிறை கிடைக்கின்றது. அவ்வாறு கிடைக்கும் மேலதிகம் இங்கு 8, 565 மில்லியன் ரூபாவாகும். இதுவே நடைமுறைக் கணக்கின் மிகையாகும். சில சமயங்களில் அரசிறையானது மீண்டெழும் செலவிலும் பார்க்க குறைவாக இருக்கலாம். அது நடைமுறைக் கணக்கு பற்றாக்குறை எனப்படும்.

நடைமுறைக் கணக்கு மீதியுடன் (மிகை அல்லது குறை) மூலதனச் செலவினங்களைச் சேர்க்கும் போது கிடைப்பது முழுமையான பற்றாக்குறையாகும். அது இங்கு 35 455 மில்லியன் ஆகும்.

நடைமுறைக் கணக்கு

நிதியாண்டுக்குரிய அரசாங்க மீண்டெழும் செலவினங்கள், அரசிறை தொடர்பான கணக்கு இதுவாகும். அரசின் நடைமுறைச் செலவுக்கும், நடைமுறை வருமானத்திற்கும் உள்ள தொடர்பினை இது காட்டும்.

மீண்டெழும் செலவிலும் பார்க்க அரசிறை கூடுதலாக உள்ளபோது அதுவே நடைமுறைக் கணக்கு மிகையாகும். இவ்வாறான மிகை பின்வரும் வழிகளில் முக்கியமானது

1. அரசாங்கத்தின் வருமானங்கள் அடிப்படையில் செலவுகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காட்டும்.
2. அரசாங்கத்துக்கென சேமிப்பு இருப்பதை இது காட்டும். இது தேசிய முதலாக்கத்தை உயர்த்துவதைக் குறிக்கும்.
3. அரசாங்கம் முதலீடு செய்வதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிதி கிடைத்திருப்பதை இது காட்டும்.
4. அரசாங்கம் தன் முதலீடுகளுக்கென கடன் பெறவேண்டிய அளவினை குறைத்துக் காட்ட இது உதவுவதாக அமையும்.

பொதுவாக இலங்கையில் மீண்டெழும் செலவிலும் பார்க்க அரசிறையானது குறைவாகவே காணப்படும். அப்போது நடைமுறைக் கணக்கில் குறை தோன்றும். அதவாது நிதியாண்டுக்கான நடைமுறைத் தேவைக்கான பணத்தைக் கூட அரசாங்கம் வருமானமாகப் பெற முடியவில்லை என்பதைக் குறிக்கின்றது. இத்தகைய நடைமுறைக் கணக்கு குறை பின்வரும் வழிகளில் கவனிக்கத்தக்கது.

1. அரசாங்கம் தனது வருமானங்களுக்குள் தனது செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதிருப்பதை வெளிப்படுத்தும்.
2. அரசாங்கம் தன் நிர்வாகத்தை நடாத்துவதற்காக கடனாளியாவதைக் குறிக்கும்.
3. முதலீடுகள் முழுவதையும் கடனாகப் பெற வேண்டிய நிலைமையை வெளிப்படுத்தும்.

4. உற்பத்தித் திறன்ற தேவைக்கும் கடன் பெற வேண்டியிருப்பதைக் காட்டுவதால் கடன்சமை உயரப்போவதைக் குறிக்கும்.

இலங்கையில் கடந்த காலங்களில் பெரிதும் நடைமுறைக் கணக்கில் குறையே ஏற்பட்டது.

முழுமையான பாதீட்டுப் பற்றாக்குறை

நடைமுறைக் கணக்கு மீதியுடன் மூலதன செலவினங்களைக் கூட்டுவதனால் ஏற்படும் பற்றாக்குறையை இது குறிக்கிறது. அதாவது அரசாங்கத்தின் மொத்தச் செலவிலும் பார்க்க அரசின் மொத்த வருமானங்கள் குறைவாக இருப்பதை இது குறிக்கும்.

இது அரசாங்கம் கடன் பெற வேண்டிய நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. இப் பற்றாக்குறையின் அளவு அதிகரிக்க அரசின் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கடன்களும் அதிகரிக்கும் என்பதும் வெளிப்படையாகும். அதாவது பொதுப் படுகடன் அளவினை தீர்மானிப்பதாக இப் பற்றாக்குறை அமைகிறது.

இலங்கையில் இந்த முழுமையான பற்றாக்குறை பெரிதும் முதலீட்டுச் செலவினங்களின் அதிகரிப்பினால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

1988 பாதீட்டில் உள்ளபடி இதைப் பின்வருமாறு காட்டலாம்.

விடயங்கள்	மில்லியன் ரூபாவில்
1. மொத்தச் செலவு	
1) மீண்டெழும் செலவு (தேறியது)	— 38 785
2) மூலதனச் செலவு	— 44 020
	— 82 805
2. அரசிறை	₹ 47 350
3. முழுமையான பாதீட்டுப் பற்றாக்குறை	— 35 455

தேறிய பணக்குறை

முழுமையான பாதீட்டுப் பற்றாக்குறையிலிருந்து படுகடன் மீள் தொகையைக் கழித்தபின் வருகின்ற தொகையே தேறிய பணக்குறை ஆகும்.

அரசாங்கத்துக்கு எழுகின்ற கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கென பேணப்படுகின்ற நிதி ஒதுக்கங்களிலிருந்து கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை படுகடன் மீள் தொகை ஆகும். அது அரசுக்கு எழக்கூடிய மொத்த கடன் அளவினைக் குறைக்க உதவும். இவ்வாறு 10 000 மில்லியன் 1988இல் கிடைத்தது என கருதிக்கொண்டால் தேறிய பணக்குறை 25 455 மில்லியனாக இருந்திருக்கும்.

விடயங்கள்	மில்லியன் ரூபாவில்
1. மொத்தச் செலவு	— 82 805
2. அரசிறை	₹ 47 350
3 முழுமையான பாதீட்டுப் பற்றாக்குறை	— 35 455
கழி: படுகடன் மீள் தொகை	(10 000)
4. தேறிய பணக்குறை	— 25 555

இந்த தேறிய பணக்குறைக்கு நிதியீட்டம் செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்படும்.

கணக்கு 4

இலங்கையில் தேறிய பணக்குறைக்கு நிதி காண்பதற்கு உள்நாட்டு மூலங்களும், வெளிநாட்டு மூலங்களும் பயன்படுகின்றன. அவற்றை பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

நிதியீட்ட மூலங்கள்

1. உள்நாட்டு மூலங்கள்
 1. 1. சந்தையல்லாக் கடன்
 1. 2. சந்தைக் கடன்

1. 2. 1. வங்கித்துறைக் கடன்பாடுகள்
1. 2. 2. வங்கியல்லாத துறைக் கடன்பாடுகள்

2. வெளிநாட்டு மூலங்கள்

1. செய்திட்டக் கடன்
2. செய்திட்ட மல்லாக்கடன் (பண்டக்கடன்)
3. வர்த்தகக் கடன்பாடு

மூன்று வெளிநாட்டு மூலங்களில் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட நன்கொடைகளும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் தற்போது அவை நிதியீட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு அரசிற்றையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தேறிய பணக்குறைக்கு நிதி காணப்படும் முறையை கருதுகோள் ரீதியான புள்ளி விபரங்களின் அடிப்படையில் பின்வருமாறு காட்ட முடியும்.

தேறிய பணக்குறைக்கு நிதிகாணல்

விடயங்கள்	மில்லியன்	ரூபாவில்
1. தேறிய பணக்குறை		25 455
2. உள்நாட்டு சந்தையல்லாக்கடன்		3 000
3. உள்நாட்டு வங்கியல்லாச் சந்தைக்கடன்கள்	2 200	
கழி : ஆள் நிதியும், மீள் கொடுப்பனவும்	(200)	2 000
4. உள்நாட்டு வங்கித்துறைக் கடன்பாடுகள்		4 000
1) மத்தியவங்கி	2 000	
2) வணிக வங்கிகள்	2 000	

5. காசு நிலுவையும், வெளிநாட்டு இணைக்கிணை நிதியும் 1 000

5.1. காசு மீதி 800

5.2. வெளிநாட்டு இணைக்கிணை நிதி 200

6. வெளிநாட்டு நிதி

6.1. திட்டக் கடன்கள் 3 200
கழி: மீள் கொடுப்பனவு (200) 3000

6.2. பண்டக் கடன் 10 100
கழி: மீள் கொடுப்பனவு (100) 10 000

6.3. வர்த்தகக் கடன்கள் (ஏனைய கடன்கள்) 2 600
கழி: மீள் கொடுப்பனவு (145) 2 455

7. நாணய விரிவுத் தாக்கம் (4+5) 5 000

நாணய விரிவுத் தாக்கம்

அரசாங்கத்தின் பாதிட்டுப் பற்றாக் குறைகளுக்கு நிதி காணும் போது நாட்டில் பண நிரம்பல் கூடி பணவீக்கம் ஏற்படுவது நாணய விரிவுத் தாக்கம் ஆகும். நிதி காணும் போது சந்தைக்கடன் பாடுகளில் வங்கித்துறையிடமிருந்து கடன் பெறுவதால் இவ்வாறு பணநிரம்பல் கூடி பணவீக்கம் ஏற்படும். வணிக வங்கிகளிடம் கடன் பெறுவதால் “கடனாக்கம் பணவாக்கம்” என்ற முறையில் வங்கிப் பண நிரம்பல் அதிகரித்து பணவீக்கம் தோன்றிவிடும். அதே போல் மத்திய வங்கிகளிடம் கடன் பெறுவதால் புதிய பண வெளியீடு ஏற்பட அதனாலும் பண நிரம்பல் கூடி பணவீக்கம் ஏற்படும்.

இதே போல் காசு நிலுவையிலிருந்து ஒரு பகுதியைப் பெறுவதாலும் புழக்கத்திற்கான பண நிரம்பல் கூடி விடுகிறது. இதனாலும் பண நிரம்பல் தோன்றும்.

இந்த வகையில் நாணய விரிவுத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய மூலங்களை நிதியீட்டத்துக்கு கையாள்வது பெரிதும் விரும்பப்படுவதில்லை.

ஆனால் பற்றாக்குறையின் அளவு அதிகரிக்கும் போது தவிர்க்க முடியாத வகையில் இத்தகைய மூலங்கள் கையாள்ப்படுகின்றன. இதனால் பணவீக்கம் ஏற்படுகின்றது.

இலங்கைப் பாதிடுகளின் பின் தொடர்கின்ற பாதகமான விளைவு இந்த விரிவுத்தாக்கமே. பாதிட்டுக்குப் பிந்திய பண வீக்க அச்சத்தையும், தீமைகளையும் இது ஏற்படுத்துகிறது. *

5

பற்றாக்குறையும் நிதியீட்டமும்

அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அரசு செலவினங்களிலும் பார்க்க அரசிறை குறைவாக இருக்கும் போது காணப்படும் குறை நிலைபற்றாக்குறை எனப்படும். அவ்வாறான பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்குப் பணம் திரட்டுவது நிதியீட்டம் எனப்படும். இதன்படி அரசு செலவினங்களை மேற்கொள்வதற்கான தொகையை அரசாங்கம் இரு வழிகளில் பெறுகின்றது- அவை.

- 1) அரசிறை அல்லது அரசு வருமானம் (Revenue)
- 2) நிதியீட்டம் (Financing)

இவ்வாறு இருவழிகளிலும் பணத்தை அரசாங்கம் பெற்றுக் கொண்டாலும் இரண்டுக்குமிடையில் வேறுபாடுகள் உண்டு. அவற்றைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

- 1) எல்லாவகைப் பாதிடுகளிலும் அரசிறை மூலம் காணப்படும். ஆனால் பற்றாக்குறைப் பாதிடு காணப்பட்டால் மாத்திரமே நிதியீட்டம் கையாள்ப்படும்.

- 2) அரசிற்றையில் பெரும்பகுதி உள்நாட்டிலேயே திரட்டப் படுவதாக இருக்கும். ஆனால் நிதியீட்டம் பெருமளவுக்கு வெளிநாட்டு மூலங்களிலிருந்தே பெறப்படுகின்றது.
- 3) அரசிற்றை மூலங்களைக் கையாள்வதால், உள்நாட்டில் பணவிரிவுத்தாக்கம் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் நிதியீட்ட மூலங்களைப் பயன்படுத்தும்போது பண நிரம்பல் அதிகரிக்கவும், பணவீக்கம் ஏற்படவும் முடியும்.
- 4) அரசிற்றை மூலங்களைக் கையாள்வதால் அரசு நிதியில் சமை எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் நிதியீட்டத்தைக் கையாளுவதால் அரசாங்கத்தின் படுகடன் வட்டி உயர்ந்து கடன் சேவைக் கொடுப்பனவும் கூடிவிடும். இதனால் அரசு நிதியில் சமை ஏற்படும்.

நிதியீட்டம்

இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்துவரும் பொருளாதாரம் ஒன்றில் பற்றாக்குறைக்கு நிதியீட்டம் செய்யும் போது நிதியமைச்சர் சிலவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு கவனத்திற் கொள்ளும் பிரதான விடயங்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

- 1) நிதியீட்ட முறைகளினால் உள்நாட்டில் நாணய விரிவுத்தாக்கம் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது பணநிரம்பல் ஏற்படாமலும் பணவீக்கம் ஏற்படாமலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- 2) நிதியீட்டும்போது, இயன்றவுக்கு வெளிநாட்டுக் கடன் சமை அதிகரிக்காதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் ரூபாய் வடிவில் கடன் மீளச் செலுத்துவதை விட செலாவணியாகச் செலுத்துவது கடினமாக இருக்கும்.

- 3) நிதியீட்ட நடைமுறைகளினால் அரசு நிதியில் படுகடன் வட்டிச்சமை அதிகரிக்காதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். வட்டி வீதங்கள் கூடிய கடன்களையும் குறுங்காலக்கடன்களையும் இயன்றளவு குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- 4) அரசின் நிதியீட்ட நடைமுறைகள் பணச் சந்தைத் தொழிற்பாடுகளை அதிகளவில் பாதிக்காதவாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது தனியார்துறை தொழிற்பாடுகளுக்கு நிதி பெறுவதை கடினமானதாகக் கிடவிடல் கூடாது.

இவ்வாறான முறையில் நிதியீட்டம் செய்ய முடிந்தால் பிரச்சினைகள் இல்லை. ஆனால் இலங்கை போன்ற பொருளாதாரத்தில் இது கடினமான நடவடிக்கையாகவே அமைகின்றது.

நிதியீட்ட மூலங்கள்

இலங்கையில் பாதீட்டின் பற்றாக்குறைக்கு நிதிகாணக் கூடிய மூலங்களைப் பருமட்டாகப் பிரிக்க முடியும்.

- 1) உள்நாட்டு மூலங்கள்
- 2) வெளிநாட்டு மூலங்கள்

உள்நாட்டு மூலங்கள்

இலங்கையின் அரசியல் எல்லைக்குள் தொழிற்படும் பல்வேறு நிதி அமைப்புகளிலிருந்து பெறக்கூடிய மூலங்கள் இதில் அடங்கும். அவற்றைப் பின்வருமாறு நிரல்படுத்த முடியும்.

- 1.1 சந்தையல்லாக் கடன்பாடுகள்
- 1.2 வங்கித்துறை சந்தைக் கடன்பாடுகள்
- 1.3 வங்கியல்லாத்துறை சந்தைக்கடன்பாடுகள்
- 1.4 காசு நிலுவையும் இணைக்கிணை நிதியும்

1.1 சந்தையல்லாக் கடன்பாடுகள்

பணச் சந்தைக்கு வெளியே திரட்டக்கூடிய நிதி மூலங்களை இது குறிக்கும். அரசாங்கத்துடன் தொடர்புடைய பல்வேறு உள்ளக நிதி அமைப்புகளிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன்களைக் குறிப்பிடும். இவை அரசு படுகடன்களில் சேர்க்கப்படுவதில்லை. நிர்வாக ரீதியிலான ஏற்பாடுகளினால் உள்ள நிதியைப் பயன்படுத்துவதையே இது குறிப்பிடும். இதனால் பண நிரம்பல் அதிகரிக்கமாட்டாது. இதனால் பணவீக்கமும் ஏற்படுவதில்லை. இவ்வாறு நாணய விரிவுத் தாக்கத்தை இது தோற்றுவிப்பதில்லை. இவ்வகையில் இது விரும்பத்தக்கதாகும். ஆனால் போதுமான தொகையை இவ்வகையில் திரட்டிக் கொள்ள முடிவதில்லை.

1. திணைக்களங்களுக்கென அனுப்பப்பட்ட தொகையில் அவற்றால் குறித்த வருடத்துள் செலவிடப்படாது எஞ்சிய தொகையை திறைசேரிக்கு திருப்பி அனுப்பியதால், திறைசேரியில் பேணப்படுகின்ற ஒதுக்கம்.
2. விதவை, அனாதை ஒய்வுதிய நிதிகள் (W & O. P.)
3. ஒப்பந்தசாரர் கட்டணங்களும், வழக்குத்தொடுநர் கட்டணங்களும்
4. நிர்வாக ரீதியில் பெறப்படும் கடன்கள்
5. உள்நாட்டுக் கடன் அபிவிருத்தி நிதியம்
7. விவசாய கைத்தொழிற் கடன் கூட்டுத்தாபனம்.

அரசாங்கம் தனது தேவைக்கேற்ப இவற்றில் சில வற்றை பயன்படுத்திக் கொள்வதுண்டு.

1.2 வங்கித்துறை சந்தைக் கடன் பாடுகள்

நாட்டின் பணச்சந்தையுள் தொழிற்படுகின்ற வங்கித்துறையிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன்பாடுகள் இவையாகும். இதில் மத்திய வங்கியிடமிருந்தும் வணிக வங்கிகளிடமிருந்தும் பெறக்கூடிய கடன்பாடுகள் அடங்கும்.

பற்றுக்குறையினளவு அதிகமாகும் போது வங்கித்துறையிடமிருந்து அதிகளவு கடன்கள் பெறப்படுகின்றன. ஆனால் இதனால் பணவிரிவுத்தாக்கம் ஏற்படும். இந்த அடிப்படையில் இது விரும்பப்படுவதில்லை.

மத்திய வங்கியிடமிருந்து தேவையான அளவு கடன்களைப் பெறலாம். ஆனால் புதிய பணவெளியீடு தோன்றும். இதனால் பணநிரம்பல் ஏற்படும். அப்போது பணவீக்கத்தாக்கம் தோன்றிவிடும். இவ்வகையில் இதுவிரும்பப்படுவதில்லை.

வணிக வங்கிகளிடமிருந்தும் தேவையான அளவு கடனைப் பெறலாம். கடனாக்கம் பணவாக்கம் என்பதால் வணிகவங்கிக் கடனைப் பெறும்போது வங்கிப் பணநிரம்பல் கூடிவிடுகிறது. பணவீக்கம் ஏற்படுகிறது. இவ்வகையில் இது விரும்பப்படுவதில்லை.

இவ்வாறு பணவிரிவுத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மூலமாக இருப்பதால் இயன்றளவுக்கு இதனைக்கையாள்வதைக் குறைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கப்படும்.

1.3 வங்கியல்லாத்துறை சந்தைகடன்பாடுகள்

உள்நாட்டில் பணச்சந்தையில் தொழிற்படுகின்ற நிதியமைப்புகளில் வங்கித்துறை தவிர்ந்த ஏனையவற்றிடமிருந்து பெறக்கூடிய கடன்பாடுகளை இது குறிப்பிடுகிறது. நாட்டின் சேமிப்பு நிறுவனங்கள், மறை சேமிப்பு நிறுவனங்கள் என்பவற்றிலிருந்து பெறப்படும் கடன்பாடுகளை இது குறிப்பிடுவதாக இருக்கும். இவை ஏற்கனவே திரட்டப்பட்டு உள்ள நிதியமாகும். இவற்றால் நாணய விரிவுத்தாக்கம் ஏற்படமாட்டாது. இந்தமூலங்களிலிருந்து நிதி திரட்டுவதால், பண நிரம்பல் கூடுவதுமில்லை. பணவீக்கம் ஏற்படுவதுமில்லை. இந்த வகையில் இது விரும்பத்தக்கது ஆனால் போதுமான தொகையைத் திரட்டிக் கொள்ள முடிவதில்லை.

இத்தகைய வங்கியல்லாத சந்தைக்கடன்பாடுகள் பின் வருவனவற்றிடமிருந்து திரட்டப்படுகின்றன.

1. தேசிய சேமிப்பு வங்கி
2. ஊழியர் சேமலாப நிதியம் (E. P. F)
3. காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனம்
4. காப்புறுதிக் கூட்டு நிலையங்கள் (கம்பனிகள்)
5. கூட்டுறவு சேமிப்புக்கள்
6. கூட்டு நிலையங்களின் சேமிப்புக்கள்
7. திணைக்கள, ஏனைய அலுவலக நிதியங்கள்
8. வேறு சேமிப்பு நிதிகள்

1.4 காசு நிலுவையும் இணைக்கிணை நிதியும்

பற்றாக்குறையை நீர்ப்புவதற்கான நிதியில் ஒருபகுதியை மத்திய வங்கியிலுள்ள காசு நிலுவையிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளும் போது நாட்டில் பணவெளியீடு ஏற்படும். இதனால் பண நிரம்பல் உயர்ந்து பணவீக்கம் ஏற்படும். இவ்வாறு நாணய விரிவுத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடக்கூடியது. இவ்வகையில் இது விரும்பத்தக்கதல்ல.

இதேபோல் மத்திய வங்கியில் பேணப்படுகின்ற இணைக்கிணை நிதியிலிருந்தும் ஒரு பகுதியைப்பெற முடியும். இதுவும் காசு நிலுவை போன்று சுற்றோட்ட பணநிரம்பலை அதிகரிக்கச் செய்து பணவீக்கத்தாக்கத்தை தோற்றுவிக்க முடியும். இது பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படும் மூலமாகக் காணப்படும்.

குறிப்பு:-

இந்த உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்து நிதியீட்டும் போது அரசாங்கம் ரூபாய்ப் பிணைகள் திறைசேரி உண்டியல்கள், வைப்புச் சான்றிதழ்கள் வரிஒதுக்குச் சான்றிதழ்கள், அபிவிருத்திமுறிகள் போன்றவற்றை பல்வேறு நிதியமைப்புகள்

களுக்கும் விற்கின்றது. இவற்றைக் கொள்வனவு செய்து கொள்ளும் போது இவர்கள் அரசுக்கு நிதியை வழங்குகின்றனர். இவைபற்றிப் பொதுப்படுகடனில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

வெளிநாட்டு மூலங்கள்

இலங்கைக்கு வெளியேயிருந்து திரட்டக் கூடிய மூலங்கள் இவையாகும். இந்த வெளிநாட்டு நிதியானது பின்வரும் நாடுகளிலிருந்தும் அமைப்புக்களிலிருந்தும் பெறப்படுகின்றன.

1) பல்பக்க நிறுவனங்கள்

- 1.1 ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி (ADB)
- 1.2 பன்னாட்டு புனரமைப்பு அபிவிருத்தி வங்கி (IBRD)
- 1.3 பன்னாட்டு அபிவிருத்தி அமையம் (IDA)
- 1.4 பன்னாட்டு நாணய நிதியம் (IMF)
- 1.5 வேளாண்மை அபிவிருத்திக்கான பன்னாட்டு நிதியம்
- 1.6 பெற்றோலிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமையம் (OPEC)

2) இருபக்க உதவியாளர்கள்

- 2.1 கனடா
- 2.2 பிரான்ஸ்
- 2.3 ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசு
- 2.4 ஜப்பான்
- 2.5 ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள்
- 2.6 நெதர்லாந்து
- 2.7 சீன மக்கள் குடியரசு
- 2.8 சவுதி அரேபிய நிதியம்
- 2.9 இந்தியா
- 2.10 ஏனையவை

3) சர்வதேச நிதிச் சந்தைகள்

- 3.1 யூரோ நாணயம்
- 3.2 கூட்டமைக்கப்பட்ட சுலமன் சகோதரர்கள் - நியூயோர்க்
- 3.3 ஸ்கண்டி நேவிஸ்கா - சுவீடன்
- 3.4 மனுவக்கரஸ் கனோவர் ரஸ்கொம்பனி
- 3.5 இந்தோ சயிஸ் வங்கி
- 3.6 வரையறுக்கப்பட்ட இந்தோகூட்டு நிலையம்
- 3.7 பன்கர் ரஸ்கூட்டு நிலையம்
- 3.8 அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் வங்கி
- 3.9 ஏனையவை.

அண்மைக் காலங்களில் இலங்கைக்கான வெளிநாட்டு உதவிகளை அதிகளவில் மேற்கூறப்பட்ட அமைப்புகளும் நாடுகளும் வழங்கி வருகின்றன.

வெளிநாட்டு மூலங்களில் முன்பு கடன்களும், நன் கொடைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டன. தற்போது நன்கொடைகள் அரசு வருமான மூலங்களாகக் காட்டப்படுவதால் நிதியிட்டத்தில் அவற்றை உள்ளடக்க வேண்டியதில்லை. இதனால் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறப்படும் கடன்கள் மாத்திரம் இதில் அடங்கும். அவை

- 2.1 செய்திட்டக் கடன்கள்
- 2.2 செய்திட்டமல்லாக் கடன்கள்
- 2.3 வர்த்தகக் கடன்பாடுகள்.

2.1 செய்திட்டக் கடன்கள்

அரசாங்கம் ஒழுங்கு முறையில் தயாரித்த செயல் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பெறக்கூடிய கடன்களாக இவை காணப்படும். பல்பக்க நிறுவனங்களிலிருந்து பெறப்படுவனவாக இவை காணப்படும்.

இவை பெரிதும் பிணைக்கப்பட்ட கடன்களாக காணப்படும். கடன் வழங்குபவர்களே நிதியைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய நோக்கங்களைத் தீர்மானிப்பர். கடன் பெறுகின்ற இலங்கை இவற்றைத் தான் விரும்பியபடி பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது.

இக் கடன்கள் மூலதனப் பொருட்கள், தொழில்நுட்ப ஆலோசனை என்ற வடிவில் நாட்டுக்குள் வருமாயின் பண நிரம்பல் ஏற்படாது. பணவீக்கமும் ஏற்படாது. இவ்வாறு பணவிரிவுத் தாக்கம் ஏற்படாது. அந்நிலையில் இது விரும்பத்தக்கதாகும்.

ஆனால் சில சமயங்களில் நேரடியாகவே அந்நியச் செலாவணியாகப் பெறப்படும். அப்போது அதற்குச் சமகாக புதிய பண நிரம்பல் ஏற்படும். பணவீக்கம் ஏற்படும். இவ்வாறு பணவிரிவுத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த முடியும். இதனால் இக்கடன்கள் பெறப்படுகின்ற முறையைப் பொறுத்து இதன் பாதிப்பு அமையும்.

2.2 செய்திட்டமல்லாக் கடன் (பண்டக் கடன்)

செயல் திட்டங்களுக்கென்று குறிப்பிடப்படாது பெறக்கூடிய கடன்கள் இவையாகும். இவை பெரிதும் பிணைக்கப்படாத உதவியாக காணப்படும். இக்கடனைப் பெறுகின்ற நாடு தான் விரும்பியபடி இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

இவை பெருமளவுக்குப் பண்டவடிவில் பெறப்படுகின்றன. இதனால் பண்டக்கடன்கள் எனப்படுகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்காவிடமிருந்து பெறப்படுகின்ற PL 480 (PUBLIC LAW 480) இவ்வகையானதாகும்.

பண்ட வடிவில் வருவதால் பணவிரிவுத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த மாட்டாது. இவ்வகையில் இது விரும்பத்தக்கதாகும்.

2.3 வர்த்தகக் கடன்பாடுகள்

தனியார் துறையைச் சேர்ந்த வணிக வங்கிகள், அந்நியச் செலாவணி வங்கி அலகுகள் போன்றவற்றிடமிருந்து பெறப்படும் கடன்களாக இவை காணப்படும். இவை அதிக நிபந்தனை கொண்டவையும் நிதிச் செலவு கூடியவையுமாக காணப்படுகின்றன. ஏனைய வழியிலான நிதி போதாவிடத்து இவ்வகைக் கடன்களும் பெறப்படுகின்றன.

இக்கடன்கள் செலாவணியாக நாட்டுக்குள் வரும்போது புதிய பண வெளியீடு ஏற்பட பணநிரம்பல் கூடி பணவீக்கம் தூண்டப்படும். இவ்வாறு பணவிரிவுத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடக்கூடியது.

1977க்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் சர்வதேச நிதிச் சந்தைகளிலிருந்து இத்தகைய கடன்கள் பெறுவதில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. *

பொதுப்படுகடன்

அரசாங்கம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பற்றுக்குறை ஏற்படும் போது அவற்றை நிரம்புவதற்காக பெற்றுக்கொள்ளும் கடன் பொதுப்படுகடன் எனப்படுகின்றது.

இலங்கையில் பொதுப்படுகடன் என்பது குறிப்பிட்ட காலத்தில் அரசாங்கம் பெற்ற கடன்களிலிருந்து தீர்க்கப்பட்ட தொகைகள் தவிர்த்த மிகுதியாகவுள்ள கடன் நிலுவைகளின் மொத்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. இது கடந்த காலப் பாதீடுகளின் நிதித் தொழிற்பாடுகளினால் ஏற்பட்ட மொத்தப் பொறுப்புக்களைக் குறிப்பதாகும்.

இலங்கையில் பொதுப்படுகடன் என்பது நேரடி அரசாங்கத்தினால் பெறப்பட்ட கடன்பாடுகளை மாத்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. உப அரசாங்க அமைப்புக்கள், அல்லது துணை அரசாங்க அமைப்புக்களினால் பெறப்படுகின்ற கடன்பாடுகளை இது உள்ளடக்கமாட்டா. இதன்படி இலங்கையின் பொதுப்படுகடனில் பின்வருவன அடங்குவதில்லை.

1. கூட்டுத்தாபனங்களினால் பெறப்பட்ட கடன்கள்
2. உள்ளூராட்சி மன்றக் கடன்கள்

3. சந்தையல்லாக் கடன்கள்
4. நிரம்பலர் கொடுகடன்கள்
5. மத்திய வங்கியின் சிலவகைக் கடன்கள்.

நோக்கங்கள்:

அரசாங்கம் தன் பாதீட்டுப் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்காகவே கடன் படுகின்றது. ஆனாலும் வேறு வழியின்றியே கடன் பெறுவதாக கொள்ள முடியாது. விரும்பினால் மத்திய வங்கியிடம் புதிய பண வெளியீடுகளைச் செய்யும்படி கேட்பதால் சலபமாக நிதியீட்டம் செய்ய முடியும். ஆனால் அரசாங்கம் அதை விரும்புவதில்லை.

அரசாங்கம் "பொதுமக்களிடமிருந்து கடன்பெறுவது" என்ற பெயரில் பல்வேறு பொருளாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்த விரும்புகின்றது. இந்த வகையிலேயே பொதுப்படுகடன் தொடர்ச்சியாகவும், அதிகளவிலும் பெறப்படுகின்றது. அரசாங்கம் பொதுப்படுகடன் பெறுவதற்கு அடிப்படையாக உள்ள நோக்கங்களைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

1) வளர்ச்சியும் அபிவிருத்தியும்:

நாட்டின் அபிவிருத்திக்கான பாரிய செயற் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக கடன்பெறப்படுகின்றது. பயன்படுத்தப்படாத நிலம், நீர்வளம், ஊழியப்படை தொடர்பாக பூரண பயன்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு செயற்திட்டங்கள் தேவைப்படுகின்றன. நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், தொழில்வாய்ப்பை அதிகரிக்கவும், ஏற்றுமதியைத் தூண்டவும், வருமானத்தை அதிகரிக்கவும் உதவக்கூடிய செயற் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தவே கடன் பெறுகின்றது.

உதாரணம்: துரித மகாவலித்திட்டம்
: விமானநிலைய, துறைமுக நிர்மாணம்

இதேபோல் நாட்டுமக்களின் போஷாக்கு, கல்வி, சுகாதாரம், பொழுதுபோக்கு போன்ற வசதிகளையும் அதிகரிக்கும் சமூக நலத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தவும் அதிகளவு கடன்கள் தேவைப்படுகின்றன.

உதாரணம்: ஜனசக்தி திட்டம்
: மருத்துவமனைகளின் விரிவாக்கம்

2) முதலாக்கத்தை தூண்டல்:

இலங்கை அபிவிருத்தியடைந்து வரும் பொருளாதாரம் என்ற வகையில், மூலதனப் பற்றாக்குறை முக்கியமான பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது. அரசாங்கம் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க படுகடனை ஒரு கருவியாகக் கையாள்கின்றது. வருமானம் குறைந்த மக்களிடமிருந்து சிறியளவிலான சேமிப்புக்களைப் பரவலாகத் திரட்டுவதற்கு ஏற்ற வகையில் கடன் பத்திரங்களை விற்பனை செய்கின்றது. இதனால் அதிக முதல் கிடைக்கிறது.

உதாரணம்: தேசிய சேமிப்பு வங்கி மூலமாகவும்
: காப்புறுதி நிறுவனங்கள் மூலமாகவும்

திரட்டிய பணத்தை வட்டிக்கு கடனாகப் பெறுதல்

3) பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தல்

இலங்கையில் பணவீக்கம் தொடர்ச்சியாகக் காணப்படும் பிரச்சினையாகும். அதைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் படுகடன் நடவடிக்கையை அரசாங்கம் பயன்படுத்துகிறது. மக்களுக்கு கடன் பத்திரங்களை விற்பதன் மூலம் அவர்களிடமுள்ள மேலதிகப் பணத்தை அகற்றிவிடுகிறது. இதனால் மொத்தக்கேள்வி குறைகிறது. இதனால் பணவீக்கம் குறைந்து போகிறது.

உதாரணம்: பணநிரம்பல் கூடும் காலங்களில் துறை சேரி உண்டியல்களை பொதுமக்களுக்கு அதிகளவில் விற்பல்.

4) பணச் சந்தையை விரிவுபடுத்தல்:

இலங்கைப் பொருளாதார வளர்ச்சியிலான பிரதான தடைகளில் ஒன்று பணச் சந்தை விரிவடையாதிருப்பதாகும். அரசாங்கம் பொதுப்படுகடன் தொழிற்பாடுகளின் மூலம் பணச் சந்தையை விரிவுபடுத்தி வருகின்றது. பல்வேறு வைப்புச் சான்றிதழ்கள், உண்டியல்கள், ஆவணங்கள் போன்றவற்றை அடிக்கடி விற்பதாலும், வாங்குவதாலும் பணச் சந்தைத் தொழிற்பாட்டைத் துரிதப்படுத்தி வருகிறது.

உதாரணம்: முதலாந்தர, இரண்டாந்தர, துணைநிலைத் திறைசேரி உண்டியற் சந்தைகள் விரிவடைய கடன்படுத்தல் உதவியமை

5) கடன்களைக் கட்டுப்படுத்தல்:

பொருளாதாரத்தில் பண நிரம்பலை ஒழுங்குபடுத்தும் தலால் பொருளாதார உறுதியைப் பேணமுடியும். அவ்வாறே பண நிரம்பலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வணிக வங்கிகளின் கடனாக்கம் கட்டுப்படுத்தப்படும் வேண்டும். அரசாங்கம் வணிகவங்கிகளை ஒழுங்குபடுத்தவும், பணநிரம்பலைக் குறைக்கவும் கடனாக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தல் விரும்பப்படுகிறது. இதற்கு பொதுப்படுகடன் பயன்படுகிறது.

உதாரணம்: திறைசேரி உண்டியல்களை வணிகவங்கிகளுக்கு விற்பதன் மூலம், வணிகவங்கிகளின் தனியார்துறைக்கான கடன் அளவினைக் குறைக்கச் செய்தல்.

அண்மைக் காலங்களில் அதிகரித்து வரும் அரசாங்கத்தின் படுகடன் நடவடிக்கைகளில் மேற்குறிப்பிட்ட எல்லா நோக்கங்களும் அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

கடன் மூலங்கள்:

இலங்கை அரசாங்கம் தனது தேவைக்குரிய கடன்களைப் பல்வேறு வழிகளில் பெற்றுக்கொள்கின்றது. அவற்றை இரண்டாக வகைப்படுத்தலாம்.

- 1) உள்நாட்டு மூலங்கள்
- 2) வெளிநாட்டு மூலங்கள்

இக்கடன்கள் பல்வேறு கருவிகளைப் பயன்படுத்திப் பெறப்படுகின்றன. அவற்றைப் பின்வருமாறு விளக்கமாகக் காட்ட முடியும்.

1) உள்நாட்டு மூலங்கள்:

1.1 குறுந் தவணைக் கடன்கள்

- 1.1.1 திறைசேரி உண்டியல்
- 1.1.2 வரி ஒதுக்குச் சான்றிதழ்
- 1.1.3 மத்திய வங்கி முற்பணம்

1.2 நடுத்தவணை, நீண்ட தவணைக் கடன்கள்.

- 1.2.1 ரூபாய்ப் பிணைகள்
- 1.2.2 வெளிநாட்டு நிர்வாகக் கடன்பாடுகள்
- 1.2.3 தேசிய அபிவிருத்தி முறிகள்

2) வெளிநாட்டு மூலங்கள்:

- 2.1 திட்டக் கடன்கள்
- 2.2 பண்டக் கடன்கள்
- 2.3 ஏனைய கடன்கள்

உள்நாட்டு மூலங்கள்:

இலங்கைக்குள்ளே பெறக்கூடிய கடன்பாடுகள் அனைத்தும் இதில் அடங்கும். 1984 ல் 51,651 மில்லியன் ரூபாய்

வாகக் காணப்பட்ட உள்நாட்டுக் கடன்கள் 1988 ஆம் ஆண்டு முடிவில் 98,594 மில்லியன் ரூபாவாக அதிகரித்திருந்தது. மொத்தக் கடனில் 49 சத வீதத்திலிருந்து 44 சத வீதத்துக்கு வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. இந்த உள்நாட்டுக் கடன்பாடுகள் தவணை அடிப்படையில் இரண்டாக வகுக்கப்படுகின்றன.

- 1) குறுந்தவணைக் கடன்கள்
- 2) நடுத்தவணை, நீண்டதவணைக் கடன்கள்.

குறுந்தவணைக் கடன்

ஒரு வருட தவணைக்குட்பட்ட கடன்பாடுகள் இவையாகும். இவை பெருமளவுக்கு மூன்று மாத, ஆறுமாத தவணையில் பெறப்படுகின்றன. மொத்த உள்நாட்டு கடன்களில் இதன் பங்கு 49% ஆகும். இந்தக் கடன் பிரதானமாக மூன்று வழிகளில் பெறப்படுகின்றன.

1. திறைசேரி உண்டியல்கள்
2. மத்திய வங்கி முற்பணைங்கள்
3. வரி ஒதுக்குச் சான்றிதழ்

1. திறைசேரி உண்டியல்

அரசின் சார்பில் பெறப்படும் பொதுப்படுகடன் கருவியில் முதன்மையானது. பாதீட்டுப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியீட்டுவதற்கு திறைசேரி உண்டியல் வெளியீடு உதவுகிறது. உள்நாட்டு திறைசேரி உண்டியல் விதிச்சட்டத்தின்படி இது வெளியிடப்படுகிறது.

இலங்கை மத்திய வங்கியின் பொதுப்படுகடன் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்படும் இப்பத்திரம் திறைசேரியின் உதவி செயலாளரின் கையொப்பம் கொண்டதாகும். இது 3, 6, 12 மாத தவணைகளைக் கொண்டது. இதனால் குறுந்தவணை நிதி பெறுவதற்கு உதவும் ஆவணமாகவுள்ளது. இது சராசரியாக 10% - 18% வரையிலான வருட வட்டி உடையதாகும்.

திறைசேரி உண்டியல் வெளியீடும் எல்லை முன்னைய அரசாங்கத்தில் 3000 மில்லியனாக மாத்திரம் இருந்தது. 1978 டிசம்பரின் பின் வந்த அரசாங்கம் படிப்படியாக அதிகரித்து தற்போது 55,000 மில்லியன் ரூபாவாக காணப்படுகிறது.

2. மத்திய வங்கி முற்பணை

இலங்கை அரசின் பாதீட்டுப் பற்றாக்குறைக்கு நிதிகாண உதவும் குறுந்தவணைக் கடன்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இது நாணய விதிச் சட்டத்தின் 89 வது பிரிவின் கீழ் அரசாங்கத்துக்கு வழங்கப்படும் தற்காலிக முற்பணைமாகும்.

இலங்கைசர்வதேச நிதி நிறுவனங்களில் அங்கத்தவராகும் போது அவற்றிலிருந்து இலங்கை அனுமதிப்பங்குகளை (Quotas) வாங்கவேண்டும். இதற்கு ஏற்ப இலங்கை பாராளுமன்றத்தில் காலத்துக்குக் காலம் சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டன. அவற்றின்படி அவற்றுக்கான அங்கத்துவக் கட்டணங்களை அந்நியச் செலாவணியில் செலுத்துவதற்கு உதவியாக மத்திய வங்கி அரசாங்கத்துக்கு முற்பணை வழங்க வேண்டும் எனப்பட்டது. அத்தகைய விசேட கடன்களை வழங்கும் போது மத்தியவங்கி நிதித்திட்டமிடல் அமைச்சிடமிருந்து கேள்வி உறுதிப்பத்திரம் (Demand Promissory Note) ஒன்றை வாங்குவது வழக்கமாகும்.

பன்னாட்டு நாணய நிதியம் (IMF), சர்வதேச புனரமைப்பு அபிவிருத்தி வங்கி (IBRD), ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி (ADB) போன்றவற்றின் அங்கத்துவப் பணத்திற்காக இக் கடன்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. 1988 இல் 926 மில்லியன் ரூபாவாக இது காணப்பட்டது. 1988 இறுதியில் இக் கணக்கில் காணப்பட்ட பொறுப்பு 4926 மில்லியன் ரூபாவாகும்.

3. வரி ஒதுக்குச் சான்றிதழ்

1957ம் ஆண்டின் 22ம் இலக்க வரி ஒதுக்குச் சான்றிதழ் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டதிலிருந்து

பொதுப்படு கடன் திணைக்களத்தினால் இச்சான்றிதழ் வெளியீடு பொறுப்பேற்கப்பட்டுள்ளது. வருமான வரி, இலாபவரி என்பவற்றைச் செலுத்துவதற்கான உதவி முறையாக இச்சான்றிதழ் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வருமான வரி, இலாப வரி, செல்வ வரி, கொடைவரி என்பவற்றின் கொடுப்பனவுகளுக்காக இவை கையளிக்கப்படக் கூடியன. இது பற்றிய ஏற்பாடுகள், மத்திய வங்கி, உள்நாட்டு இறைவரி ஆணையாளர் ஆகியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டனவாயுள்ளன. ஏனைய உள் நாட்டுக் கருவிகளுடன் ஒப்பிடும்போது இவை அதிகளவினதாயில்லை. இவை பெரிதும் நியதிப்படியான வட்டி வீதங்கள் கொண்டவை. 1986 இன் முடிவில் வெளிநின்ற இப் பொறுப்புக்கள் 9.1 மில்லியனாக மாத்திரமேயிருந்தன.

நடுத்தவணை, நீண்ட தவணைக் கடன்கள்

அரசாங்கத்தினால் பெறக்கூடிய நடுத்தவணை, நீண்ட தவணைக் கடன்பாடுகள் இவை ஆகும். இவை 1-15 வருடங்கள் வரை தவணையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் பெருமளவு ஐந்து வருடத் தவணையில் பெறப்படுகின்றன. 1988 இல் உள்நாட்டுப் படுகடனில் இதன் பங்கு 51 வீதமாகக் காணப்பட்டது. இவ்வாறான கடன்களின் பங்கு அதிகரித்தே வருகின்றது. இவை பின்வரும் வழிகளில் பெறப்படுகின்றன.

- 1 ரூபாய் பிணைகள்
2. வெளிநாட்டு நிர்வாகக் கடன்பாடுகள்
3. தேறிய அபிவிருத்தி முறிகள்

1. ரூபாய் பிணைகள்

இலங்கை அரசின் நடுத்தர நீண்ட தவணைக் கடன்களில் இது முதன்மையானது. பாசீட்டின் பற்றாக்குறைக்கு நிதியீட்டுதற்கு இவற்றை வெளியிடுவதுண்டு. ஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் (Appropriation Act) 2 (1) (b) பிரிவின் கீழ் அதிகாரமளிக்கப்பட்டதன் படியே எல்லாக் கடன்களும் பெறப்படுகின்றன. அதில் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட எல்லைக்கு

மேலாக அவற்றை வெளியிட முடியாது. பதிவு செய்யப் பட்ட பங்குகள், பிணைகள் சட்ட விதியின் படியும் இக் கடன் திரட்டப்படும், மீட்கப்படும்.

புதிய வெளியீடுகள் பற்றிய பொது விதிகளை மத்திய வங்கியின் சிபார்சுடன் பொதுத் திறைசேரி மேற் கொள்ளும். இந்த ரூபாய் பிணைகள் ஆறு வருட முதிர்வுடன் வருடாந்தம் 12 சத வீத வட்டி பெறுவனவாயுள்ளன. திறைசேரி உண்டியல் போல் நேரடியாக மத்திய வங்கி இவற்றை வாங்க முடியாது, ஆனால் பகிரங்க சந்தையில் நாணய கொள்கைத் தேவைகளுக்காக வாங்க முடியும்.

ரூபாய் பிணைகளில் பிரதானமாக முதலீடுவோர் ஊழியர் சேமலாப நிதி, தேசிய சேமிப்பு வங்கி, இணை முதலீட்டு நிதி (Joint Investment Fund) என்ற நிறுவன முதலீட்டாளராவர். எனினும் 1984 இன் பின் அரசாங்கம் ரூபாய் பிணைகளை மீட்பதற்கென ஆழ் நிதி ஒதுக்கும் முறையை நிறுத்தி விட்டதால் இணை முதலீட்டு நிதி ரூபாய் பிணைகளில் முதலிடுவது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. ஊழியர் சேமலாப நிதியில் \$ பங்கு 1986 இல் இதில் நிதியிடப்பட்டது. ஆழ் நிதிகளை உள்ளடக்கிய தொகை 1985 டிசம்பரில் 36,570.2 மில்லியன் ரூபாவாகும். 1988 ல் இதன் மூலம் 10,000 மில்லியன் ரூபா பெறப்பட்டிருந்தது ஓய்வூதி நிதி, தேசிய காப்புறுதிக் கூட்டுத் தாபனம், தேசிய வீடமைப்பு ஆழ் நிதி, தபாற்கந்தோர் பாதுகாப்பு நிதி போன்றனவும் ரூபாய் பிணைகளில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன.

2. வெளிநாட்டு நிர்வாகக் கடன்பாடுகள்

இலங்கை அரசாங்கம் பாசீட்டுப் பற்றாக்குறைக்கு நிதி காண்பதற்குப் பெறக்கூடிய நடுத்தவணை, நீண்ட தவணைக் கடன்பாடுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். இலங்கை மத்திய வங்கி மூலமாகவும், இலங்கை அரச வர்த்தக (திரண்ட ஏற்றுமதிகள்) கூட்டுத்தாபனம் மூலமாகவும் இலங்கை அரசாங்கம் பெறும் கடன்களாகும்.

வெளிநாடுகளிடமிருந்து பெறப்படுகின்ற போதும் உள் நாட்டு நிறுவனங்களுடாகத் திரட்டப்படுவதால் உள்நாட்டுக் கடன்பாடுகளில் அடங்குகின்றது. செலாவணி வீதங்களில் ஏற்படும் தளம்பல்கள் இந்தக் கடன் பெறுமதியைப் பாதிக்கின்றன.

இக் கடன்கள் பெருமளவுக்கு ஜேர்மன் இணைப்பாட்சிக் குடியரசு, ஈரான், லிபியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன. 1985 இன் முடிவில் 119 மில்லியனாகக் காணப்பட்ட இப் பொறுப்புக்கள் 1986 முடிவில் 147 மில்லியனாக அதிகரித்துக் காணப்பட்டன.

3. தேசிய அபிவிருத்தி முறைகள்

இலங்கை அரசின் பாதிட்டுப் பற்றாக்குறைக்கு நிதி காணும் போது கடன் பெற உதவும் மூலங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். நடுத்தவணை, நீண்ட தவணை நிதி மூலங்களில் இது அடங்கும்.

இவை 1961 ஆம் ஆண்டின் 65 ஆம் இலக்க நிதிச் சட்டத்தில் 19 (1) வது பிரிவின் கீழ் வழங்கப்படுவதாகும். உள் நாட்டு இறைவரி ஆணையாளரால் வழங்கப்படும் இம் முறைகள் வருடமொன்றுக்கு 5 சத வீத வட்டி கொண்டனவாக இருக்கும். முதன் முதலாக 1963 ஜூலை 29 இல் இது வெளியிடப்பட்டது.

இவற்றை நிதியமைச்சரால் அனுமதியளிக்கப்பட்டு அரசாங்க வர்த்தமானியில் (கசெற்) வெளியிடப்பட்ட முயற்சிகளில் முதலிடுவதற்கு மாத்திரமே பயன்படுத்தலாம், இவை வேறு நோக்கங்களுக்கு மாற்றப்படுவதில்லை.

இவற்றை ஒவ்வொரு வருடமும் வெளியிடப் படவேண்டுமென்பதில்லை. பல வருடங்களாக இவை வழங்கப்படாமலும் இருந்துள்ளன. 1978 க்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதிகளில் பெருமளவுக்கு இவை பயன்படுத்தப்படாதிருப்பதை நோக்க முடிகிறது.

வெளிநாட்டு மூலங்கள்

இலங்கை வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன்பாடுகள் இவையாகும். இவை 1988 இல் 124408 மில்லியனாக காணப்பட்டன. மொத்தக் கடன்பாட்டில் இவற்றின் பங்கு 1984 இல் 51% இலிருந்து 1980 இல் 56% ஆக உயர்ந்தது. இக்கடன்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

திட்டக் கடன்கள்

பண்டக் கடன்கள்

ஏனையக் கடன்கள் (காசும், உபகரணமும்)

திட்டக் கடன்கள்

அரசாங்கம் ஒழுங்கு முறையாக தயாரித்த செயற்றிட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கென பெறக்கூடிய கடன்கள் இவையாகும். இவற்றை தீர்மானிக்கப்பட்ட செயற்றிட்டத்தின் நடைமுறைக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்த முடியும். இதில் கடன் பெறும் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் குறைவாகும். கடன் வழங்குபவரே இதில் தலைமை பெறுவார். இலங்கையில் இது தொடர்ச்சியாகவே பெறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றை இயந்திர சாதனங்கள், வளமாக்கிகள் போன்ற வடிவில் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டால் பண நிரம்பல் கூடுவதுமில்லை, பணவீக்கம் ஏற்படுவதுமில்லை.

அவ்வாறன்றி செலாவணி வடிவிலேயே பெறப்பட்டால் அவற்றுக்கு சமனான உள்நாட்டுச் செலாவணி வழங்கப்படும். இதனால் பண நிரம்பல் கூடி பணவீக்க நெருக்கடிகள் ஏற்பட முடியும். இது விரும்பத்தக்கதல்ல.

வெளிநாட்டு படுகடனில் இதன் பங்கு 1987-ல் 85% மாகக் காணப்பட்டது. இக்கடன் தொகை 1988-ல் 85,176 மில்லியனாகக் காணப்பட்டது.

இத்தகைய செயற்றிட்டக் கடன்கள் பின்வரும் மூலங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்றன.

- 1) பன்னாட்டு அபிவிருத்தி அமைப்பு
- 2) சர்வதேச புனரமைப்பு, அபிவிருத்தி வங்கி
- 3) ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி
- 4) சவுதி அரேபிய நிதியம்
- 5) பெற்றோலிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமைப்பு
- 6) வேளாண்மை அபிவிருத்திக்கான பன்னாட்டு நிதியம்
- 7) ஜப்பான்
- 8) ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள்
- 9) பிரான்ஸ்
- 10) கனடா
- 11) குவைத்
- 12) நெதர்லாந்து
- 13) சீனா
- 14) ஜேர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசு
- 15) வரையறுக்கப்பட்ட மனுவக் சராகரோவர்றஸ்ற் கூட்டு நிலையம்
- 16) இசுக்கண்டினாவிஸ்கா என்ஸ்கில்டா பான்கன்ஸ் - சுவீடன்
- 17) ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சொலமன் சகோதரர் - நியூயோர்க்
- 18) பன்சர்ஸ் றஸ்ற் கூட்டு நிலையம்
- 19) வரையறுக்கப்பட்ட சீன இந்தோ கூட்டு நிலையம்
- 20) சோவியத் யூனியன்

இவ்வாறு சர்வதேச நிறுவனங்கள், பிராந்திய நிறுவனங்கள், தனிப்பட்ட நாடுகள், பொது அபிவிருத்தித் தொடர்புடைய நிறுவனங்கள் போன்ற பலவற்றிடமிருந்தும் இவை பெறப்படுகின்றன.

2. பண்டக்கடன்

வெளிநாடுகளிலிருந்து பண்ட வடிவில் பெறக்கூடிய கடன்கள் இவையாகும். இலங்கை மதிப்பீடு செய்திருந்த இறக்குமதித் தானிய தேவையில் ஒருபகுதி கடனாகப் பெறப்படுவதால் பாதீட்டின் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்ய முடிவதை இது குறிக்கும்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் P L 480 இதில் பிரதானமானது. பொதுச்சட்டம் (Public Law) 480 எனப்படும், இது சோதுமை மா, கோதுமைத் தானியம், இறைச்சி, பாலுணவு, தாவர நெய் போன்ற பலவற்றையும் கடனாக வழங்கும். வன்செலாவணியில் கடன் தீர்க்கும் ஆற்றல் குறைந்த நாடுகள் இதன்கீழ் பண்டங்களைக்கடனாகப்பெற்று பின்புதமது நாட்டின் செலாவணியிலேயே திருப்பிக் கொடுக்க இடமளிக்கிறது. இதனால் இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு இது இலகு கடனாக அமைகிறது.

இதேபோல் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பன்னாட்டு கூட்டுறவு நிர்வாகத்திடமிருந்தும், பன்னாட்டு அபிவிருத்தி முகவரிடமிருந்தும் பெறப்படும் கடன்களையும் உள்ளடக்கும்.

இதைவிட பின்வருவோரிடமிருந்தும் இவை அதிகளவில் பெறப்பட்டுள்ளன.

- 1) ஜப்பான்
- 2) நெதர்லாந்து
- 3) பிரான்ஸ்
- 4) ஜேர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசு
- 5) கனடா
- 6) சுவீற்சலாந்து
- 7) இந்தியா
- 8) டென்மார்க்

9) சீனா

10) சோவியத் ஒன்றியம்

11) ஹங்கேரி

இவை பண்டவடிவில் நாட்டுக்குள் வருவதால் பண நிரம்பலை மாற்றுவதும் இல்லை. பணவீக்கப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதுமில்லை. இவ்வகையில் இது விரும்பத் தக்கதே.

இக்கடன் 1988-ல் வெளிநாட்டுக் கடனில் 15% மாயி ருந்தது. அதாவது 39,232 மில்லியனாக இருந்தது.

3. ஏனைய கடன்கள்

பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு உதவும் செயற்றிட்ட மல்லாத மூலங்களாக இவை அமைகின்றன. இவை காசு வடிவில் அல்லது கருவிக்கடன் வடிவில் பெறப்படுவனவாகும். இவையும் அண்மைக் காலங்களில் அதிகம் கையாளப்படு கின்றன.

இவை பின்வரும் மூலங்களிலிருந்து பெறப்படும்.

- 1) சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பொறுப்பாண்மை நிதியக்கடன்,
- 2) அந்நியச் செலாவணி வங்கி அலகுகளிடமிருந்து பெறக்கூடிய யூரோ நாணயக்கடன் (Euro Currency)
- 3) பெற்றோலிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமையத்திலிருந்து (Opec) பெறக்கூடிய கடன்கள்
- 4) ஈராக்க், ஜப்பான், ஐக்கிய அரபு எமிரேற்ஸ் போன்ற நாடுகளிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன்கள்.

1984 இல் இவை மொத்த வெளிநாட்டுக் கடனில் 17 வீதமாகக் காணப்பட்டன. 1988 இல் இவை 3.2 வீதத்திற்கு குறைவடைந்தன. இவை 1986 இல் 8025 மில்லியனாக இருந்து 1988 இல் 4026 மில்லியனாக குறைந்திருந்தன.

நிறுத்தப்படுகின்றன

1) நன்கொடை

பாதிட்டின் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு வெளிநாடு களிலிருந்து பெறப்படும் நன்கொடையும் உதவுகிறது. இலங்கை போன்ற வறிய நாடுகள் தமது கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுகளை அதிகரிக்காமல் நிதியிட்டம் செய்ய இவை உதவுவதால் இவை விரும்பத்தக்கனவாயுள்ளன.

எதிர்காலத்தில் திரும்பக் கொடுபடவேண்டியதில்லை என்ற அடிப்படையில் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறக்கூடியவை இவையாகும். பதிவழிக்கப்படும் நிலுவைகளையும், நன்கொடையாகவே சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இவை பண்டமாகவோ, செலாவணியாகவோ பெறப் படலாம் பண்ட வடிவில் பெறப்பட்டால் பணவீக்க நெருக்கடிகள் ஏற்படமாட்டா. இவை விரும்பத்தக்கவை. அவ்வாறன்றி செலாவணியாகப் பெறப்பட்டால் பண நிரம்பல் ஏற்பட்டு பணவீக்கப் பாதிப்பு ஏற்படும். இது விரும்பத்தக்க தன்று.

நன்கொடைகள் நிதிச்சமையைக் குறைக்கக் கூடியன வாயினும் கொடை வழங்குனர்களின் அரசியல், பொருளாதாரப் பாதிப்புக்குள் கொடை பெறுநர்கள் அடங்க வேண்டிய அபாயமுண்டு. உலக ரீதியிலான கொடைகள் பெருமளவுக்கு அரசியல் பக்கச் சார்பு அடிப்படையில் கொடுபடுவது நோக்கத்தக்கது.

நன்கொடைகள் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள், வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் ஆகியோரால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

வெளிநாட்டு இணைக்கீணை நிதியம்

பாதிட்டுப் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு இந்த மூலமும் பயன்படுகிறது. இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் உதவிய

ளிக்கும் நாடுகளுக்குமிடையே காணப்படும் பண்டக்கடன் பற்றிய ஒப்பந்தங்களின் கீழ் இலங்கை அரசாங்கம் பொருட்களை பெற்றுக்கொள்ளலாம். இப்பொருட்களை உள்நாட்டு இறக்குமதியாளர்கள் விரும்பினால் இறக்குமதி செய்ய அனுமதி அளிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களின் வெளிநாட்டுச் செலவுணிப் பெறுமதிக்கு சமமான தொகையை இலங்கையின் ரூபா வடிவில் வழங்க வேண்டும். அவ்வாறு அவர்களால் வழங்கப்படும் ரூபாய்த் தொகைகள் இலங்கை மத்திய வங்கியில் வைப்புச் செய்யப்படும். இத்தகைய வைப்புக்கள் இலங்கை அரசின் இணைக்கிணை நிதியக் கணக்கு எனப்படும். 1969-ம் ஆண்டிலிருந்து இக்கணக்கு முதன்முறையாக விளங்குகிறது. இவ்வாண்டில் இதில் 8.2 மில்லியன் வரவு வைக்கப்பட்டு 1969 மில்லியன் எடுப்பணவு செய்யப்பட்டது.

இக்கணக்கில் பின்வரும் விடயங்களும் வரவு வைக்கப்படும்.

- 1) திட்டங்களோடு தொடர்புடைய கடன்களின் வட்டிகள், ஆனால் பொருட்களின் வடிவில் பெறப்படும்படி.
- 2) பொருட்களின் வடிவில் பெறப்பட்ட நன்கொடைகளின் வரும்படிகள்

இலங்கை அரசின் பாதிட்டுப் பற்றாக குறையை நிரப்புவதற்காக காலத்திற்குக் காலம் திறைசேரி இக் கணக்கிலிருந்து நிதிகளை எடுப்பணவு செய்து வருவதுண்டு.

1978 இல் இதில் 2143 மில்லியன் வரவு வைக்கப்பட்டு, அதேயளவு தொகை பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு எடுக்கப்பட்டது. 1986 இல் 2087 மில்லியன் வரவு வைக்கப்பட்டு பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு இதேயளவு எடுக்கப்பட்டது.

கடன் சேவை விகிதம்: (Debt Service Ratio)

ஒரு நாட்டின் குறிப்பிட்ட வருட காலத்திற்கான கடன் சுமை, கடன்தீர்க்கும் ஆற்றல் என்பவற்றைக் காட்டும் குறிகாட்டியாக கடன் சேவை விகிதம் அமைகிறது. இது இரண்டு முறைகளில் காணப்படுகிறது.

- 1) மொத்தப் படுகடன் சேவை விகிதம்
- 2) வெளிநாட்டுப் படுகடன் சேவை விகிதம்.

மொத்தப்படுகடன் சேவை விகிதம்:

ஒரு நாட்டின் குறிப்பிட்ட காலத்தின் கடன் தீர்ப்பணவுத் தொகை, வட்டி என்பவற்றை மொத்த அரசிறையின் விகிதமாக கணித்துக்கூறுவது மொத்தப்படுகடன் சேவை விகிதமாகும். அதாவது நாட்டின் கடன் மீதான பணிக் கொடுப்பணவுகளை அரசாங்க மொத்த வருமானத்தின் விகிதமாகக் கூறுவதாக அமையும்.

கடன் மீதான பணிக் கொடுப்பணவுகள் (Debt Service Payment) என்பது கடன் தீர்ப்பணவுக்குக் கொடுபடும் தொகை, வட்டிக் கொடுப்பணவு என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

மொத்த அரசிறை என்பது வரிவருமானங்களையும் வரியல்லாத வருமானங்களையும் குறிக்கும். தற்போது நன்கொடைகளும் இத்துடன் சேர்த்துக் கணிக்கப்படுகின்றன.

ஒரு நாட்டின் சேவை விகிதம் படிப்படியாகக் குறைந்து சென்றால், அரசாங்கம் தன் வருமானங்களைக் கொண்டு கடன் தீர்க்கும் ஆற்றல் கூடி வருகிறது என்பதாகும். இதனால் கடன் பெறும் தகுதியும் கூடிவருகிறது என்று கருத முடியும்.

இதனை ஓர் உதாரணம் மூலம் காட்டுவோம்:

மொத்தப்படுகடன் சேவை விகிதம் 1981 — 1987

விடயங்கள்	(மில்லியன் ரூபாயில்)	
	1981	1987
(1) படுகடன் பணிக் கொடுப்பனவு (DSP)	5346	15749
1.1 கடன் தீர்ப்பனவுக் கொடுப்பனவு	1608	5592
அ) உள்நாட்டுக்கடன்	1002	902
ஆ) வெளிநாட்டுக்கடன்	606	4690
1.2 வட்டிக் கொடுப்பனவு	3738	10157
அ) உள்நாட்டுக் கடன் வட்டி	3025	7593
-குறுங்காலம்	1306	3094
-இடைத்தர நீண்டகாலம்	1719	4499
ஆ) வெளிநாட்டுக் கடன் வட்டி	713	2564
(2) மொத்த அரசிறை	16228	44900
(3) மொத்தப்படுகடன் சேவை விகிதம்		
படுகடன் பணிக்கொடுப்பனவு		
$\frac{\text{மொத்த அரசிறை}}{\text{படுகடன் பணிக்கொடுப்பனவு}} \times 100$	32.9	35.1
(4) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விகிதமாக படுகடன் பணிக்கொடுப்பனவு	6.3	8.0

மேற்படி உதாரணத்தில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் கடன் சமை கூடி வருவதையே படுகடன் சேவை விகிதத்தின் அதிகரிப்புக் காட்டுகிறது. இது பின்வரும் காரணங்களினால் ஏற்படுவதாக இருக்கும்.

1. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி உயர்வதற்கேற்ப அரசு வரி வருமானங்கள் உயராமலிருத்தல்
2. வரியல்லாத வருமானங்கள் போதியளவு உயராதிருத்தல்
3. அரசாங்க கடன்கள் தொகை கூடிச் சென்று, கடன் தீர்ப்பனவுத் தொகை உயர்தல்
4. வட்டி வீதங்கள் கூடிச் செல்லுதல்
5. அந்நிய செலாவணியின் பெறுமதி தேய்வடைவதால் கடன் சமை கூடிச் செல்லுதல்

இதனால் அரசின் வருமானங்கள் கூடிச் சென்றாலும், கடன் தீர்ப்பனவுத் தொகை குறைந்தாலும், வட்டி வீதங்கள் குறைந்தாலும், நன்கொடைகள் அதிகரித்தாலும், நாணயத்தின் வெளிநாட்டுப் பெறுமதி உயர்ந்து சென்றாலும் மொத்தப்படுகடன் சேவை விகிதம் குறைந்து வரமுடியும்.

வெளிநாட்டுப் படுகடன் சேவை விகிதம்

ஒரு நாட்டின் கடன் தீர்ப்பனவுத் தொகை, வட்டி என்பவற்றை மொத்த ஏற்றுமதி உழைப்பின் விகிதமாகக் கணித்துக் கூறுவது கடன் சேவை விகிதமாகும். இதன்படி நாட்டின் கடன்பணிக் கொடுப்பனவை ஏற்றுமதி உழைப்பின் விகிதமாகக் கூறுவதாகும்.

ஏற்றுமதி உழைப்பு என்பதில் வணிகப் பொருள் ஏற்றுமதி, காரணி சேவைகளின் ஏற்றுமதி என்பவற்றின் விநியோகம் உள்ளடக்கப்படும். தற்போது இலங்கை உழைப்பாளர்கள் வெளிநாட்டில் உழைத்து அனுப்புகின்ற தனியார் மாற்றல்களையும் இத்துடன் சேர்த்தும் நோக்குகின்றனர்.

கடன் சேவை (பணி)க் கொடுப்பனவு என்பதில் கடன் தீர்த்தற் தொகையும், வட்டிக் கொடுப்பனவும் உள்ளடக்கப்படுகிறது.

கடன் தீர்த்தற் தொகை என்பது சர்வதேச நாணய நிதியினதும், ஏனையவற்றினதும் கடன்களுக்குமான வட்டிக் தொகையைக் குறிக்கிறது.

இந்தச் சேவை விகிதம் படிப்படியாகக் குறைந்து சென்றால் நிலைமை சீரடைவதாகக் கூறலாம். அதாவது நிதியின் கடன் பெறு தகுதி அதிகரித்துச் செல்வதாகக் கூறலாம்.

இதனை இலங்கையின் அண்மைக்கால புள்ளி விபரங்களின் துணையுடன் பின்வருமாறு விளக்குவோம்.

வெளிநாட்டுக் கடன் சேவை விகிதம் 1983 — 1987

வீடங்கள்	1983		1987	
	மில். ரூபா	SDR. மில்	மில். ரூபா	SDR. மில்
(1) கடன் பணிக் கொடுப்பனவுகள்	7135.8	287.1	14538.4	383.4
1.1 கடன் தீர்ப்பனவுகள்	3120.7	123.5	9622.0	253.5
அ) IMF கடன்கள்	1097.3	46.2	2565.5	69.3
ஆ) ஏனைய கடன்கள்	2023.4	80.3	7056.5	184.2
1.2 வட்டிக் கொடுப்பனவுகள்	4015.1	160.6	4916.4	129.8
அ) IMF கடன்கள்	749.3	30.8	663.1	18.3
ஆ) ஏனைய கடன்கள்	3265.8	129.8	4253.3	111.5
(2) ஏற்றுமதி வருமானங்கள்				
(வணிகப் பொருட்கள் + பணிகள்)	33071.6	1312.9	52818.7	1384.4
(3) படுகடன் சேவை விகிதம்	21.6	21.9	27.5	27.4
கடன் பணிக் கொடுப்பனவு ஏற்றுமதி வருமானங்கள் — X 100				

இதில் வெளிநாட்டுக் கடன் சேவை விகிதமானது இரண்டு பெறுமதியிலும் கணிக்கப்படுகிறது, அவை

(1) ரூபாய்ப் பெறுமதியில்

(2) சிறப்பு எடுப்பனவு உரிமை (SDR) பெறுமதியில்

SDR க்கான ரூபாவின் விலைக்கு ஏற்றதாக இந்தகடன் சேவை விகிதங்களுக்கிடையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அதாவது SDR; ரூபாவுக்கிடையிலான நாணய மாற்று விகித வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப இந்த விகிதங்களுக்கிடையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. SDR பெறுமதியில் கணிக்கப்படும் விகிதங்கள் ரூபாய்ப் பெறுமதியில் கணிக்கப்படுபவற்றை விட கூடுதலாக சரியான நிலைமைகளைக் காட்டும். இந்தக் கணிப்பு முறையைப் பின்வருமாறு காட்டுவோம்.

$$= \frac{\text{கடன் சேவைக் கொடுப்பனவு}}{\text{ஏற்றுமதி வருமானம்}} \times 100$$

$$= \frac{\text{கடன் தீர்ப்பனவுத் தொகை} + \text{வட்டி}}{\text{ஏற்றுமதி வருமானம்}} \times 100$$

(i) 1983 (SDR பெறுமதியில்)

$$\frac{126.5 + 160.6}{1312.9} \times 100$$

$$= \frac{287.1}{1312.9} \times 100$$

$$= 21.9$$

(ii) 1987 (SDR பெறுமதியில்)

$$= \frac{253.5 + 129.8}{1384.4} \times 100$$

$$= \frac{383.3}{1384.4} \times 100$$

$$= 27.4$$

அண்மைய ஆண்டுகளில் மத்தியகிழக்குக்குச் செல்வோர் தொகையும், அவர்களால் அனுப்பப்படும் அந்நியச் செலாவணி வருமானமும் அதிகரிக்கின்றது. இந்தச் செலாவணி வருமானம் தனியார் மாற்றல்கள் என்பதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. "மாற்றல்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டாலும் அவை உண்மையில் இலங்கைக்கான செலாவணி வருமானமே யாகும். இதனால் இந்த வருமானங்களும் இலங்கையின் கடன் தீர்க்க உதவுகின்றன. இத்தகைய தனியார் மாற்றல்களும் ஏற்றுமதி வருமானங்களுடன் சேர்த்து, அதன்படியான கடன்சேவை விகிதம் கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது முன்னைய கடன் சேவை விகிதத்தைவிடக் குறைவாகக் காணப்படும்.

இலங்கையில் 1983, [1987 காலப்பகுதிக்கான இவ்வாறு கணிக்கப்பட்ட கடன்சேவை விகிதம்] பின்வருமாறு தரப்படுகிறது.

விடயங்கள்	1983		1987	
	மில் ரூபா	SDR மில்	மில் ரூபா	SDR மில்
(1) கடன்பணிக்கொடுப்பனவுகள்	7135.8	287.1	14538.4	383.3
(2) ஏற்றுமதி வருமானங்கள் (வணிகப் பொருட்கள் + சேவைகள்)	33071.6	1312.9	52818.7	1384.4
(3) தனியார் மாற்றல்கள்	6915.6	275.1	10323.8	270.3
(4) ஏற்றுமதி வருமானங்களும், தனியார் மாற்றல்களும் (2 + 3)	39987.2	1588.0	63142.5	1654.7
(5) படுகடன் சேவைவிகிதம்	17.8	18.1	23.0	23.2

மூலம்: அட்டவணை 8.12 இலங்கை மத்திய வங்கி மீளாய்வு — 1987.

கடன் பொறி (Debt Trap)

ஒரு நாடு தனது கடந்தகாலக் கடன்களைச் செலுத்துவதற்கு போதுமானளவு வருமானம் பெற முடியாத போது, கடன் தீர்ப்பதற்காக மீண்டும் கடன் பெறும் நிலை கடன் பொறி எனப்படும். அரசாங்கம் தனது தேவைகளை நிறைவேற்றும் போது கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுத் தொகையை ஈடுசெய்வதற்காக தேவையான அளவு வருமானம் பெறத் தவறினால் அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்திற்குள் இவ்வாறான கடன்பொறி நிலை ஏற்படும். நாடுகள் கடன்களை முதலீடுகளுக்குப் பயன்படுத்தாமல், நடைமுறை நுகர்வுக்கான பண்டங்களின் இறக்குமதிக்கும், கடன் சேவைக் கொடுப்பனவுக்கும் பயன்படுத்திச் செல்லும் போது இத்தகைய பிரச்சினை தோன்றுவதுண்டு. நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் இப்பொறிக்குள் அகப்படாதிருக்க முயற்சிக்கின்றன.

கடன்சேவை விகிதம் பாதகமாதல்

ஒரு நாட்டின் கடன்சேவை விகிதம் படிப்படியாக கூடிச் செல்வது பாதகமான நிலையைக் குறிக்கும். இலங்கையும் இத்தகைய பாதக நிலையை அனுபவித்து வருகிறது.

இலங்கையில் நடைமுறைக் கணக்கின் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு வெளிநாட்டுக் கடன்கள் அதிகளவில் பெறப்பட்டன. இலங்கையில் கடன்சேவைக் கொடுப்பனவுகள் கடந்த பத்து வருடத்தில் இருமடங்காகின. 1961/63 காலப்பகுதியில் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் கடன் சேவைக் கொடுப்பனவு 2.0 சதவீதமாயிருந்தது. ஆனால் 1971/75 காலப்பகுதியில் 5.5 சதவீதமாயும் 1981/85 காலப்பகுதியில் 8.0 சதவீதமாயும் காணப்பட்டன.

இலங்கையின் பாதிட்டுப் பற்றாக்குறை அதிகரித்தபோது முதலீட்டுச் செலவினங்களுக்கான நிதி பெருமளவுக்கு வெளி நாட்டுக் கடன்களாக பெறப்பட்டன. அதேபோல் உலக ரீதியில் கடன்களுக்கான வட்டி வீதங்களும் கூடிச் சென்றன. இலங்கை தன் தேவைக்கு போதியளவு நீண்ட தவணைக்

கடன்களைப் பெறமுடியாத போது குறுங்காலக் கடன்களைப் பெற்றதாலும் கடன் நெருக்கடிகள் கூடின. உலகரீதியில் இலங்கையின் ஏற்றுமதி வருமான அதிகரிப்பு போதுமானதாக இல்லாததால், நாணயப் பெறுமதியும் படிப்படியாக வீழ்ச்சியடையலாயிற்று.

குடித்தொகை அதிகரித்தபோது உள்நாட்டின் உற்பத்திப் பெருக்கம் அதற்குப் போதுமானதாக இல்லாததால் செலாவணி உழைப்பில் பெரும்பகுதியை நுகர் பொருட்களின் இறக்குமதிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டியதேவை ஏற்பட்டது. அரசாங்கத்தின் தாராள இறக்குமதி அனுமதி இறக்குமதிச் செலவுகள் அதிகரிக்கவும், செலாவணி உழைப்பில் பெரும் பங்கினை அதற்குள் உறிஞ்சிக் கொள்ளவும் இடமளித்தது. இவையெல்லாம் இலங்கையின் கடன்சேவை விகிதத்தை (ஏற்றுமதிக்கான) விகிதமாக அதிகரிக்கச் செய்தது,

வருடம்	கடன் சேவை விகிதம் (ஏற்றுமதி வருமானத்தின் சதவீதமாக)
1974	17 . 8
1978	15 . 5
1983	21 . 6
1987	27 . 5

பூலம்: மத்திய வங்கி மீளாய்வுகள்
1978, 1984, 1987

இவ்வாறு கடன் சேவை விகிதத்தைப் பாதகமாக மாற்றிய காரணிகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

- 1) கடன் தொகை அதிகரித்தல்
- 2) குறுங்காலக் கடன்கள் அதிகரித்தல்
- 3) வட்டி வீதங்கள் உயர்ந்து செல்லுதல்
- 4) வட்டிக்கொடுப்பனவுத் தொகை உயர்தல்
- 5) பண்ட ஏற்றுமதி வருமானம் வீழ்ச்சியுறுதல்
- 6) சேவைகளின் ஏற்றுமதி வருமானம் குறைதல்
- 7) நன்கொடைகள் குறைதல்
- 8) இறக்குமதித் தேவை அதிகரித்தல்
- 9) இறக்குமதியில் நுகர்பொருட்பங்கு அதிகரித்தல்
- 10) நாணய மாற்று விகிதம் பாதகமாதல்

சீர்ப்படுத்தல்:

இலங்கை போன்ற குறைவிருத்தி பொருளாதாரத்தில் கடன் சேவை விகிதத்தைச் சீராக்குதல் குறுகிய காலத்தில் சாத்தியமானதல்ல. கடன் வழங்கும் நாடுகள் கடனில் ஒரு பகுதியை தாமாக பதிவழிப்புச் செய்தால் (திருப்பித்தரவேண்டியதில்லை என அறிவித்தால்) அல்லது நன்கொடைகளை ஏராளமாக வழங்கினால் இப்பிரச்சினை குறைந்துபோகலாம். ஆனால் இது எப்போதும் சாத்தியமானதல்ல.

நீண்ட காலத்தில் இந்த விகிதத்தை சீராக்குவதற்கு இலங்கை பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

- 1) ஏற்றுமதியைப் பன்முகப்படுத்தல்
- 2) சேவைகளின் ஏற்றுமதியைத் தூண்டுதல்
- 3) இறக்குமதியில் பிரதியீட்டுத் தொழிலை ஊக்குவித்தல்
- 4) இறக்குமதியில் முதற் பொருட்பங்கினை அதிகரித்தல்
- 5) நேரடி முதலீடுகளை அதிகம் பெறுதல்
- 6) சிறப்பு எடுப்பன உரிமையை அதிகம் பெறல்
- 7) நீண்ட தவணைக்கடன்களை இயன்றளவு அதிகம் பெறுதல்

- 8) வட்டிவீதம் குறைந்த அல்லது வட்டியில்லாக் கடன்களை அதிகம் பெற முயற்சித்தல்
- 9) நாணய பெறுமதியை உய்த்துதல்
- 10) சுற்றுலாத்துறையை ஊக்குவித்தல்
- 11) வெளிநாட்டுத் தொழில் வாய்ப்பை அதிகம் பெறுதற்கு முயற்சித்தல்
- 12) நன் கொடைகளை அதிகமாகப் பெறுதற்கு முயலுதல்
- 13) தனியார் வர்த்தகக் கடன்களைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல்
- 14) பிரதேச ரீதியான கூட்டு முயற்சிகளினால் கடன் பதிவு வழிப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபடல்

சென்மதி நிலுவையை சாதகமாகவும், வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களை அதிகரிக்கவும் எடுக்கும் முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கும் போது கடன் சேவை விகிதம் பாதுகாப்பாகக் கட்டுப் படுத்துவது கவனமாகிவிடும். ❧

7

திறைசேரி உண்டியல் - ஒரு கடன்கருவி

முகவுரை

இலங்கையின் பகிரங்க சந்தை நடவடிக்கையின் பிரதான அம்சமாக திறைசேரி உண்டியல் விற்பனை வளர்ச்சியடைந்துவருகின்றது

தோற்றுவாய்

பாதீடுகளில் ஏற்படும் பற்றாக்குறைகளை நிதியிட்டம் செய்ய உதவும் குறுங்காலக் கடன் கருவியாகத் திறைசேரி உண்டியல்கள் வளர்ச்சி பெற்றுவந்துள்ளன. 1950 களின் பிற்பகுதியிலிருந்தே பாதீடுகளின் பற்றாக்குறைத் தொகைகள் அதிகரித்து வந்துள்ளன. இதனால் அரசாங்கம் கடன் படவேண்டிய நிலையும் தொடர்ச்சியாகக் காணப்பட்டு வந்துள்ளது. இத்தகைய கடன்கள் உள் நாட்டிலிருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் பெறப்பட்டன. உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட கடன்களுட் சில குறுங்கால முதிர்ச்சியையும், ஏனையவை மத்திய - நீண்டகால முதிர்ச்சியைக் கொண்டவையாகவும் அமைந்தன. குறுங்காலக் கடன்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கான பிரதான கருவியாகத் திறைசேரி உண்டியல்கள் வளர்ச்சி பெற்றன.

இலங்கை குடியேற்ற நாடாக இருந்த காலத்திலிருந்தே திறைசேரி உண்டியல் வெளியீடு இடம்பெற்று வருகின்றது. உண்டியல் வெளியீட்டின் மூலம் நாட்டுக்கு வெளியே நிதி திரட்டுவதற்கு குடியேற்ற நாட்டுக் கால திறைசேரி உண்டியல் சட்டம் உரிமை அளித்திருந்தது. 1923 ஆம் ஆண்டின் 7-ம் இலக்க திறைசேரி உண்டியல் சட்டம், 1954-ம் ஆண்டின் 51-ம் இலக்க சட்டம் என்பவற்றின் படி முடிக்குரிய முகவர்களால் இவை பிரித்தானியாவில் வெளியிடப்பட்டன. இதன் பின் உள்ளூர் திறைசேரி உண்டியல் சட்டத்தின் படி இலங்கையில் திறைசேரி உண்டியல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

வெளியீட்டின் உச்ச அளவு

1941 - 07 - 29 ஆம் திகதி அரசாங்க சபையில் (State Council) நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்துக்கு இணங்க முதன் முதலாக ரூ. 10 மில்லியனாக பெறுமதி கொண்ட உள்ளூர் திறைசேரி உண்டியல்கள் வெளியிடப்பட்டன. 1948-ல் நாடு சுதந்திரம் பெறும் வரை காலத்துக்குக் காலம் அரசு எதிர்கொண்ட நிதித்தேவைகளை திறைசேரி உண்டியல்களை வெளியிடுவதன் மூலம் அரசு நிவர்த்தி செய்து வந்தது. 1948 - ல் வெளியீட்டின் உச்ச அளவு ரூ. 15 மில்லியனிலிருந்து ரூ. 25 மில்லியனாக அதிகரிக்கப்பட்டது. 1960-ல் சடுதியாக ரூ. 650 - மில்லியனாகவும் 1970-ல் சடுதியாக ரூ. 2,050 மில்லியனாகவும் இது அதிகரிக்கப்பட்டது. 1980 ஐத் தொடர்ந்த காலப்பகுதியில் அடிக்கடி திறைசேரி உண்டியல் வெளியீட்டின் உச்ச அளவு அதிகரிக்கப்பட்டு வந்தமைகுறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1981 ஜூலைக்கு முந்திய 18 மாதங்களுக்குள் நான்கு தடவை இந்த எல்லை உயர்த்தப்பட்டது. 1981 ஜூலை 8 ஆம் திகதி இந்த எல்லை ரூ. 13,000 மில்லியனாக உயர்த்தப்பட்டது. ஒரே தடவையில் பெருந்தொகை அதிகரிப்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் நிகழ்வாக இது அமைந்தது இதன் பின் 1985 நவம்பர் 21 - ல் இது ரூ. 25,000 மில்லியனாகவும் 1986 நவம்பர் 21 - ல் ரூ. 35,000 மில்லியனாகவும் உச்ச அளவு உயர்த்தப்பட்டது.

டது. 1987 மே மாத ஈற்றில் வெளியிடப்பட்டு வெளிநின்ற திறைசேரி உண்டியல்களின் முகப்பெறுமதி ரூ. 26,750 மில்லியனாகக் காணப்பட்டது 1988 டிசம்பரில் உச்சஎல்லை 55,000 மில்லியனாக இருந்தது.

முதன்முதலாக 1941 ல் திறைசேரி உண்டியல்கள் வெளியிடப்பட்டபோது திறைசேரியின் பொதுப்படு கடன் பிரிவே இதன் வெளியீடு தொடர்பான அலுவல்களை நிறியது. 1950 ஜூலை 28-ம் திகதி இலங்கை மத்திய வங்கி தொழிற்பட ஆரம்பிக்கும்வரை இதே நிலை தொடர்ந்தது. இவ்வங்கியை உருவாக்கிய 1949-ம் ஆண்டின் 58 ஆம் இலக்க பணவியல் சட்டத்தின் (Monetary Law Act) 113-ம் பிரிவுக்கு அமைய பெர்துப்படுகடன் முகாமைத்துவத் தொழிற்பாடு அரசின் முகவர் என்ற வகையில் இலங்கை மத்திய வங்கியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மத்திய வங்கி பொதுப் படுகடன் தீணைக்களம் ஒன்றினை அமைத்து அது தொடர்பான அலுவல்களை அதனூடாக மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதான அம்சங்கள்

அரசின் பல்வேறு வருமான மூலங்களில் ஏற்படும் வீழ்ச்சிகளை ஈடுசெய்யவும், எதிர்பாராத செலவினங்கள் ஏற்படும் போது அவற்றைச் சமாளிப்பதற்கும் தேவையான தற்காலிக நிதிகளைத் திரட்டும் முறையாகத் திறைசேரி உண்டியல் வெளியீடு அமைந்து வந்துள்ளது. வணிக வங்கிகள் கூட்டிணைக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள், பிற நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் போன்றோரின் முதலீடுகட்கு களமமைக்கும் வழிமுறையாகத் திறைசேரி உண்டியல்கள் தற்போது காணப்படுகின்றன. போதிய வருமானம் பெறப்படும் வேளைகளில் வழக்கிலிருக்கும் திறைசேரி உண்டியல்கள் மீட்கப்படுவதுமுண்டு. எவ்வாறாயினும் அண்மைக் காலங்களில் பாதிட்டின் பற்றாக்குறைகளை இட்டு நிரப்பும் மூலங்களில் பிரதானமாகத் திறைசேரி உண்டியல்கள் அமைந்துள்ளன.

திறைசேரியின் பிரதிச் செயலாளர் சார்பிலேயே திறைசேரி உண்டியல் தொடர்பான அனைத்து நடவடிக்கைகளும்

மேற் கொள்ளப்படுகின்றன. அவரது கையொப்பத்துடனேயே அவை வெளியிடப்படுகின்றன. உண்டியலின் வெளியீடு, அவற்றின் மீட்டி என்பன தொடர்பான நடவடிக்கைகள் திரள் நிதி (Consolidated fund) ஊடாகவே மேற் கொள்ளப்படுகின்றன.

ரூபா 1,000/- அல்லது அதன் பெருக்குத்தொகை என்ற பெறுமானம் கொண்ட உண்டியல்களே வெளியிடப்படுகின்றன.

முதிர்வுக் காலம்

உள்ளூர் திறைசேரி உண்டியல் வெளியீட்டுச் சட்டத்தின்படி தற்போது ஒரு வருடத்துக்கு மேற்படாத முதிர்வுக்காலத்தைக் கொண்ட உண்டியல்களே வெளியிடப்படலாம். திறைசேரி உண்டியல்கள் முதன் முதலாக வெளியிடப்பட்டபோது அவற்றின் முதிர்வுக்காலம் மூன்று மாதங்கட்கு வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. 1981 ஜூலை மாதத்தில் தான் முதன் முதலாக ஆறு மாத கால முதிர்வு கொண்ட உண்டியல்கள் வெளியிடப்பட்டன. தற்போது இவற்றுடன் ஒரு வருட முதிர்வுடைய உண்டியல்களும் வெளியிடப்படுகின்றன.

வட்டி வீதம்

இதற்கான வட்டி வீதம் ரூ 100/-ன் படியான கழிவு செய்யப்படும் பெறுமதியில் அமையும். இந்த வீதங்கள் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. 1951-55 காலப்பகுதியில் 0.4% விருந்து 0.8% வரையும் வட்டி வழங்கப்பட்டது. 1960-75 வரையிலான காலப்பகுதியில் 2.0% முதல் 5.0% வரையிலான வட்டி செலுத்தப்பட்டது. 1975-79 காலப்பகுதியில் வட்டி வீதம் 5.0% வரையினதாக அமைந்திருந்தது. 1984 ஆம் ஆண்டில் பல தடவைகள் வட்டி வீதம் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டில் உண்டியல்கட்கு 9.0% முதல் 14.0% வரை வட்டி செலுத்தப்பட்டது. திறை

சேரி உண்டியல்கட்கு வழங்கப்பட்ட மிக உயர்ந்த வட்டி வீதமாக ஆண்டுக்கு 14% வழங்கியமையைக் குறிப்பிடலாம். 1985 அக்டோபரில் வட்டி விகிதத்தில் கீழ்நோக்கிய சீரான திருத்தம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன்பின் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணை விளக்கும்.

காலப்பகுதி	வட்டிவிகிதம்
1985 - அக்டோபர்	14% - 13%
1985 - டிசம்பர்	13% - 11.5%
1986 - முற்பகுதி	13%
1986 - பிற்பகுதி	12%
1987 - முற்பகுதி	11% - 12%
1988 -	18%

திறைசேரி உண்டியல்கள் அரசு பிணைகளாக அமைந்துள்ளமையால் நாட்டின் பொதுவட்டி அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படுத்த விரும்பும்போது இவற்றுக்கு வழங்கப்படும் வட்டி வீதத்தில் அரசு மாற்றங்களைச் செய்யும். இதனைப் பின்பற்றி பொது வட்டி அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் நிகழும்.

மாதாந்த / வாராந்த வெளியீடு

தற்போது அரசாங்கம் மாதம் இருமுறை திறைசேரி உண்டியல்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. ஒவ்வொரு மாதமும் 1-ம், 15-ம் திகதிகளில் இவ்வெளியீடு மேற் கொள்ளப்படுகின்றது. திறைசேரியின் உடனடிப் பணத்தேவகட்கு ஏற்ப வெளியிடப்படும் தொகை வேறுபடும். ஏனைய தினங்களில் வெளியிடப்படும் திறைசேரி உண்டியல் இடைத்தர திறைசேரி உண்டியல் என அழைக்கப்படுகின்றன. 1986 நவம்பர் மாதத்தின் இரண்டாம் வாரத்திலிருந்து உண்டியல் வெளியீட்டுக்கான கால இடையீடு ஒரு வாரமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திகதியிலிருந்து ரூ.250 மில்லியன் பெறுமதி கொண்ட திறைசேரி உண்டியல்களை வாராந்தம் வெளியிடுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுமக்களுக்குத் தமது சேமிப்புக்களை முதலீடு செய்வதற்குள்ள வாய்ப்பு

புகளை வாராந்த வெளியீடுகள் வாயிலாக விரிவுபடுத்த முடியும் என நம்பப்படுகின்றது. அத்துடன் வங்கித்துறையினரிடையேயும் வங்கியற்ற துறையினரிடையேயும் காணப்படும் முதலிடப்படக் கூடிய குறுங்கால நிதிகளைத் திரட்டவும் வாராந்த வெளியீடுகள் உதவக் கூடும் எனவும் நம்பப்படுகின்றது.

உண்டியலின் பண்புகள்

திறைசேரி உண்டியல்கள் ஆரம்பத்தில் வெளியிடப்பட்டபோது அவற்றைக் கொள்வனவு செய்தவரே அவற்றின் முதிர்வுக்காலம்வரை அவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டியவராக இருந்தார். ஆனால் தற்காலத்தில் வெளியிடப்படும் திறைசேரி உண்டியல்கள் கைமாறத்தக்க ஆவணமாக (Negotiable Instrument) அமைகின்றன. கட்டளைக் காசோலைகளைப் போல இவை புறக்குறிப்பிடப்பட்டு ஒரு வரிடமிருந்து பிறிதொருவருக்கு மாற்றப்படலாம்.

கொள்வனவாளர்

வர்த்தக வங்கிகள், அரசு திணைக்களங்கள், கடன் ஆழ்ந்திதிகள் (Sinking Funds), காப்புறுதி நிறுவனங்கள், கூட்டிணைக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள், ஏனைய நிறுவனங்கள் என்பனவற்றை உள்ளிட்ட வங்கித்துறை மூலங்களினாலும், வங்கியற்ற துறை மூலங்களினாலும் திறைசேரி உண்டியல்கள் கொள்வனவு செய்யப்படுகின்றன. இவற்றைக் கொள்வனவு செய்பவர்களுள் முதன்மை இடம்பெற்றதாக இலங்கைமத்திய வங்கி செயற்பட்டு வந்துள்ளது. வழங்கப்படும் உண்டியல்கள் யாவற்றையும் பொதுமக்களுக்கு விற்பனவு செய்யத்தக்க நிலை இலங்கையில் இன்னும் உருவாகவில்லை வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் குறுங்கால நிதித்தேவைகளைப் பணச்சந்தை ஊடாகவே ஈடுசெய்யக்கூடியதாக இருக்கின்றது அங்கு வங்கியற்ற மூலங்கள் ஏராளமான சேமிப்பைக் கொண்டிருப்பதுடன் அவற்றை ஆவணங்களில் முதலீடு செய்வதில் போதிய அனுபவமும் கொண்டுள்ளன. இதனால் அங்கு வழங்கப்படும் திறைசேரி உண்டியல்களில் பெரும்பாலானவற்றை வங்கியற்ற மூலங்களே கொள்வனவு செய்கின்றன, இலங்கையில் பணச்

சந்தை முழுமையான வளர்ச்சி பெற்றிராமையால் வங்கியற்ற மூலங்கள் திறைசேரி உண்டியல்களை அதிகளவு கொள்வனவு செய்யக்கூடிய நிலை எழவில்லை. அத்துடன் திறைசேரி உண்டியல் வெளியீட்டின் அளவும் காலத்துக்குக் காலம் அதிகரித்தே வந்துள்ளது. இதனால் மத்திய வங்கியும், வர்த்தக வங்கிகளும் பெருமளவு திறைசேரி உண்டியல்களைக் கொள்வனவு செய்யவேண்டிய நிலை தொடர்ந்து காணப்படுகின்றது.

குறிப்பிட்ட வெளியீட்டில் எந்த விகிதாசாரத்தை மத்திய வங்கி கொள்வனவு செய்யவேண்டும் என்பதற்குச் சட்ட முறையான வரையறைகள் ஏதும் காணப்படவில்லை. இதனால் ஏனையோரால் கொள்வனவு செய்யப்படாது எஞ்சும் அனைத்து உண்டியல்களையும் இலங்கை மத்திய வங்கி கொள்வனவு செய்கின்றது. 1985ன் ஈற்றில் வெளிநின்ற ரூ. 22, 280 மில்லியன்பெறுமதி கொண்ட திறைசேரி உண்டியல்களில் 92.6% மானவை மத்திய வங்கியால் கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருந்தன. 1986ன் ஈற்றில் வெளிநின்ற திறைசேரி உண்டியல்களின் பெறுமானம் ரூ. 26.172.6 மில்லியன் ஆகும் இவற்றில் 84.51% மத்திய வங்கியின் உடமை யாகக் காணப்பட்டது. வங்கியற்ற துறையின் பங்கு 14.9% மாக மட்டுமே அமைந்திருந்தது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறல் வேண்டும். தற்போது துணைதிறைசேரி உண்டியல் சந்தையும் இங்குகிறது.

விளைவுகள்

வெளியிடப்படும் திறைசேரி உண்டியல்களின் ஏனையோரால் கொள்வனவு செய்யப்படாது எஞ்சும் அனைத்து உண்டியல்களையும் மத்தியவங்கி கொள்வனவு செய்ய முன்வருவதனால் தனக்குத் தேவையான குறுங்கால நிதிகளை சுலபமாகப் பெற்றுக் கொள்ள அரசினால் முடிகின்றது. இதனால் பணம் உருவாக்கப்படும் ஆற்றல் அதிகரிக்கின்றது. இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட பணம் பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் ஒதுக்குகளை அதிகரிக்க ஏதுவாகின்றது. இதன் விளை

வாக வர்த்தக வங்கிகளின் கடனாக்க ஆற்றல் அதிகரிக்கின்றது. உற்பத்தி அல்லது இறக்குமதிகள் அதிகரிக்காத நிலையில் பணத்தின் அளவில் ஏற்படும் மாற்றம் பணவீக்கத்தையே ஏற்படுத்தும். சுருங்கக் கூறின், மத்திய வங்கி பெருமளவு உண்டியல்களைக் கொள்வனவு செய்யும் நிலை பொருளாதாரத்தில் விரும்பத்தகாத விளைவுகள் பலவற்றை ஏற்படுத்துவதாகவே அமையும்.

குறுங்கால நிதியீட்டத்தின் ஊடகமாகவும், கடன் கருவியாகவும் திறைசேரி உண்டியல் அண்மைக் காலத்தில் அதிகளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எனினும் வெளியீட்டின் பெரும்பகுதி மத்திய வங்கியின் உடைமையாக மாற்றப்படுவதனால் பொது நிதியீட்டத்தின் பாதகமான விளைவுகளைப் பொருளாதாரத்தில் பரவச் செய்யக் கூடும் என்பதை மனங்கொள்வது அவசியம். *

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம்

பிரதேசமட்டத்தில் தேவையான அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்திட்டங்களுக்கென தேசிய வரவு செலவுத்திட்டத்திலிருந்து நிதியை நிர்வாக மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் முறை இதுவாகும். பிரதேசவளங்களை முன்னேற்றுவதற்காக பிரதேசமட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட ஆலோசனைத் திட்டங்களை மாவட்ட அமைச்சரின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்தும் போது தேவைப்படுகின்ற நிதியை வழங்குவதாகக் காணப்படுகிறது.

இந்த முறை 1974ல் அரசியல் அதிகாரிகள் முறையின் கீழ் சரியாக நடைமுறைக்கு வரத்தொடங்கியது. 1971ம் ஆண்டின் உணவுப் பற்றாக்குறையின் போது எல்லா மாவட்டங்களிலும் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தும் திட்டத்துடன் தொடர்புடையதாகவே இப்பாதீட்டுமுறை அமுலுக்கு வந்தது. 1978ல் மாவட்டசபைகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட போது இப்பாதீடு புதுப்பிக்கப்பட்டது.

இயல்புகள்

இப்பாதீடு தொடர்பான பிரதான இயல்புகளைப் பின் வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

(அ) தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முன் திட்டங்கள் எதுவுமன்றியே மாவட்ட அமைச்சுக்கு இதில் பணம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது.

(ஆ) பணமானது எல்லாத் தேர்தல் தொகுதிகளுக்கும் சம அடிப்படையில் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்படும்.

(இ) இந்த ஒதுக்கீட்டுத் தொகையை பிரதேச ரீதியில் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டங்களின் கீழ் மாவட்டசபை தயாரித்த முக்கிய அட்டவணைப்படி பயன்படுத்த வேண்டும். இத் திட்ட அறிக்கைகள் கிராமோதய சபையினரின் ஒத்துழைப்புடன் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினரால் தயாரிக்கப்படுவனவாக இருக்கும்.

(ஈ) அரசாங்க அதிபரே மாவட்டசபையின் செயலாளராகவும், இந்த நிதியின் நிர்வாகியாகவும் இருப்பார். மாவட்டத்தில் தொகுதிவாரியான நிதி ஒதுக்கீடுகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் விருப்பத்தேர்வுக்கு ஏற்ப அமையும்.

மாவட்டசபையின் பொறுப்பில் மாவட்ட அமைச்சரின் கீழ் இவை விடப்படுகின்றன.

நோக்கங்கள்

இப்பாதீடு பிரதானமாகப் பின்வரும் நோக்கங்களுடன் செயற்பட்டு வருகிறது.

(அ) பிரதேச வளங்களிலிருந்து உச்சப்பயன்பெறுதல்.

(ஆ) இலகுவான நிதி ஒதுக்கீட்டு முறையில் இலகுவான ஒழுங்குவிதிகளின் கீழ் சுருகருப்புடன் பணத்தைப் பயன்படுத்த திட்டமிடுதல்.

(இ) பிரதேச மட்டத்தில் நிலத்துடன் தொடர்புடையதாக சுயதொழில் வாய்ப்புக்களை விரிவுபடுத்துதல்.

(ஈ) பிரதேசமட்டத்தில் உடல் உழைப்புக்கேற்றவகையில், பிரதேசங்களின் தேவைகள், வளங்கள் பற்றிய அறிவுடைய மக்களிடமிருந்து ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்.

நிதி ஒதுக்கீடுகள்

ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்குமான நிதி ஒதுக்கீடுகள் சம அளவில் அமையவில்லை. கொழும்பு, குருகைல் போன்ற மாவட்டங்கள் அதிகளவான நிதியைப் பெற்ற போது, மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு போன்ற மாவட்டங்கள் குறைவான நிதியைப் பெற்றிருந்தன. ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் நிதியினளவு பின்வருவனற்றில் தங்கியிருக்கும்.

- (1) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள தேர்தல் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை
- (2) மாவட்டத்தின் பரப்பளவு
- (3) குடித்தொகை அளவு
- (4) கிடைக்கத்தக்க மூலவளங்களின் அளவு
- (5) அபிவிருத்திக்கான ஏனைய வாய்ப்புக்கள்.

இவ்வாறான நிதி பெருமளவுக்கு மூலதனச் செலவாகவே பயன்படுத்தப்படும். மிகவும் குறைந்தளவான நிதியே நடைமுறைத் தேவைகளுக்குரிய மீண்டெழும் செலவுகளாகக் காணப்படும்.

இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படையிலான தொழிற்பாட்டுப் பகுப்பு 1984 ல் உள்ளவாறு பின்வருமாறு காட்டப்பட்டுள்ளது.

பன் முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்டம்
(தொழிற்பாட்டுப் பகுப்பு) 1984

விடயம்	தொகை (மில்லியன் ரூபா)	சதவீதம்
(1) மூலதனச் செலவு	412.3	98.6
1.1 வேளாண்மையும் நீர்ப் பாசனமும்	25.9	6.2
அ) வேளாண்மை வேலைகள்	4.6	1.1
ஆ) வேளாண்மைப் பணி நிலையங்கள்	2.9	0.7
இ) கூட்டுறவுப் பண்ணைகள்	0.4	0.1
ஈ) மாவட்டப்பிரிவுச் செயற்திட்டங்கள்	0.2	0.1
உ) நீர்பாசன வேலைகள்	14.9	3.6
ஊ) காணி ஆணையாளர்	2.2	0.5
எ) ஏனையவை	0.7	0.2
1.2 தொடர்பூட்டல்	73.6	17.6
1.3 சமூகப்பணிகள்	12.5	3.0
1.4 கல்வி	82.4	19.7
1.5 நடைமுறை (சுகாதாரம்)	7.4	1.8
1.6 கடற்கொழில்	0.4	0.1
1.7 உள்ளூராட்சி மன்ற வேலைகள்	56.9	13.6
1.8 பொது நிர்வாகம்	21.2	5.1
1.9 தயாரிப்பு	4.3	1.0
1.10 மின்வலு	75.8	18.1
1.11 ஏனையவை	51.9	12.4
(2) மீண்டெழும் செலவு	6.0	1.4
மொத்தம்	418.2	100.0

மூலம்: அட்டவணை 10.8
பொருளாதார மீளாய்வு 1984
இலங்கை மத்திய வங்கி

இவற்றில் அதிகளவான நிதி பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் தபால் அலுவலகங்கள், உள்ளூராட்சி மன்றக் கட்டிடங்கள் கிராமிய மின்வலு அமைப்பு, வேளாண்மை வேலைகள் போன்றவற்றுக்குச் செலவிடப்பட்டிருந்தன.

இப்பாதீட்டிற்கென 1975 ல் 120.4 மில்லியனிலிருந்து 1980 ல் 427.5 மில்லியனாகவும், 1984 ல் 418.3 மில்லியனாகவும் அதிகரித்திருந்தது.

செயற்படுத்தல்:

தேசிய வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து மாவட்ட அமைச்சுக்களை எல்லாத் தேர்தல் தொகுதிக்கும் 1 மில்லியன் வரை எல்லா வருடத்திலும் ஜனவரி முதலாம் திகதியிலிருந்து திறைசேரியால் நேரடியாகப் பெற்றுக்கொடுக்கப்படும்.

இத்தகைய பணத்தை செலவிடுவதற்காக மாவட்ட அமைச்சரின் கீழ் மாவட்ட சபை காணப்பட்டது. இதன் செயலாளராக அரசு அதிபர் செயற்படுவதற்கு உரிமையுடையவர்.

பணத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்ட அறிக்கை பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளிலிருந்து பெறப்படும். ஒவ்வொரு தேர்தல் தொகுதியில் பல உப அரசு அதிபர்கள் பிரிவுகளிருக்கும். கிராமோதய சபைகளின் ஒத்துழைப்புடன் அந்தந்தப் பிரதேசங்களின் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிக்கைகளை உப அரசு அதிபர் பிரிவுகள் தயாரிக்கின்றன.

இவ்வாறு திரட்டப்பட்ட விபரங்களினடிப்படையில் அரசு அதிபர் பிரிவுகளால் தயாரிக்கப்பட்ட திட்ட அறிக்கையை அரசாங்க அதிபர் காரியாலயத்தின் திட்டமிடற் பிரிவு திரும்பவும் பொருத்தமான திணைக்களங்களுக்கு அனுப்பி சாத்திய அறிக்கைகளைத் தயாரிக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளும். இந்தத் திட்டமிட்ட அட்டவணை அடிப்

படையில் ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் பணம் கொடுபடும். தேவையேற்படித் திட்டங்களுக்கென மேலதிகமாகப் பணம் பெற்றுக்கொடுக்கும் உரிமை அரசு அதிபருக்கு உண்டு.

குறித்த வருடத்துக்கென ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தொகையில் ஏதாவது ஒரு பகுதி செலவிடப்படாது எஞ்சினால் அடுத்த ஆண்டுக்குரியதாகத் திருப்பப்பட்டு திறைசேரிக்கு உரியதாக ஒதுக்கப்பட்டுவிடும்.

அமுலாக்கம்:

இந்த பாதீட்டை மாவட்ட மட்டத்தில் அமுலாக்கும் பொறுப்பு மாவட்ட சபையிடம் விடப்பட்டிருந்தாலும், தேசிய ரீதியில் திட்டமிடல் அமுலாக்கல் அமைச்சே பொறுப்புடையதாகக் காணப்படும். நாட்டின் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் சம வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவற்கு இத்திட்ட அமுலாக்கம் உதவும். கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதாயும் இந்த அமுலாக்கம் காணப்படுகிறது.

எனினும் இப்பாதீடு தொடர்பாக பின்வரும் குறைபாடுகள் குறிப்பிடப்பட்டன.

1) இந்த நிதி பெருமளவுக்கு கட்டிட நிர்மாணத் துறையில் செலவிடப்பட்டமை திருப்தியற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.

2) தொகுதி அடிப்படையில் பணம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் போது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ப சில பகுதிகள் பாதிக்கப்படும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

தேசிய திட்டமிடலை இலகுவடுத்தி அபிவிருத்தியைப் பரவலாக்குவதில் தேசிய பாதீட்டின் இடைவெளிகளை நிரப்புவதில் இவ்வரவு செலவுத் திட்டம் முக்கிய பங்காற்றி வருகிறது.

வினா — விடைகள் (G. C. E. A/L)

மாணவர்கள் பரீட்சைக்கு விடையளிக்கும் போது வினாவைப் புரிந்து கொள்ளாதல், நேரத்துள் விடையளித்தல், சரியான விடையை எழுதுதல், பொருத்தமான முறையில் விடைகளுக்கிடையில் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தல் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும்.

இந்த வகையில் மாணவர்களுக்கு உதவுவதற்காக தேவையான அறிவுறுத்தல்களுடன் கடந்த கால அரசு நிதி தொடர்பான க. பொ. த (உ.த) பரீட்சை வினாக்களுக்கு விடை எழுதி காட்டப்பட்டுள்ளது.

இதே ஒழுங்கில் விடையளிக்கப் பழகுதல் வேண்டும்.

பின்னிணைப்பு 1

அரசநிதி

1988

வினா: 1

இலங்கை போன்றதொரு கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரப் பங்கு என நீர் கருதுவது யாது?

இத்தகைய கலப்புப் பொருளாதாரங்களில் சந்தைப் பொறிமுறையினால் நிறைவேற்றப்பட முடியாத விடயங்களை நிறைவேற்றுவதில் அரசின் பங்கு அவசியம் எனக் கருதப்படுகிறது. அத்தகைய நடவடிக்கைகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1) சந்தைத் தொழிற்பாட்டுக்கு உட்படாத பொதுப் பொருட்கள், சேவைகளை அரசாங்கமே வழங்கவேண்டியுள்ளது.

உதாரணம்:- வீதி வெளிச்சம், பொது நூலகசேவைகள், பொதுப்பாதுகாப்புக்கள்.

118

2) எல்லா மக்களுக்குமுரிய அடிப்படையான பொதுசமூக நலன்பேணும் சேவைகளை இலவசமாக வழங்கவேண்டியுள்ளது.

உதாரணம்:- இலவசக்கல்வி, இலவச சுகாதாரம், வறியோருக்கான உணவு முத்திரை

3) பேரினப்பொருளாதார மாறிகளை உறுதிப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

உதாரணம்:- பணவீக்கத்தைக் குறைத்தல், சென்மதி நிலுவையை சமநிலைப்படுத்துதல், தொழில் வாய்ப்பை விரிவுபடுத்துதல்.

4) நாட்டின் வருமான சமமின்மையைக் குறைத்து சமநிதியைப் பேணுதல்.

உதாரணம்:- செல்வந்தர் மீதான வரிவிதிப்புக்களும் ஏழைகளுக்கான மானியங்களும்

5) பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்தல்.

உதாரணம்:- தனியார் முதலீடு, அரசமுதலீடு என்பவற்றை அதிகரிக்கும் நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துதல்.

6) தேசிய நன்மை கருதி தனியார் துறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதில் அரசாங்கம் தலையிடவேண்டியுள்ளது.

உதாரணம்:- தனியுரிமை வளர்ச்சியைக் குறைத்தல், சூழல் மாசடைவதைக் கட்டுப்படுத்துதல்.

(பரீட்சையில் இவ்வினாவுக்கு ஐந்து புள்ளிகள் ஒதுக்கப்பட்டால் இவற்றுள் யாதாயினும் மூன்று விடயங்கள் மாத்திரம் விளக்குதல் போதுமானது. பதிலாக பத்துப்புள்ளிகள் ஒதுக்கப்பட்டால் குறைந்தது ஐந்து விடயங்களை விளக்கவேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.)

□

119

வினா: 2

தனியார் முதலீட்டை மேம்படுத்துவதற்கு பாதிட்டுக் கொள்கையை ஓர் அரசாங்கம் எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்பதை விளக்குக.

தனியார் முதலீடுகளினால் நிரப்பப்பட முடியாத பின்னணித்துறை சார்ந்த ஊக்குவிப்புக்களை வழங்குவதுடன் தேவையான பல்வேறு சலுகைகளையும் அதிகரிப்பதில் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டும், இவற்றைத் தனது ஒழுங்கு முறையான பாதிட்டின் செலவுகள், வரிமுறைகள் மூலமாக மேற்கொள்கின்றது. அவற்றைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

1) தனியார் துறைக்கு ஊக்கமளிக்கத்தக்கதாக பொருளாதார உள்ளமைப்பு வசதிகளில் அரசு தன்முதலீடுகளை அதிகரிக்கும்.

உதாரணம்:- பாதைகள் அமைத்தல், மின்சார அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தல், தொலைத்தொடர்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தல், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தல்.

2) உற்பத்தியாளருக்கான செலவுகளை ஈடுசெய்யும் வகையில் மானியம் வழங்கும்.

3) முதலீட்டாளருக்கென வரிச்சலுகைகள், வரிவிடுதலைகள் என்பவற்றை அறிமுகப்படுத்தல்.

4) சந்தைப் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காக இறக்குமதிப் பொருட்கள் மீதான இறக்குமதித் தீர்வைக் கட்டணங்களை அதிகரித்தல்.

5) தனியார்துறைக்கு வங்கிகள் அதிக நிதியை வழங்கும் படி செய்வதற்கு அரசாங்கம் அவற்றில் தான் பெறும் கடன்களைக் குறைக்க முயலும்.

6) முதலீட்டு விருப்பத்தினை அதிகரிக்கும் வகையில் பேரின பொருளாதார உறுதியை பாதுகாப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்தல்.

(இதில் ஐந்து புள்ளிகளாயின் இவற்றுள் யாதாயினும் மூன்று விடயங்களை மாத்திரம் விளக்குக. பத்துப் புள்ளிகள் தரப்பட்டால் யாதேனும் ஐந்து விடயங்களை விளக்குதல் வேண்டும்.)

வினா: 3

பின்வரும் கூற்றுக்களின் மூலம் நீர் விளங்கிக்கொள்வது யாது? தடித்த எழுத்திலுள்ள பதங்களில் விசேட கவனம் செலுத்தவும்.

i) 1986 ல் அரசாங்க பிசுக்கால் (அரசிறை) இயக்கப் பாடுகளின் விரிவாக்கத் தாக்கம் 3047 மில்லியன் ஆகும்.

ii) அண்மை ஆண்டுகளில் அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளுள் அரைப்பங்கிற்கும் மேலானவை வெளிநாட்டு நிதியை நாடுவதன் மூலம் நிதியிடப்பட்டுள்ளன.

iii) அண்மை ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்தின் மூலதனச் செலவின் ஏறத்தாழ 60% மூலதன கைமாற்றங்களுக்கையே கொண்டதாயிருந்தது.

iv) அண்மை ஆண்டுகளில் பிசுக்கால் சமநிலையின்மைகள் நாட்டில் பேரினப் பொருளியல் உறுதியின்மைக்கு ஒரு பிரதான மூலமாக அமைந்தது.

1) வரவு செலவுத்திட்டங்களில் ஏற்படும் பற்றாக்குறையை நிரப்புவதற்கு கையாளும் சில வழிமுறைகளினால் பண நிரம்பல் அதிகரிக்குமாயின் அது விரிவாக்கத் தாக்கம் எனப்படுகிறது. இதனால் பண நிரம்பல் உயரும் போது பணவீக்கம் ஏற்படவும் முடியும். இதனால் இது விரும்பத்தக்கதல்ல.

பற்றுக்குறைக்கு நிதியீட்டுதற்காக வங்கித்துறையிலிருந்து கடன் பெறும் போது இந்த நிலை ஏற்படுகிறது. பணநிலுவைகளைக் கையாளும் போதும் இதே விளைவு ஏற்பட முடியும். இவ்வாறு ஏற்பட்ட பண நிரம்பல் அதிகரிப்பே 3047 மில்லியன் ரூபாவாகும்.

- 2) பாதிட்டு பற்றுக்குறையை நிரப்புவதற்கு உள்நாட்டு மூலங்கள் போதாத விடத்து வெளிநாட்டு மூலங்களை பயன்படுத்துவதுண்டு. அவற்றையே வெளிநாட்டு நிதி என்பர்.

இதில் பின்வரும் வழியிலான நிதிகள் அடக்கப்படும்.

- அ) நன்கொடைகள்; இவை திருப்பிச் செலுத்த தேவையில்லாதன. இதனால் சுமையற்றவை.
- ஆ) திட்டக்கடன்கள்: செயல் திட்டங்களுக்காக பெறக் கூடியவை. இவை பிணக்கப்பட்ட உதவிகள் எனப்படும். வேறு தேவைக்கு இதைப் பாவிக்க முடியாது.
- இ) சலுகைக் கடன்கள்: குறைந்த வட்டியுடன் நீண்ட தவணையுடையனவாயும், பெறும் நாடுதான் விரும்பிய படி பயன்படுத்தக் கூடியதாயுமிருப்பதை இது குறிக்கும்.
- ஈ) வர்த்தகக் கடன்பாடுகள்: சந்தை நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்ட முறையில் பெறக்கூடியவை. இவை விரும்பத்தக்கவையல்ல.

இந்த வெளிநாட்டு நிதிகள் பணவடிவிலோ, பண்டவடிவிலோ அமைய முடியும்.

- 3) மூலதன கைமாற்றங்கள் என்பது அரசின் மூலதனச் செலவின வகைகளுள் ஒன்றாகும். அரசாங்கம் நேரடியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய செயற்திட்டத்தை மற்றொரு அமைப்பு நடைமுறைப்படுத்தும் போது அதற்கென கைமாற்றப்படும் தொகைகளே இவையாகும்.

அரசு திணைக்களங்களிலிருந்து அதிகாரசபை போன்றவற்றுக்கு கொடுப்பனவாக இவை காணப்படும். முதலீடுகளாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையற்றான் இவை கொடுக்கப்படுகின்றன.

மகாவலி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை, இலங்கை மின்சாரசபை, நீர் விநியோக வடிகாற்சபை, எயர் லங்கா நிறுவனம் போன்றவற்றுக்கான கொடுப்பனவுகள் இவ்வாறுவையாகும்.

- 4) பேரினப் பொருளாதார மாறிகள் தொடர்பாக சமநிலைகள் இழக்கப்படுதலையே பேரினப் பொருளாதார மாறிகளின் உறுதியின்மை என்பர்.

அதாவது பணநிரம்பல் அதிகரிப்பதன் காரணமாக பொதுவிலை மட்டம் கூடிச்செல்லுதல், சென்மதி நிலுவையில் குறைநிலைகள் அதிகரித்துச் செல்வதையும் பாதிக்கின்ற பற்றுக்குறையளவு தொடர்ந்து கூடிச் செல்வதையும் இது குறிக்கும். இத்தகைய முழு அளவிலான தளம்பல் நிலைகளையே பேரினப் பொருளாதார உறுதியின்மை குறிக்கிறது.

அண்மைக்காலங்களில் அரசிறை மூலங்களின் அதிகரிப்பை விட அரசு செலவினங்கள் வேகமாக அதிகரிப்பதன் விளைவாகவே இச்சமநிலையின்மை ஏற்பட்டு வந்துள்ளது.

1987

வீடு: 1

பொதுப் பொருள், தனியார் பொருள் 'ஆகிய இவற்றை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபடுத்திக் காட்டும் சிறப்பியல்புகள் யாவை? பொதுப்பொருளுக்கு ஓர் உதாரணம் தருக?

பொதுப்பொருள்:

அரசாங்கத்தினால் உற்பத்தி செய்து வழங்கப்படும் பொருட்களும் சேவைகளும் இதில் அடங்கும்; இவை மக்களால் கூட்டாக நுகரப்படும். இதனால் விலைகொடுக்காதோருக்கும் இவை கிடைக்கும், இவை விலைப்பொறிமுறைக்கு உட்படுவதில்லை. இதில் சிலர் பயன்படுத்துவதால் வேறு சிலருக்கு இழப்பு ஏற்படமாட்டாது. இதனால் இவற்றில் அமையச் செலவு இல்லை. இவ் உற்பத்திச் செலவுகள் அரசுவரியிலிருந்தே தாங்கிக் கொள்ளப்படும். இதனால் தனியார் இவற்றை உற்பத்தி செய்வதில்லை.

உதாரணம்: பொதுப் பாதுகாப்பு, வெள்ளப் பாதுகாப்பு பொதுவீதிகள், சூழல் பாதுகாப்புகள்.

தனியார் பொருள்:

தனியாரால் உற்பத்தி செய்து வழங்கப்படுவன. இவற்றின் உற்பத்திச் செலவுகளைத் தனியாரே தாங்கிக் கொள்வர். இவை சந்தை முறைக்கு உட்படும்: இதனால் விலை கொடுப்போர் மாத்திரமே இவற்றைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளமுடியும், ஒருவர் இவற்றைக் கொள்வனவு செய்தால் மற்றவர் இதனை இழக்க வேண்டும்; இதனால் அமையச் செலவுக்குட்படுவன. பெரும்பாலான சந்தைப் பொருட்கள் இவ்வகையினவே.

வினா: 2

அரசாங்க வரவுசெலவுத்திட்டம் (பாதி) ஒன்றில், நடைமுறைச் செலவுக்கும், மூலதன பொருட் செலவுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் யாவை? மூலதனச் செலவின் இரண்டு முக்கிய வகுதிகளைக் குறிப்பிடுக?

அரசாங்கம் தன் தொழிற்பாடுகளை மேற் கொள்வதற்கு வருடாந்தம் மேற் கொள்ளும் செலவுகள் இவையாகும். அரசு

தான் வழங்கும் சேவைகளை ஒழுங்காகப் பராமரிக்க மேற்கொள்ளப்படும் செலவுகள். இவை, சமூக நலன் பேண உதவுகின்றன.

உதாரணம்: ஆசிரியர் சம்பளங்கள், நுகர் பொருட்களின் கொள்வனவும், ஆக்கமும், பொதுப் படுகடன் வட்டிகள்.

மூலதனப் பொருட் செலவுகள்:

மூலதன இருப்புச் சொத்துக்களின் மட்டத்தை அதிகரிப்பதற்கான செலவுகள் இவையாகும். முதற்பொருட்களின் கொள்வனவு, ஆக்கம், பராமரிப்பு தொடர்பான செலவுகள் இவையாகும். அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான செலவுகள் இவையாகும்.

உதாரணம்: கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள் கொள்வனவு பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான கடன் தொகைகள்.

வினா: 3

‘குடித்தனக்காரர்களுக்குச் செய்யும் மாறுதல்கள்’ அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இத்தொடரின் கருத்து யாது? இத்தகைய மாறுதல்கள் தொடர்பாக இரண்டு உதாரணங்களைக் குறிப்பிடுக.

பொருட்கள், சேவைகளின் பாய்ச்சல் எதுவும் இல்லாமல் விட்டுத்துறையினருக்கு மாற்றப்பட்ட சாதனங்கள் இவையாகும். இவை உற்பத்தித் தொடர்பு அற்றவை. இதனால் ஒரு பக்கக் கொடுப்பனவுகள் எனப்படும். இவை வெறுமனே மறுபக்கீடுகளே, இவை சமூக நீதியைப் பேணுதற்கென்று அரசினால் வீட்டுத்துறைக்குக் கொடுப்பனவு வாகும்.

உதாரணம்: உணவு, மண்ணெண்ணெய் முத்திரைகள் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கான இலவசப்பாட நூல்கள்

சமூக சேவைகள் திணைக்கள கொடுப்பனவுகள், ஓய்வூதியம், வயோதிபர் கொடைகள்

வினா: 4.

அரசாங்க சேமிப்பு என்பதனால் சுருதப்படுவது யாது? அரசாங்க வரவுசெலவுந் திட்டமொன்றில் இத்தகைய சேமிப்புக்களின் முக்கியத்துவத்தை சுருக்கமாகப் பரிசீலிக்கவும்.

அரசு பாதிட்டில் நடைமுறைக்கணக்கில் காணப்படும் மிகையே அரசாங்க சேமிப்பு எனப்படும். அரசு நடைமுறைச் செலவினங்களிலும் பார்க்க கூடுதலாக அரசிறை காணப்படும் போது தான் இத்தகைய சேமிப்பு ஏற்படுகிறது. முக்கியத்துவம்

அ) முதலீடு செய்வதற்கு இந்த நிதியைப் பயன்படுத்த முடியும்.

ஆ) முதலீடுவதற்காகக் கடன் பெறும் அளவினை இது குறைக்க உதவும்.

இ) அரசாங்கம் தனது வரவுக்கேற்ப செலவிடுகின்றதா என்பதைக் காட்டும் குறிகாட்டி யாகவும் இது அமையும்.

ஈ) தேசிய சேமிப்பின் ஒரு பகுதியாக இது அமைவதால் தேசிய சேமிப்பினைக் காட்டவும் உதவும்.

வினா: 5.

சிறந்த வரிமுறைமை ஒன்றின் மூன்று முக்கியமான அளவுகோல்களைச் சுருக்கமாக விபரிக்குக்?

சிறந்தவரி முறையானது பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்டிருத்தல்.

1) நீதித்தன்மை: வரிச்சுமை சமனாக இருக்கும்படி வரி விதித்தல் வேண்டும். வருமானம் உயரும் போது வரி விதிப்பு வீதமும் கூடிச் செல்லுதல் வேண்டும்.

2) எளிமைத்தன்மை: விதிக்கப்படும் வரி முறை பற்றிய அடிப்படை அம்சங்கள் அனைத்தையும் வரி செலுத்துவோர் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில், வரி விதிப்பின் கணிப்பு முறை அமைதல் வேண்டும்.

3) சிக்கனத்தன்மை. வரிவிதிப்பதற்கு ஏற்படும் செலவுகள் இயன்றளவு குறைவாயிருத்தல் வேண்டும். வரி வருமானத்திலும் பார்க்க வரி அறவிடும் செலவு அதிகரிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

4) தூண்டுதற்ன்மை: வரி விதிப்பதால் சேமிப்போரும், முதலீடு செய்வோரும் ஊக்குவிக்கப்படத்தக்கதாயிருத்தல் வேண்டும்.

வினா: 6.

அண்மை ஆண்டுகளில், இலங்கை அரசாங்க வருமானம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் ஏறத்தாழ 24 சதவீதமாக இருந்தது. ஆனால் வருமான வரிகளின் மூலம் பெறப்பட்ட வருமானம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 4 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே இருந்தது. இத்தரவுகளைக்கொண்டு இலங்கையின் வரிமுறைமையின் தொழிற்பாடு பற்றி நீர் செய்யக்கூடிய முடிவு யாது?

இலங்கை அரசாங்கத்தின் வருமானத்தில் வரி வருமானம் அதிகளவில் காணப்படும் போது, அவற்றில் நேரில் வரிகளின் பங்கே மிகவும் அதிகமாகும். இவை பெரிதும் நுகர்வு தொடர்பான பண்டங்களின் உற்பத்தி செலவு தொடர்பானவையாகவுள்ளன:

இவற்றில் நேர்வரிகளின் பங்கு மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அவ்வாறு குறைவாகக் கிடைப்பதற்கான காரணங்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

- 1) இலங்கையின் சனத்தொகையில் பெரும்பாலானோர் குறைந்த வருமானம் பெறுவோராகவேயுள்ளனர். இதனால் இந்த வரி செலுத்துவோர் தொகையும் குறைவாயுள்ளது. இதனால் வருமானவரி குறைவாகும்.
- 2) உயர் வருமான வகுப்பினர் தமது செல்வாக்குகளைப் பயன்படுத்தி வரி செலுத்தாமல் ஒளித்துக்கொள்கின்றனர்.
- 3) புதிய முதலீடுகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் அதிகளவுக்கு வரிவிடுதலை, வரிச்சலுகை என்பவற்றை வழங்குவதால் வரி வருமானம் குறைகிறது.
- 4) அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் வருமானங்கள் மீது வரி விதிக்காமல், சலுகை வழங்கப்பட்டிருப்பதாலும் வரி வருமானங்கள் குறைகின்றன.

வினா: 7.

அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளுக்கு நிதியளிக்கும் முறைகள் என்ற வகையில் உள்நாட்டுச் சந்தைக் கடன் படல், உள்நாட்டுச் சந்தை அல்கடன் படல், என்பவற்றிற்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் யாவை? மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நிதியளிக்கும் முறைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டு உதாரணங்கள் தருக?

உள்நாட்டு சந்தைக் கடன்:

பணச்சந்தையில் திறைசேரி உண்டியல்கள், ஆவணங்கள், போன்றவற்றை நிதி நிறுவனங்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் வணிக வங்கிகளுக்கும் விற்பதன் மூலம் பெறப்படும் கடன்கள் இவையாகும்.

இதில் அடங்கும் பிரதான மூலங்கள் பின்வருவன.

1) வங்கித்துறைச் சந்தைக்கடன்:

மத்தியவங்கி, வணிகவங்கிகள் என்பனவற்றிடம் பெறப்படும் கடன்கள்.

2) வங்கி அல்லாத்துறை சந்தைக்கடன்:

ஊழியர் சேமலாபநிதியம், காப்புறுதிக் கூட்டுத் தாபனம்.

உள்நாட்டு சந்தையல்லாக்கடன்:

நாட்டின் அரசாங்கத்துடன் தொடர்புடைய பல்வேறு அமைப்புகளிலிருந்து அரசாங்கம் பெறக்கூடிய கடன்பாடுகள்.

இதில் அடங்கும் பிரதான மூலங்கள் பின்வருவன

- 1) திறைசேரியிடமிருக்கும் பொதுவைப்புக்கள்
- 2) விதவை, அனாதை நிதியம்
- 3) நிர்வாகக் கடன்பாடுகள்
- 4) PL 480 டன் தொடர்புடைய இணக்கிணை நிதியம்

வினா: 8.

விலை உறுதி நிலையைப் பேணுதல், அண்மை ஆண்டுகளில் இலங்கையில் வரவு செலவுத் திட்டம் சார் கொள்கையின் பிரதான நோக்கமாகத் தொடர்ந்தும் இருந்து வந்துள்ளது. விலை உறுதி நிலை என்பதன் மூலம் கருதப்படுவது யாது? இந்நோக்கத்தை எய்துவதற்கு வரவுசெலவுத் திட்டம் சார் கொள்கை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படலாம்.

விலை உறுதி நிலை என்பது உள்நாட்டில் விலைமட்டத்தை சார்பளவில் உறுதியாக வைத்திருப்பதாகும். அண்மைக் காலத்தில் பணவீக்கத்தைக் குறைப்பதே இலங்கையின் முக்கியமான பிரச்சினையாகக் கருதப்பட்டு வந்தது.

இந்த விலை உறுதியை ஏற்படுத்துவதற்கு வரவு செலவுத் திட்டம் சார் கொள்கை பின்வரும் வழிகளில் பயன்படுத்தப்படமுடியும்.

- 1) செலவுகளைக் குறைப்பதன் மூலமும் வருமானங்களை அதிகரிப்பதன் மூலமும் பற்றாக்குறையைக் குறைத்தல்
- 2) பணவீக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வங்கித்துறைக் கடன் போன்றவற்றை குறைத்தல் அல்லது அவற்றைக் கையாள்வதைத் தவிர்த்தல்
- 3) பண்டங்களின் மீதான நேரில் வரிகளைக் குறைத்தலும், உயர்வருமானத்தவர் மீதான நேர்வரிகளை அதிகரித்துக் கொள்ளுதலும்,

1986

வினா 1

கலப்பு முதலாளித்துவப் பொருளாதாரமொன்றிலே அரசாங்கத்தின் பொருளாதார முயற்சியின் குறிக்கோள் யாவை?

முதலாளித்துவ பொருளாதாரங்கள் தூயதனியார் முயற்சியில் இல்லை. அரசாங்க முயற்சிகள் படிப்படியாக பல துறைகளில் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அந்நாடுகளில் அரசு முயற்சிகளின் அடிப்படையாகப் பின்வரும் குறிக்கோள்கள் உள்ளன.

- 1) வள ஒதுக்கீட்டினை ஒழுங்குபடுத்துதல்

நாட்டின் பற்றாக்குறையான, மாற்றுபயோகமுள்ள வளங்களை சமுதாயத்திற்குரிய பொதுப் பண்டங்களின் உற்பத்திக்கு ஒதுக்கீடுசெய்தல். அதே போல் மக்களுக்கான சமூக நல சேவைகளாகிய கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவற்றுக்கு ஒதுக்கீடு செய்தல்.

130

- 2) நாட்டின் வருமானப் பங்கீட்டை சீராக்குதல்

மக்களிடையே சொத்துக்கள், வருமானம் என்பவற்றை இயன்றளவுக்கு சமனாக பங்கீடு செய்தல், செல்வந்தர்களில் வரிவிதிக்கும் போது ஏழைகளுக்கு மானியம் வழங்குதல்.

- 3) பொருளாதார உறுதியைப் பேணுதல்.

நாட்டில் தொழிலின்மையை அகற்றுதல், பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல், சென்மதிநிலுவையை சமநிலைப்படுத்துதல் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்துதல்.

- 4) பொருளாதார வளர்ச்சியையும், அபிவிருத்தியையும் பேணுதல்.

நாட்டின் தேசிய உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மேம்பாட்டினை ஏற்படுத்துதல்.

வினா 2

'அரசின் அதிகரிக்கும் பொருளாதார முயற்சி விதி' பற்றிப் பொருளியலறிஞர்கள் பேசுகின்றனர். அத்தகைய ஒரு விதியின் தொழிற்பாட்டின் பின்னணியிலுள்ள நியாயங்களை விளக்குக?

அரசாங்கம் தனது முயற்சிகளைத் தொடர்ந்தும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுதற்கு பின்வரும் காரணங்கள் பொறுப்பாய் அமைந்துள்ளன.

- 1) புதிய பொறுப்புக்கள் அதிகரித்தல்

நாடுகளில் ஏற்படுகின்ற சமூக, அரசியல் மாற்றங்களினால் பல புதிய கடமைகளைப் பொறுப்பேற்கவேண்டியேற்படுகிறது. காலத்துக்குக்காலம் ஏற்படுகின்ற பொதுமக்கள் கோரிக்கைகள் காரணமாகவும் புதிய தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்ளவேண்டியேற்பட்டுள்ளது.

□

தேய் தலைப் பிள்ளை
மாநகர துறை
யாழ்ப்பாணம் 131

2) குடித்தொகைப் பெருக்கம்

வருடாந்தம் குடித்தொகை அதிகரிக்கும்போது அரசு மேற்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகளும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன.

3) நவீனமயமாக்குதல்

அரசின் கடமைகளை உலகரீதியிலான முன்னேற்றங்களுடன் இயைந்து செல்லக்கூடியதாக, படிப்படியாக சிறப்பான முறையிலும், செறிவாகவும் கொண்டு நடாத்த வேண்டிய தேவை ஏற்படுவதாலும் அதிக முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றது.

வினா 3

பின்வரும் தலைப்புக்கள் பற்றிச் சிறு குறிப்புக்கள்

- 1) ஒதுக்கீடு அதிகாரச் சட்டம்
- 2) நிகழ்ச்சித் திட்டப் பாதிடு (வரவு செலவுத் திட்டம்)
- 3) பன்முனைப்படுத்திய பாதிடு (வரவு செலவுத் திட்டம்)

1) ஒதுக்கீடு அதிகாரச் சட்டம்;

நிதி அமைச்சரால் வருடாந்தம் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்வரும் ஆண்டிற்குரிய வெவ்வேறு அமைச்சுக்கள், திட்ட நடவடிக்கைகள் என்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட உத்தேச அரசாங்க செலவினங்கள் பற்றிச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சட்டம் இதுவாகும்.

2) நிகழ்ச்சித் திட்டப் பாதிடு

பாதிட்டில் அரசாங்க செலவீடுகளைக் குறிப்பிடும் ஒரு சிறப்பான முறை இதுவாகும். செலவுகளைக் தீர்மானிக்கும்போது “திட்டங்கள்” என்பதிலிருந்து ‘நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள்’ வேறுபடுத்தப்படும். நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியாக மதிப்பீடு செய்து செலவிட நிகழ்ச்சித் திட்டப் பாதிடு உதவுகின்றது.

3) பன்முனைப்படுத்திய பாதிடு:

1973-ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பாதிடு இதுவாகும். இலங்கை அரசின் தேசிய வரவுசெலவுத் திட்ட மூலதனச் செலவின் ஒரு பகுதியை மாவட்டங்களுக்கெனப் பிரித்து ஒதுக்கும் முறை இதுவாகும். நிதியானது பிரதேச மட்டத்தில் மாவட்ட அமைச்சுக்களினதும், தேசிய மட்டத்தில் திட்ட அமுலாக்க அமைச்சினதும் மேற்பார்வையில் மாவட்ட அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படும் முறையாக இப்பாதிடு அமைகின்றது.

வினா 4:

பாதிட்டுப் பற்றாக்குறைகளுக்கு இலங்கை அரசாங்கம் கடன்களையும் கொடைகளையும் பெறுகின்ற பிறநாட்டு நிதி மூலங்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுக. நீர் காட்டிய வெவ்வேறு பகுதியினவான நிதிமூலங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சுருங்க விளக்குக?

பாதிட்டுப் பற்றாக்குறைகளை நிரப்புவதற்கு பெறக்கூடிய வெளிநாட்டு மூலங்களைப் பின்வருமாறு மூன்றாகப் பிரித்துக் காட்டமுடியும். முன்பு வெளிநாட்டு நன்கொடைகளும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் தற்போது நன்கொடைகள் அரசாங்க வருமானத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

1) திட்டக்கடன்:

ஒழுங்கான செயற் திட்டங்களுக்காக பெறப்படுவன இவை. பிணைக்கப்பட்ட கடன்களாக இருக்கும்.

2) திட்டமல்லாக் கடன். (பண்டக் கடன்)

திட்டங்களுக்கென்று பெறப்படாதவை. சில பண்டங்களினடிப்படையில் பெறப்படுவன. இவை பிணைக்கப்படாத உதவியாக இருக்கும்.

3) ஏனைய கடன்கள்:

இவை பண்டங்களாகவும் காசாகவும் காணப்படக் கூடியன. இவை பெரிதும் தனியார்துறை வர்த்தகக் கடன் பாடுகளை குறிப்பிடுகின்றது.

குறிப்பு:

மாணவர்கள் விரும்பினால் மேற்கூறியவற்றைச் குறிப்பிடாமல இத்தகைய நிதியுதவிகளை வழங்கும் சர்வதேச பிரதேச நிதி நிறுவனங்களின் பெயர்களையும் எழுத முடியும். அவையும் சரியான விடைகளேயாகும். இவற்றைப் பற்றாக்குறையும் நிதியீட்டமும் என்ற அத்தியாயத்தில் பார்க்கவும்.

வினா 5:

அரசாங்கத்தின் 'வரவுகள்' அதன் வருமானத்தைக் காட்டிலும் உயர்வானவை. வருமானத்துக்கு மேலதிகமாக இந்த வரவுகளுக்கு உள்ளவை யாவை?

அரசாங்க வரவுகள் என்பது அரசிற்றையையும் நிதியீட்ட மூலங்களாக இருக்கும் கடன்களையும் உள்ளடக்குவதாகும்.

ஆனால் அரசிறை என்பது அரசின் வருமானமாகும். இதன்படி வரி வருமானங்களும், வரியல்லா வருமானங்களும் இதிலடங்கும்.

இவற்றின்படி அரசின் வரவுகளில் அரசிறையுடன், நிதியீட்டமும் வருவதால் வரவுகள் உயர்வானவை.

வினா 6:

இலங்கை அரசாங்கம் அதன் மொத்தவரி வருமானத்தில் ஏறத்தாழ 80 சதவீதத்தை ஆகும், செலவு ஆகியவற்றின் மீதான வரிசரிசரிபடுத்து பெறுகின்றது. அரசாங்க வரி வருமானத்தின் எஞ்சிய 20 சதவீதத்தில் உள்ளடக்கப்படும் மிக முக்கியமான வரி வகை யாது?

134

இலங்கை அரசாங்க வருமானம், வரி வருமானங்களாயும், வரியல்லா வருமானங்களாயும் காணப்படும். வரி வருமானங்கள் 85% வரை காணப்படுகிறது. இந்தவரி வருமானங்கள் பிரதானமாக மொத்த விற்பனை வரி, ஏற்றுமதி, இறக்குமதித் தீர்வைகள், சொத்து மாற்றல் வரிகள் என்பனவாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த நேரில் வரிகளே 80 சதவீதம் வரை காணப்படுவனவாகும். 1988 ல் இவை வரிவருமானங்களில் 82.5 சதவீதம் வரையில் காணப்பட்டன.

மிகுதி 17.5 வீதம், நேர்வரிகளேயாகும். இவை தனியார்துறை, கம்பனிகள் (கூட்டு நிலையங்கள்) என்பவற்றின் வருமானங்கள் மீதான வரிகளாக இருக்கும்.

வினா 7:

வரி விதிப்பின் வழக்க நீதித் தத்துவம் என்பதனால் நீர் விளங்கிக்கொள்வது என்ன?

வழக்க நீதித்தத்துவம்:

வரிவிதித்தல் சமத்துவ அடிப்படையில் நிகழவேண்டும் என்பதாகும். மக்களின் வரி செலுத்தும் ஆற்றலின் அடிப்படையிலேயே வரிகள் விதிக்கப்படவேண்டும். தாழ்ந்த வருமானவகுப்பினரை விட உயர்ந்த வருமான வகுப்பினர் கூடிய வீத வரியைச் செலுத்துவதே நியாயம் என்பதாகும். விருத்தி முறை வரி விதிப்பு இவ்வாறானதே.

வினா 8:

“பொது யாக்கங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் நடப்புக் கைமாற்றங்கள்” இத்தொடரினை விளக்குக? அரசாங்கம் இந்தக் கைமாற்றங்களை ஏன் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது?

பொது யாக்கங்கள் என்னும் சொற்றொடர் அரசாங்கத்தின் கூட்டுத்தாபனங்களைக் குறிப்பிடும். அரசுக்கு சொந்தமான அமைப்புக்களாக இவை காணப்பட்டாலும்

□

84616

135

இவற்றின் முகாமை திணைக்களங்களிலிருந்து வேறுபட்டது. இவற்றின் முகாமை முற்றிலும் சுயமானவையல்ல. இவற்றில் சில போதிய வருமானம் உழைக்கின்றன. ஏனைய சிலவற்றுக்கு இவ்வித வருமானமில்லை. அவற்றை இயங்கச் செய்ய அரசினால் வழங்கப்படும் தொகையையே “நடப்புக் கைமாற்றங்கள்” என்ற சொற்றொடர் குறிப்பிடுகின்றது.

இந்தக் கைமாற்றங்களைப் பின்வரும் காரணங்களுக்காக கொடுக்கின்றது.

- 1) எத்தகைய வருமானமும் உழைக்காத பல கூட்டுத் தாபனங்களை செயல்படும்படி செய்வதற்காக மாற்றல்களை (கைமாற்றங்களை) வழங்குகிறது.
- 2) நடைமுறைச் செலவுகளுக்கான வருமானத்தை உழைக்க முடியாமல் நட்பம் உழைக்கும் கூட்டுத் தாபனங்களைத் தொடர்ந்து இயங்கும்படி செய்தல் வேண்டும் என்பதற்காகவும் மாற்றங்களை வழங்குகிறது. *

பின்னிணைப்பு 2

வரிவிதிப்பு முறைகள்

வருமான வரிகள், செல்வ வரிகள் போன்றவைகள் விதிப்பதற்கு பல்வேறு முறைகள் காணப்படுகின்றன.

அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

1. விருத்திமுறை வரி அல்லது வளர்வீத வரிகள்

வருமான, செல்வ அளவுகள் அதிகரிப்பதற்கேற்ப வரி வீதம் கூடிச் சென்றால் அது விருத்தி முறை வரியாகும். இதன்படி வருமான அதிகரிப்பிற்கு ஏற்ப வரியாக இழக்கப்படும் தொகையும் கூடிச் செல்லும், இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குப் பின் மேலதிகம் முழுவதும் வரியாகக் கொடுக்கப்படும். இதனால் தனிநபர் ஊக்கத்தைத் தூண்டுவதில்லை.

ஆனால் இம் முறையில் வரிப்படி எல்லோர் மீதும் சமனாகக் கொடுக்கின்றது. இதனால் இது சிறப்பானது. அத்துடன் அரசாங்கம் தனது வருமானங்களை அதிகரிக்கவும் இம் முறை உதவும். இலங்கையில் இதுவே கையாளப்படுகிறது இதனை மாதிரிப் பட்டியலில் காட்ட முடியும்.

வருமான எல்லை	வரி வீதம்	வரி தொகை
1001 — 1500	10%	50
1501 — 2000	15%	50 + 75 = 125
2001 — 2500	10%	125 + 100 = 225
2501 — 3000	25%	225 + 125 = 350

2. குறைந்த செல்வீத வரி அல்லது தேய்வீத வரி:

வருமான செல்வ அளவுகள் கூடிச் செல்லும்போது விதிக்கப்படுகின்ற வரிவீதம் படிப்படியாகக் குறைந்து சென்றால் அது குறைந்து செல்வீத வரியாகும். இதன்படி ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குப்பின் மேலதிகத்தில் எவ்வீதவரியும் செலுத்த வேண்டியதில்லை. இதனால் தனியாருக்கான ஊக்கத்தை அதிகரிக்க இது உதவும் என்பர். ஆனால் இதில் வரிப்படி சமனற்றதாக இருக்கும். இதே போல் அரசு வருவாய்களை உயர்த்தவும் உதவாது. இவ்வகையில் இது விரும்பப்படுவதில்லை.

வருமான எல்லை	வீதம்	வரித்தொகைகள்
1001 — 1500	25%	125
1501 — 2000	20%	125 + 100 = 225
2001 — 2500	15%	225 + 75 = 300
2501 — 3000	10%	300 + 50 = 350

3. வீதி சமவரி:

வருமானச் செல்வ அளவுகள் கூடிச் செல்லும்போது வரிவீதம் மாறுதிருப்பின் அது வீதி சமவரி ஆகும். இதிலும் வரிச்சுமை நியாயமானதாக இல்லை. இதனால் இது விரும்பப்படுவதில்லை. அரசினரையே அதிகரிக்கவும் இது அதிகம் பயன்படுத்தப்படுவது இல்லை. ஆனால் வரிக் கணிப்பு முறை இலகுவானது என்பதால் சில நாடுகள் இதை விரும்புவதுண்டு.

வருமான எல்லை	வீதம்	வரித்தொகைகள்
1001 — 1500	10%	50
1501 — 2000	10%	50 + 50 = 100
2001 — 2500	10%	100 + 50 = 150
2501 — 3000	10%	150 + 50 = 200

4. தொகையீட்டு வரி:

வருமானச் செல்வ அளவுகள் அதிகரிக்கும் போது குறிப்பிட்ட அளவு வரித்தொகை விதிக்கப்படுமானால் அது தொகையீட்டுவரி ஆகும். இது சுலபமான வரிவிதிப்பு முறை என்பதால் விரும்பப்படுவதுண்டு. ஆனால் இதிலும் வரிப்படி நியாயமற்றதாகும்.

வருமான எல்லை	—	வரித்தொகை
1001 — 1500	—	100/—
1501 — 2000	—	100/—
2001 — 2500	—	100/—
2501 — 3000	—	100/—

*

001-00-00
001-00-001
001-00-001

செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1125/1990

PUBLIC FINANCE

Special Reference to Srilanka

SINNATHAMBY B.A. B.Phil (Hons) Dip.Ed

